KANADAS PARLAMENTA VĒLĒŠANĀS NEVIENA PARTIJA NEIEGŪST ABSOLŪTO VAIRĀKUMU

Kanadas parlamenta vēlēšanas sagādāja progresīvi - konservātivo partijai nepatīkamu pārsteigumu. Vēlēšanu galīgie rezultāti vēl gan nav zināmi, bet valda pārliecība, ka Difenbēkera partija bez parlamentārā vairākuma paturēs valdības grožus savās rokās. Konservātivie jaunajā parlamentā būs pārstāvēti ar 117 vietām, liberāļi — 94, labā spārna (Social Credit) partija — 30 un sociāldemokrātu (NDP) — 19.

Lielāko pārsteigumu vēlēšanās sagādāja Social Credit partija Kvebekā. Šī partija, kas federālās vēlēšanās līdz šim nebija atzīmējusi nekādus vērā ņemamus panākumus, tagad, pieslejoties vienai vai otrai no lielajām partijām, paturēs savās rokās parlamentārā vairākuma nodrošināšanu Kanadas valdībai. Partijas līderis Tompsons jau paspējis deklarēt, ka atturēsies koalīcijas veidošanā ar konservātiviem. Viņa partijas sadarbība ar liberāļiem ir vēl mazāk iespējama.

Politiskās aprindās valda pārliecība, ka vēl šogad, iespējams novembrī, būs jaunas parlamenta vēlēšanas.

Konservātivie pārsteidzoši smagus zaudējumus piedzīvoja Ontario provincē. Liela daļa pēckara immigrantu atbalstīja liberāļus.

Jaunā demokratiskā partija (NDP) ieguva gan 19 pārstāvju parlamentā, bet partijas līderis Dagless savā vēlēšanu iecirkni zaudēja.

Jāpiezīmē, ka 1921. gadā liberāļu partija, nebūdama absolūtā vairākuma partija, sastādīja valdību, kas palika pie varas līdz 1925. g. Šo faktu vēlēšanu noslēgumā uzsvēra min. prez. J. Difenbēkers.

Par vēlēšanu sīkāku norisi lasiet mūsu laikraksta nāk. n-rā.

The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephones EM 8-0792. EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. KEZBERS, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.

WEDNESDAY, JUNE 20, 1962.

LATVIJA
AMERIKĀ

Nr. 48. TREŠDIEN, 1962. GADA 20. JŪNIJĀ 12. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi"

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street, Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijas — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792.

Nujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikagas redakcijas vadītājs red. K. KEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA. Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Tedis Zieriņš.

BŪSIM PATRIOTI

Labāk iedegt vienu sveci,
Nekā tikai lādēt tumsu.

Daudzkārt lepojamies ar latviskumu, patriotismu un žēlojamies, ka šīs zemes ļaudis mūs neuzklausa, kad stāstām par Latvijai nodarīto postu un netaisnību.

Lai gan tiesa, ka pārticībā dzīvojot, vairumam amerikāņu nav nedz intereses, nedz gribas domāt par tālo Latviju, tomēr biežī paši esam vainīgi, ka mūs nedzird.

Ne vienmēr galvenais ir, ka stāstām labā angļu valodā, bet galvenais ir, ka pastāstām klausītāja prātam un sirdij saprotami. Nepietiek, ka izkliedzam savas tautas postu pasaulei. Mums jākliedz tā, ka dzird.

Iegaumēsim, ka šejienietim pirmā vietā ir pašu zeme, tādēļ runājot par Latviju, sasaistīsim mūsu dzimtenes notikumus ar šejieni tā, ka tas skar amerikāni, tad gūsim labu atsaucību.

Lai runā pāris piemēru:

Kāds tautietis 18. novembrim tuvojoties aizraksta vairākiem laikrakstiem vēstules, iesākot šādi: „Kad vien es redzu mūsu zemes cēlāko simbolu — Brīvības statuju, ateceros savu dzimteni, Latviju, kur tās neatkarības laikā arī uzcēla Brīvības pieminekli, bet tagad ļaudis tikai slepeni atceras laimīgos laikus . . ."

Šī tautieša vēstule ar tai pievienoto Brīvības pieminekļa attēlu un plašu izklāstu parādījās daudzos laikrakstos un bija redakcijas, kas viņam pateicās par patriotisko vēstuli. Izmantojot amerikāņu patriotiskās jūtas un izrādot cienību šīs zemes simboliem, gūtas ne vien redakciju, bet arī lasītāju simpatijas, jo parādīts, ka mums kaut kas ir kopīgs.

Pagājušā vasarā daudzos ASV laikrakstos parādījās mana vēstule, ko es sāku ar žēlošanos par amerikāņu patriotisma trūkumu.

Stāstīju, ka jau Latvijā mācījos par dižajiem amerikāņiem Vašingtonu un Linkolnu, ka amerikāņi lepni uz savu karogu, bet tagad šeit reti to redzu svinamās dienās, un ka man dažu labu reizi paskaidro, ka nav par ko pateikties.

Teicu, ka viņi var būt pateicīgi par savu ģimeni, mājām, baznīcu u. t. t., jo šos iestādījumus komūnisms iznīdē. Teicu, ka šeit ASV 14. jūnijs ir Karoga diena, kad jāgodina brīvības simbols — zvaigžņotais karogs, bet ka es atceros šo datumu kā šausmīgu nakti ar masu deportācijām dzimtenē.

Teicu, ka atceros kādu citu gadījumu, kur kāda māte veltīgi gaidīja no skolas pārnākam savu 10 gadu veco zēnu, jo politiskais audzinātājs bija licis to apcietināt. Veltas bija mātes pūles dēlu satikt. Tikai vēlāk, pēc komūnistu padzīšanas, kādā cietuma cellē atrada šī zēna rokrakstu: „Mīļo māmiņ, kaut uz brīdi tu atnāktu un uzliktu roku uz manas galvas, tad atkal es gūtu spēku iet cauri šīm briesmīgām mocībām." Vai esat padomājuši, ka tas varētu būt Jūsu Džonijs? Vai vēl sakiet, ka nav par ko pateikties un ka nav vērts izlikt 14. jūnijā un citās svinamās dienās karogu?

Biju pārsteigts par milzīgo atsaucību, jo daži laikraksti par to rakstīja ievadrakstus un saņēmu vēstules no visām Amerikas malām.

Zinu no pieredzes, ka minot upuru skaitu tūkstošos vai pat miljonos, klausītāju ausij un prātam tas bieži paslīd garām, isti neaptveŗot tā nozīmi, bet notikumi ar kādu atsevišķu personu klausītāju ietekmē daudz vairāk.

Patriotisko temu var izmantot arī radiofouā, ko līdz šim reti esam lietojuši. Daudziem raidītājiem ir raidījumi, kuŗu laikā variet runāt un ko jautāt vai pateikt.

Tā nesen vēlēšanu dienā tautiete Biruta piezvana raidītājam un saka, ka šī diena ir ļoti nozīmiga viņas dzīvē. Uz spīkera jautājumu: „Kāpēc?" seko paskaidrojums, ka šodien viņa varējusi brīvi balsot, kas okupētajā dzimtenē, Latvijā, ir liegts, un ka viņai žēl, ka daudzi amerikāņi neizmanto šo lielo privilēģiju un neapzinās tās nozīmi. Seko spīkera aicinājums īsi pastāstīt par Latviju un sevi, ko viņa dažās minūtēs veic. Vai līdzīgi nevarētu rīkoties daudzi dažādos citos gadījumos?

Iesim kā šīs zemes patrioti, tad mūs daudz vairāk dzirdēs un būsim vairāk pakalpojuši ciņai pret sarkano varu, jo radīsies daudzi, kas gatavi iestāties par mums tuvām problēmām un arī par mūsu dzimteni — Latviju.

Māc. Arn. Lūsis

DIEVA KALPAM AIZEJOT

Aizvesto pieminas dienā Dievs aizsaucis savā mierā Latvijas luterāņu baznīcas archibīskapu Dr. Teodoru Grīnbergu. Tālu no savas dzimtenes, Eslingenā, Vācijā, viņš 20. jūnijā guldīts kapsētas smiltainē.

Ar archibīskapa tēva aiziešanu zudis viens no stiprākiem balstiem svešumā izklīdušo latviešu reliģiskai un nacionālai kopībai. Kad — bēgļu izceļošanai sākoties — starp dažādām luterāņu baznīcām iedegās siva ciņa par latviešu dvēselēm, archibīskapa tēvs kādā sanāksmē teica zīmīgos, gandrīz jau par sauksmi kļuvušus vārdus: „Mūsu ienaidnieki mūs grib iznīcināt, mūsu draugi mūs grib asimilēt, bet mēs paši gribam palikt latvieši".

Lai kādus ceļus staigāja latviešu mācītāji un latviešu draudzes, archibīskapa morāliskai autoritātei pakļāvās visi, kas atskārta, ka baznīcas disciplīna un trimdas kopība — ārkārtējos apstākļos dzīvojot — stādāma augstāk kā atsevišķu cilvēku un nogrupējumu intereses. Tā archibīskapa ietekmē un cieņā pret sirmo, neredzēti ilgu mūžu dzīvojošo patriarchu svešumā veidojās latviešu luterāņu draudžu kopdarbības un kopības pasākumi, kas ir stiprākais kodols mūsu trimdinieku vienībai. Svešumā dzīvojot, archibīskapa tēvam nenācās viegli pildīt to amatu, kādu viņš bija uzņemies, vēlēdamies savu tautu vest pa to ceļu, ko no laika uz mūžību iezīmējis Dieva Dēls. Ja gans nevalda ar gaŗu un stipru rīksti, ganāmpulks bieži vien izklīst savvaļā un neklausa labām pamācībām un mīļiem vārdiem. Tā tas dažreiz notika arī mūsu baznīcā. Bija, kas apvainojās, kad archibīskapa tēvs tos sauca pie kārtības; bija, kas atklāti pateica, ka viņiem nekāda latviešu baznīca nav vairs vajadzīga; bija, kas nekautrējās pat asi uzbrukt viram, kas — smagu vecuma un svešniecības nastu nesdams — darīja, ko varēja, lai lielajā luterāņu baznīcu sarakstā nezustu Latvijas luterāņu baznīcas vārds, lai pasaule atcerētos, ka Latvija nav brīvprātīgi iekļāvusies Padomju Savienībā, bet ir okupēta, varmācīgi nospiesta, verdzināta. Kamēr archibīskaps T. Grīnbergs bija dzīvs, tikai nekautrīgākie baznīcas politiķi iedrošinājās atklātā forumā pacelt balsi par Pad. Savienības izraudzīto delegātu uzņemšanu Luterāņu federācijā. Tagad, protams, aina mainīsies. Nebūs vairs vīra, kas vispasaules luterāņu baznīcas forumā — kā archibīskaps T. Grīnbergs to darījis — ar dažiem vārdiem mācēs apklusināt visus tos, kas runā par „brīvu baznīcu Pad. Savienībā". Zīmīga šai ziņā ir archibīskapa atbilde, ko viņš teicis kādā L. V. F. sēdē: „Baznīca ir brīva tikai tur, kur tā var bez bailēm nosodīt arī valdības grēkus. Padomju Savienībā baznīca to nevar, jo tā nav brīva."

Jā — aina mainīsies. To jau skaidri norāda kāda redzama amerikāņu baznīcas vaditāja jautājums: „Ko pārstāv jūsu archibīskaps?" Tas ir nesaudzīgs jautājums. It īpaši tad, ja tas atskan no Dieva kalpa mutes. Jātic, ka sirmais archibīskaps to nezināja. Rūgtuma viņa mūža novakaram jau tāpat bija diezgan. Ko gan viņš pārstāvēja? Maz, bet arī bezgala daudz. No svešnieku viedokļa raugoties, viņš juridiski pārstāvēja dažus tūkstošus izklīdušu bēgļu, bet morāliski un juridiski viņš runāja visu to izmisušo un vāžās iekalto cilvēku vārdā, kas viņa dzimtenē, mūsu Latvijā, Dievu lūdz un gaida, lai par viņiem Dievu lūgtu tie, kas pāri godkārības ambīcijām un politikai stāda Kristus evaņģēlija aicinājumus un patiesības.

Nodomāto braucienu uz Luterāņu federācijas sanāksmi Somijā, nākoša gada vasarā, Dievs savam kalpam nu ir aiztaupījis. Droši vien, tas būtu bijis saistīts ar pazemojumu un rūgtumu, redzot, kā baznīca pirmā oficiāli atzīst Latvijas iekļaušanu Pad. Savienībā, aizstājot likumīgi vēlēto archibīskapu ar citu personu, kuŗas ievēlēšana notikusi mums tik labi zināmā kārtībā. Mums nav ne naida, ne rūgtuma pret tiem, kas Dieva vārdu sludina dzimtenē. Mēs zinām, kādos apstākļos šiem cilvēkiem jādzīvo un jāstrādā. Mēs viņus pieminam savās aizlūgšanās un gribētu tiem palīdzēt, ja vien varētu. Tā to domāja arī sirmais archibīskaps. Šo rindiņu autoram, kaŗam beidzoties, viņš atzinās, ka vēlētos atgriezties dzimtenē, ja zinātu, ka tur tautai varēs kalpot tā, kā Dieva cilvēkam pienākas. „Bet — es tam neticu" — teica archibīskaps: „Padomju vara mani piespiedīs kalpot citiem mērķiem."

Tik liels bija mūsu archibīskaps, ka pat sīkie Berlīnes skribenti, kas nikni rej uz visiem redzamākiem trimdas darbiniekiem, viņu neaizkāra, ne jau savas labsirdīgās dabas un vēl palikušo morālisko jūtu dēļ, bet gan tamdēļ, ka tie apzinājās, ka archibīskapu viņi nevar nomelnot.

Dievs neļāva Mozum ieiet apsolītā zemē. Arī archibīskapa tēvs tikai notālēm — no trimdas kalna — varēja noraudzīties uz savas ilgotās zemes apvāršņiem. Lai Dievs viņam ļauj mierīgi dusēt svešumā tik ilgi, kamēr viņa pīšļus pārvedīsim brīvā Latvijā.

„Labo cīņu es esmu izcīnījis, ticību turējis, atliek man tikai saņemt taisnības vainagu, ko mans Kungs, Taisnais Tiesnesis, man piešķirs viņā dienā." (Pāvila 2. vēst. Timotejam 4:8.).

Pad. Savienība nedomā pārtraukt auksto kaŗu

BRĪVĀS PASAULES VALSTU VĒLĒŠANĀS KOMŪNISTU FAVORĪTI PARASTI ZAUDĒ. — EIROPIEŠU SLEPENĀ ORGANIZĀCIJA ALŽĪRIJĀ ATSĀK POSTĪŠANU UN DĒDZINĀŠANU. ALŽĪRIJAS PAGAIDVALDĪBA JAUNAS GARANTIJAS NESOLA. TERRORISTI APDRAUD PREZIDENTA DE GOLLA DZĪVĪBU AUSTRUMFRANCIJĀ. — LAOSAS PRINČI BEIDZOT VIENOJAS PAR KOALICIJAS VALDĪBU. — INDIJA MEKLĒ IEROČUS PADOMJU SAVIENĪBĀ. — SAV. VALSTIS TURPINA ATOMIEROČU MĒĢINĀJUMUS KLUSĀ OKEANĀ.

Kanadas vēlēšanu kampaņas noslēgumā asus vārdus Padomju Savienībai veltīja ministru prezidents Difenbēkers. Pēdējais deklarēja, ka Chruščevam kritizējot Kanadas atompolitiku vēlēšanu priekšvakarā, pēdējais nekaunīgi iejaucies Kanadas iekšējās darīšanās. Chruščevs uztraucās, ka Kanada gatavojas pieņemt Sav. Valstu atomieročus.

Brīvās pasaules politiķi bieži vien uztraucas ,ka tādas lielvalstis kā Sav. Valstis, Anglija un Francija tik bezgala gausi mācās no savām kļūdām attieksmē pret Pad. Savienību. Tiesa, krievi bieži vien reaģē daudz ātrāk. Bet no savām kļūdām arī viņi neprot mācīties. Lai tas būtu iekšpolitiķā vai ārpolitikā. Tā, piemēram, kopš laika gala Pad. Savienība vienmēr mēģinājusi jaukties citu valstu vēlēšanās. Bet vienmēr tas beidzies ar vienu un to pašu rezultātu — padomju favorīti tikuši sakauti.

Ir ļoti labi zināms, ka Pad. Savienība nekad nav īsti bijusi apmierināta ar Kanadas politiku, lai šīs politikas taisītāji būtu liberāļi vai konservātīvie. Gluži vienkārši tādēļ, ka tie ideāli, par kādiem cīnās Kanada, ir taisnīgi un godīgi, bez kādām viltībām, aizkulišu intrigām un piedurknēs paslēptiem nažiem. Bez iekaŗošanas tieksmēm un citu tautu verdzināšanas. Un tā kā šādai Kanadas politikai visā pasaulē ir daudz piekritēju un sekotāju, tā Maskavai ir bīstama.

Šoreiz Maskava gribētu, lai Kanadas vēlētāji izbalsotu ministru prezidentu Difenbēkeru. Jau tas apstāklis vien, ka Maskava pagriezusi savu gaismu uz Pirsona un liberāļu pusi, automātiski mazina pēdējo izredzes, palīdz konservātīviem. Nevienā brīvā valstī kādai politiskai partijai nav lielākas nelaimes kā komūnistu draudzība. Kanadas liberāļi dodas nevienlīdzīgā ciņā — vispirms, jācīnās ar parlamentā daudz pārāko opoziciju un, otrkārt, Kanadas vēlētājos uzdzīdzināts iespaids, ka Maskava gribētu redzēt liberāļu uzvaru.

UGUNS NOMAINA ZOBENU ALŽĪRIJAS TERRORĀ

Ģenerālim Salānam atkal draud nāves sods. Franču policija meklē agrāko ministru prezidentu Bido. Kādreizējais dezertējušais un Alžīrijas ģenerālgubernātors Sustels uzbrūk ģen. de Golla diktatūrai. Prezidents atrodas mūžīgās dzīvības briesmās. Slepenā armijas organizācija atsāk terroru . . .

Alžīrijas kaŗa laikā dzīve kā Alžīrijā, tā Francijā bija daudz klusāka un drošāka nekā pēc pamiera ,kad dažu mēnešu laikā dzīvības zaudējuši vairāki tūkstoši cilvēku.

Pamiers pēc pamiera, kas iestājās, slepenās armijas organizācijas pārstāvjiem uzsākot sarunas ar Alžīrijas pagaidvaldību Tunisā, tagad beidzies. Eiropieši grībēja plašākas tiesības neatkarīgā Alžīrijā, to starpā amnestiju visiem slepenās armijas organizācijas pārstāvjiem. un tiesības dibināt eiropiešu politisko partiju Alžīrijā pēc tam, kad tā kā brīva valsts atdalījusies no Francijas.

Nacionālistu pagaidvaldība nepiekrita ,paskaidrojot, ka tā turēsies vienīgi pie solījumiem, kas doti sarunās ar Parizi. Rezultātā slepenā armijas organizācija atsākusi savus postīšanas darbus. Ar zobenu labā spārna ekstrēmisti nekā nepanāca. Tagad tie solījušies Alžīriju nodedzināt un katru dienu un naktī kā pilsētās, tā laukos blāzmo ugunsgrēki. Lažu terrora laikā slepenā organizācija neskatījās, vai šauj uz vīriešiem, sievietēm vai bērniem. Tagad tie neskatās, vai uguns mēlēm par upuri krīt slimniekiem pieblīvētas slimnīcas, bērnu pilnas skolas, valdības iestādes; vai sīktirgotāju veikaliņi un kioski. Tiek dedzināts, kas tikai vispār deg — un degt deg absolūti viss.

Slepenās armijas organizācijas vadība ir solījusies, ka tā ar uguni sagraus Alžīrijas saimniecību. Lai gan katru dienu tiek apcietināti arvien jauni terroristi, lai gan katru dienu, kas velkas jau vairāk kā mēnesi, Alžīriju atstāj 8000 eiropiešu, kas nolēmuši dzīvi turpināt Francijā, slepenā armijas organizācija turpina darboties, nodarot kolosālus zaudējumus.

Galvenie slepenās organizācijas vadītāji atrodas apcietinājumā, bet, kā tagad noskaidrojies, pat no cietuma turpina izdot pavēles saviem fanātiķiem Alžīrijā. Slepenās armijas organizācijas vadību turpina uz mūžu cietumā notiesātais ģen. Salāns. Viņa apcietinātais un uz nāvi notiesātais vietnieks ģen. Žuho gan mudinājis Salānu pārtraukt slepenās armijas darbību, ar to, starp citu, cerēdams glābt savu dzīvību, bet Salāns, acīmredzot, nav klausījis.

Ģen. Salānu tiesāja par noziegumiem pret valsti, viņam atrodoties slepenās armijas komandiera amatā. Prezidentam de Gollam par lielu sašutumu Salāns izbēga nāves sodam un tika notiesāts uz mūžu cietumā. Par tiem noziegumiem, par kuŗiem ģen. Salāns jau tiesāts, viņu otreiz tiesāt vairs nevar. Bet, tā kā viņš, arī apcietinājumā būdams, turpināja vadīt slepeno organizāciju, kā to pierāda dažādi nesen atrasti dokumenti, viņam nāksies stāties tiesas priekšā vēlreiz, un šoreiz liekas, ka viņš cilpai neizbēgs. Par pretvalstisku darbību franču policija gribētu dabūt tiesas priekšā arī kādreizējo ministru prezidentu Bido, kas pašreiz atrodas ārzemēs. Tāpat liels kēriens būtu agrākais Alžīrijas ģenerālgubernātors un viens no pirmiem un karstākiem de Golla atbalstītājiem Žaks Sustels, kas tagad savu kādreizējo ideālu sauc par Francijas Kerenski, kas atdevis Alžīriju komūnistiem.

Prezidents de Golls starplaikā cīnās ne tikai par savas Alžīrijas politikas īstenošanu, bet arī par savas rīcības attaisnošanu. Francijas tautas vairākums — franču politikā neredzēti liels vairākums — stāv aiz prezidenta. Bet, cik cieši šis vairākums de Gollā saskata gadiem ilgo Francijas likstu un kaišu likvidēšanu, tikpat fanātiski ap Alžīrijas slepeno armijas organizāciju saistīts mazākums apkaŗo prezidentu de Gollu, cenšoties izjaukt ne tikai to, ko viņš dara, bet likvidēt viņu pašu.

Nav pārspīlēti sacīts, ka Francijas prezidents dzīvības briesmās atrodas katru dienu. Katru reizi, kad viņš brauc runāt uz provinces pilsētām, viņu pavada tūkstošiem policistu, karaviru un slepenpolicistu, drošības ierēdņu un miesas sargu. Līdz šim atentātu rīkotājiem nav izdevies. Bet pēdējie nav paguruši mēģināt.

Pirmdien pasauli pārsteidza ziņa, ka slepenās armijas organizācijas vadība pēc 14 terrora mēnešiem vienojusies par pamieru ar nacionālistu vaditājiem.

Informētās aprindās valda pārliecība, ka Chruščevs nekavēsies izmantot izdevību, lai visiem spēkiem iededzinātu aukstā kaŗa liesmas kādā citā Afrikas stūrī.

LAOSAS PRINČI PANĀK DAĻĒJU VIENOŠANOS

Pēc gaŗām sarunu un nesapratšanās nedēļām, Sav. Valstu mudināti un komūnistu Ķīnas kūdīti, trīs Laosas princi vismaz principā vienojušies par koalicijas valdības nepieciešamību, tās sastādīšanu un sarunu turpināšanu. Lai gan nekas galīgs vēl nav noslēmts, kā Londona, tā Vašingtona par veselīgu zīmi uzskata faktu, ka princi paši uz savu roku vienojušies par tālākām sarunām. Līdzšinējos gadījumos ieinteresētām pusēm bija jāpieliek visas iespējamās pūles, lai trīs princus dabūtu kopā vienā vietā un vienā laikā.

(Nobeigums 8. lpp.)

LATVIJA

Nr. 48. TREŠDIEN, 1962. GADA 20. JŪNIJĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 — $ 6.40 par vienu collas sleņas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Atbilde nodevējam

Latviešu trimdas presē ir parādījušies vairāki raksti par Vilhelma Muntera deklarācijām Izvestijā.

Arī Eiropas un Sav. Valstu presē šīs deklarācijas ieguvušas nepelnītu uzmanību. To saturs patīk visiem komūnistiem un visiem apslēptiem un atklātiem Maskavas draugiem. Tas, varbūt, izskaidrojams ar to,ka no latviešu puses nodevēja deklarācijas nav saņemušas pietiekami asu pretriecienu.

Dažviet Munteru nostāda pat par nozēlojamu komūnisma upuri. Trūkst vēl tikai ierosinājuma sūtīt šim bijušam „džentlmenim" saimīšus ar pārtiku, siltu veļu un nailona zeķēm madamai.

Paliek iespaids, ka trimdas latviešu domai šinī gadījumā it kā pietrūkst stingra morāliska mugurkaula.

Ir taču skaidrs un neapstrīdams, ka Munters, parakstīdams minētās deklarācijas, pie tam sevi apzīmēdams visas pasaules priekšā par bijušo Latvijas ārlietu ministru, izdarījis lielāko noziegumu pret Latvijas valsti un pret latviešu tautu.

Pēc 2. pasaules kara daudzus mums pazīstamus politiķus tiesāja par nodevību, kā piem., Kvislingu, Degrellu, Lavālu un citus. Tie visi tomēr nobāl Muntera priekšā.

Nupat minētie vakarzemju kollaboranti gāja tikai savu atsevišķu ceļu, lai pa kara laiku atvieglinātu savas valsts un tautas smagos likteņus. Neviens no tiem nevēlējās savas valsts iznīcināšanu.

Bet viņus tomēr tiesāja un daudziem no tiem nācās savas dienas nobeigt pie karātavām.

Muntera noziegums ir simtreiz lielāks. Munters visas pasaules priekšā ieteic — mūsu ienaidnieki tagad to var pārvērst par pravāsību — patstāvīgas Latvijas valsts idejas pamēšanu un latviešu tautas un zemes nodošanu uz mūžīgiem laikiem Lielkrievijas komūnistisko āzijātu verdzībā.

Tik nekrietnu nodevības aktu pat briesmīgākos mūsu vēstures laikos ir grūti sameklēt.

Jau Muntera atgriešanās Latvijā pēc 1. pasaules kara ir notikusi diezgan savādos apstākļos.

Izvestijas 8. aprīļa rakstā viņš stāsta, ka 1. pasaules kara laikā esot strādājis kādā Pēterpils fabrikā.

Svarīgāko apstākli Munters gudri noklusē, un proti, ka revolūcijas ciņu laikā Munters kā sarkanarmijas kareivis krita igauņu brīvības cīnītāju rokās. Nostāsts tāpēc, ka igauņu komandieris pavēlējis Munteru nošaut. Kaut kāds laimīgas sagadīšanās dēļ tas nticis izdarīts.

Tas norāda, ka Munteram jau no sākta gala varēja pastāvēt saistības ar krievu komūnistiem.

Otrs svarīgs apstāklis ir tas, ka Munters nemaz nav latvietis. Viņa vecāki viens ir vācietis un otrs igaunis. Tamdēļ Munteram nekad nevarēja pastāvēt dziļāki dvēseliski sakari ar latviešu tautu, kas ir tik svarīga lieta politisku pārbaudījumu brīžos. Muntera dzīvi ir vadījušas tikai karjēras intereses un mērķi, kas, saprotams, ne katrreiz saskanējuši ar Latvijas interesēm.

Tādēļ arī tagad bijušais Latvijas ārlietu ministrs ar visādiem viltīgi maskētiem motīviem cenšas, Maskavas pamudināts, pārliecināt nabaga latviešus, ka Latvijas valsts bijusi savā ziņā pasaules apmānīšanās un ka tās idejai jāpazūd lielkrievu politiskās impērijas apkampienos.

Un to bijušais ārlietu ministrs uzdrošinās sludināt laikmetā, kad nacionālisma un tautu patstāvības ideja sāvā lielākajā uzvaras gājienā pārstaigā pat dzeltenos un melnos kontinentus. Bet vienai no vecākām Eiropas tautām, latviešiem, Muntera kunga aizrunātiem ,jāmetas ceļos aziātisko apspiedēju priekšā.

Kādreiz trīsdesmitos gados, jau pēc 15. maija dienām, latviešu dižais politiķis un patriots Arveds Bergs žurnālā Burtnieks publicēja rakstu par ievērojamo Francijas valstsvīru Taleirānu (C. M. de Talleyrand - Perigord). Tur bija parādīts, kā Francijas ārlietu ministrs Taleirāns pārdeva Napoleonu sabiedrotiem. Ar nolūku aplinkus smalkā veidā A. Bergs bija arī pateicis, kā ārlietu ministrs Munters varētu tikpat labi pārdot arī K. Ulmaņa 15. maija valdību.

Atliek tikai apbrīnot Arveda Berga pravietisko nojautu. Zināms, tādu lietu A. Bergam nevarēja piedot, un drīz vien šis ļoti ievērojamais latviešu vīrs zaudēja savus nopietnos preses organus un beidzot tika pavisam nobīdīts no politiskās skatuves.

Kontemplatīvi iedzijinoties un analizējot V. Muntera personību, kā tā izpaudusies ārlietu darbībā, jānāk pie bēdīga slēdziena, ka viņš bijis bezrakstura un bezpārliecības vīrelis. Būdams oportūnists, viņš arvien braucis pa virsu.

Latvijas ārlietu ministra krēslā Munters nosēdās tikai kaut kādu pavisam nožēlojamu faktu dēļ. Savā dziļākā būtībā viņš, kā tagad izrādās ,nav bijis politiska personība, bet tikai intrigants ar nodevēja zīmi pierē.

Reizi par visām reizēm mums beidzot nāktos atzīt to dzelzs likumu, ko citas tautas jo stingri no vissenākiem laikiem ievēro, un proti, ka ārlietu politiku un kara lietas nedrīkst vadīt un pārvaldīt svešatiešī. Arī šo resoru vadītāju sievas nedrīkst būt svešatietes.

Diemžēl, sev par postu mēs tomēr bijām pārāk lieli demokrati un ļāvām sevi iespaidot no internacionālisma idejām, ko mēs vēl šodien varam vērot arī Sav. Valstīs.

Par iespaidīgu ārlietu ierēdni un beidzot pat par ārlietu ministru mēs iecēlām cilvēku, kas bija viss kas cits, tikai ne latvietis. Šī augstā ierēdņa sieva arī bija svešatietiete, pie tam krieviete ar visai šaubīgiem sakariem.

Nav ko brīnīties, ka pēc tam latviešiem nācās par to dārgi samaksāt.

Lai Muntera netīro akciju nostādītu pareizā gaismā, ALA'i visu trimdas un nacionāli domājošo latviešu vārdā jādeklarē, ka

1) Vilhelmu Munteru sakarā ar viņa minētiem rakstiem latvieši

(Nobeigums 6. lpp.).

Kapt. Žanis Butkus

CĪNĪTĀJU CILTS

Ideāli par brīvu Latviju ir ielikti Daugavas Vanagu organizācijas pamatos. Atskatoties uz DV organizācijas tapšanas dienām, jāsaka, ka tai laikā, nesot nepelnīto gūsta nastu, mūs vadīja tiecība mūsu taisnajai lietai, ko nevarēja nomākt svešas zemes bads, sals un skrandas, jo pāri tam stāvēja neredzamā, bet katra latvieša sirdij samanāmā brīvās Latvijas saule. Ar ticību sirdīs mēs likām pamatus cīnītāju brālībai, soloties nepagurt un neapstāties turēt tolaik neredzamos ieročus paceltus pret mūsu zemes apspiedējiem un visas brīvās pasaules visasinskārīgākiem ienaidniekiem — padomju impērialistiem ,kas šodien tiecas nožņaugt ne tikai ienaidniekus, bet arī lētticīgos draugus un muļķa neitrālistus.

Kā Latvijas ozoli Daugavas krastos kuploja un izauga par cietiem dzimtenes kokiem, ko nebaidīja vētras un negaisi, tā DV organizācija, cauri grūtībām un pretestībai, sazarojusi un izaugusi visā brīvā pasaulē. Ne tālumi, ne izkliedētība nav spējuši pārtraukt DV veidošanos un apvienošanos, un tā ir labākā liecība latviešu cīnītāju ticībai, gara spēkam un drošai pārliecībai, ka Latvija atkal reiz būs brīva un neatkarīga.

Tagad Daugavas Vanagu rindās pulcējas katrs latvietis, kam sirds nosaka viņa piederību šai ciltij un kas saskata katrā līdztautieti cīņu un ciešanu līdzgaitnieku.

Mūsu spēks ir slēpts tieši tai apstāklī, ka mēs neškirojam latviešus kārtās, saimnieciskā turībā vai izglītības pakāpēs.

So derētu ievērot tiem, kas velti cīnās dēļ popularitātes un tautas atzinības, sevi uzskatot par augstāku šķiru.

Daugavas Vanagu vienīgā prasība ir, lai katrs, kas stājas mūsu organizācijā, solās kalpot Latvijas brīvībai un cietušo tautiešu atbalstīšanai.

Tie sūri, grūti pelnītie dolari, ko nododam aprūpei, pieder pie DV visspožākiem cīņas ieročiem.

Lietuviešu konsuli Amerikā

Lietuvas diplomātu vecākais S. Lozoraitis iecēlis par Lietuvas konsulu Kanadā Jonasu Žmudzinasu. Kanadas valdība viņa iecelšanu apstiprinājusi. Iepriekšējais konsuls V. Gilis miris pirms dažiem gadiem. Konsulāta adrese ir: Consulate of Lithuania, 153 Evelyn Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

Lietuvas konsuls Čikagā Dr. P. Daužvardis nesen atskatījās uz nokalpotiem 35 gadiem Lietuvas ārlietu ministrijas dienestā. Kopš 25 gadiem viņš dzīvo Čikagā. Viņa nerimtīgās darbības un rakstura īpašību dēļ viņš ieguvis simpatijas ne tikai lietuviešu, bet arī ārzemju diplomātiskā korpusa aprindās .

Tā iet okupētā Latvijā

Vezumi paliek uz ceļa

M. Siliņa lapeles „Cīņa" slejās sūdzas:

„Madonas rūpniecības kombināts ražo lauku ratus, ko sauc par platformās ratiem. Šādi rati ir vajadzīgi gan kolchoziem, gan padomju saimniecībām. Mūsu kolchozs „Vidzeme" šā gada maija sākumā kombinātam iepriekš samaksāja par 10 platformu ratiem. Tad pienāca ziņa, ka pasūtinājumu varot saņemt. Aizsūtījām kolchozniekus ar mašīnām pakaļ. Atvedām ratus kolchozā un novietojām pie klēts. Tad brigādieris deva rīkojumu zirgkopjiem, lai iet un iejūdz zirgus jaunajos ratos. Kolchozniekiem priecājās: nu tik būs braukšana, jo sējas laikā ir daudz darba. Bet, kas notika, kad zirgus sajūdza jaunajās platformās! Zirgi vilka, izstiepušies, bet riteņi negriezās! Visi klātesošie ieplēta acis un nekā nesaprata. Tad jūdza zirgus nost un apgāza platformas otrādi. Nu vīrieši grieza riteņus ar abām rokām no visa spēka, bet tad arī tie nekustējās. Trīs platformas gan pamazām iekustinājām un ar tām sāka vest lopbarību uz fermu, sēklas maisus uz tirumu. Bet tad ratiem priekšējā daļa atdalījās nost un vezumi palika uz ceļa.

Kas par vainu? Ratu tapa, kas satur priekšas asi ar virsējo daļu, ir no mīkstas dzelzs un saliecās. Ripa, uz kuŗas priekša grozās, ir par mazu, un vezums gāžas apkārt. Vispār apakšējā koka daļa sacej ratus ļoti augstu un tajos grūti iecelt labības maisus, kartupeļu kastes, iemest kūtsmēslus. Minētos ratus apskatīja kolchoza valde un revīzijas komisija. Sastādījām aktu un ziņojām kombināta direktoram, lai atbrauc un apskata savu „brīnumdarbu", lai izlabo vai arī ņem atpakaļ un atmaksā naudu. Bet direktors pie mums nerādās. Viņš jau zina, kādu brāķi mums iesmērējis, cik par to naudas no kolchoza kases izpumpējis. Viņam kauns darba ļaudim acīs skatīties par izšķērdēto naudu, par izniekoto mantu."

Nezāļu varā labi zeļ nezāles

7. jūnijā okupantu „Cīņā" korespondente raksta:

Kolchozā „Cīņa" pie paša kantora agrā pēcpusdienā kauc ripzāģis. Šoferis Jānis Bībers zāģē malku. Šai darbā kā nez kādā brīnumā norauga vesels bars kolchoznieku. Visiem pa vidu grozās padzīvojis vīrs ar divriteni, kuŗa bagāžnieka spilēs redzams apgrauzts baltmaizes klaips.

— Korespondenti! Nu gan nejēdzīgi reizē, — iesaucas vērotāji un cits pēc cita manās prom.

Bet vīrs ar divriteni paliek. Sasārtušie vaigi un aizmiglotās acis liecina, ka šobrīd viņam dūšas pietiek diviem.

— Nu, izdzēru kortelīti un pāris pudeles alus — kas tur liels? Toties brigādē darbi iet, — viņš smaidīdams saka.

Vai ir tā, kā mēģina iegalvot otrās brigādes brigādieris Zaikovskis?

Pagājušā gadā no šai brigādē iesētajiem 10 hektāriem kukurūzas novāca tikai trīs. Pārējie ieauga nezālēs, un tos nācās noganīt. Nezāles pārauga arī cukurbietes. Vai gan citādi 3,6 hektāru platībā te būtu iegūts caurmērā tikai 61 centners biešu no hektāra?

Ko no šīs rūgtās pieredzes šogad mācījies brigādieris Zaikovskis?

— Mēs viņām, tām cukurbietēm, ceļos nemetīsimies, — viņš palaiž sīku smiekliņu. — Ja šīm nepatīk, lai neaug.

Pēc ražošanas pārvaldei nodotajām atskaitēm tiešām iznāk, ka „Cīņas" traktoristi pilnā sparā irdina rindstarpas. Cukurbietes tie iesētas 84 hektāros. No tiem pirmo reizi izrušināti 80, noecēti 43, atpuduroti 24. Bet dabā izskatās pavisam citādi. Cukurbiešu laukā pie paša kantora traktors pāris reižu pagrozījies, bet tad pazudis.

— Tiesa, kas tiesa — rušināšanu pārtraucām, — atzīst A. brigādes brigādieris Gitendorfs. — Traktorists Artūrs Šneiders ir jauns, pirmo gadu vien strādā. Baidījāmies, ka cukurbiešu asnus neapmet ar zemi. Tādēļ nospriedām, ka rušināsim ar zirgiem.

Tā nu iznāk, ka no 4. brigādē apsētajiem 19 hektāriem cukurbiešu izrušināts tikai viens hektārs. Sējumu kopšana neveicas. Toties atskāišu rakstīšanā kolchoza „Cīņa" vadītāji ir īsti meistari.

Rīgas kāposti Ļeņingradas melnā tirgū

„Cīņa" raksta:

„Pie Jelgavas komunālās saimniecības nama, L. Paegles ielā 8, ir vairāk tūkstoš kvadrātmetru liels zemes gabals. Pirms dažiem gadiem pilsētas izpildkomiteja nolēma to sadalīt apbūves gabalos. To padzirdēja tās pašas mājas iedzīvotājs Alfrēds Zvejnieks un kļuva varen rosīgs. Viņš gan pats nekur nestrādāja, bet nolēma tikt pie zemes. Ne jau pie dažiem simtiem kvadrātmetru, kā tas individuālajiem būvētājiem pienākas, bet vairākiem tūkstošiem. Vienu 600 kvadrātmetru lielu gabalu pieprasīja viņa sieva, otru tādu pašu — sievas pirmais vīrs, trešo un ceturto — Zvejnieka paziņas Banders un Šleijere. Tā radās 4 apbūves gabali, un tos apsaimniekoja A. Zvejnieks viens. Viņš audzēja kāpostus un tos veda ar personisko automašīnu uz Ļeņingradas tirgiem.

Pēc dažiem gadiem, redzēdama, ka šeit neviens nebūvējas, bet nodarbojas ar kāpostu audzēšanu, pilsētas izpildkomiteja nolēma anulēt apbūves gabala piešķiršanas aktus. A. Zvejnieks par to nebēdāja. Ar veiklu machināciju Bandera zemi ieguva A. Zvejnieka radinieks Miglāns, bet Šleijeres gabalu samainīja ar kāda Z. Daiņa apbūves gabalu. Izpildkomiteja no jauna izsniedza piešķiršanas aktus, un Zvejnieks joprojām saimniekoja līdz pat pērnajam gadam. Tad citus zemes gabalus viņam atņēma, un palika tikai Z. Daiņa zeme. Lai kaut kā kompensētu zaudēto, Zvejnieks patvarīgi pārcēla apbūves gabala žogus par 2 līdz 3 metriem uz komūnālās saimniecības zemes pusi. Šo nekārtību ziņoja pilsētas izpildkomitejai, taču viss palicis pa vecam."

Kādēļ gan Zvejniekam bija jāved kāposti uz Ļeņingradu? Padomijā valdot tāda pārpilnība, ka tūlīņ nabaga rietumnieki aiz skaudības plīsīs vai pušu.

ALFRED STIKUTS REALTOR 481-0431

CIEMĀ PIE JĀ

Pēc Kultūras dienu nemiera un drūzmas Minsterē svētdienas pievakarē iegriežāmies it kā miera un klusuma salā pie mūsu rakstniecības senlora Jāņa Jaunsudrabiņa viņa Mēnesezera mnīņā.

Zem eglēm paslēpies, pakalnā uzkāpis, mazais koka namiņš ir gluži klusš. Gār vienu sienu zied jau atraitnītes, dzeltenas un mēļas. Paveŗam stikla lieveņa durvis, kas, kā lauku mājās dzimtenē, ielaiž cieminus bez atslēgas slēgšanas. Tāpat kā lauku sētā, aiz mājas stūŗa sāk riet šunolis, ne nikni un bargi, bet tā priecīgi vien. Lievenī uz galda vāzēs puķes, pie sienām pērno Jāņu vainagi.

Pa šaurām koka kāpnēm Jaunsudrabiņa kundzes aicināti, kāpjam augšā. Baltu vieglu matu loks aptver rakstnieka deniņus; uz cieminiem paceļas laipns un smaidīgs skats. Pēc pagājušās ziemas slimošanas kājas vēl ne klausot, tādēļ cieminī jāpieņem pussēdus gultā. Visapkārt grāmatas, laikraksti, gleznas un zīmējumi. Tikai šaurā durvju sprau-

ALEKSANDRS BATŅA

beidzis Toronto universitātes mākslas un zinātņu fakultāti pie St. Michael's kolledžas ar B.A. gradu krievu literatūrā un filozofijā. A. Batņa ir ieprieks studējis filozofiju Latvijas universitātē un Getingenā, Vācijā. Studijas atsācis pag. septembrī un pirmo zinātnisko gradu ieguvis nepilna gada laikā.

Modris Zeberiņš

SIRSEŅU Z

NEDARBU GRAMATA

14. turpinājums

Turaidas muižās dārzs kādreiz bijis lāk tak aizaudzis. Bija tur dienvidu smarzīgas auga rozes; kalnā jasmīnu la lapenes vidū, jauki varēja vērot rozes s par zaļu zaļāku gravā ar strautiņu, ku triece. Ir tā pati dārza baltā māja, kā viesnīciņa kā malmalās citur: Tiriņgā, i valsti, sakšu vai švābu apgabalos, jā, lai gi, kavalieŗi, matronas ir princeses, hof lenes, jumpravas, baroni - mantinieki, literāti un birģeŗi; studiozi, tādi, kuŗi novadi tapuši neaizsniedzami, dārgi — ti tiku pie Gaujas treju komtūru robežā mīļā skaniģā vārdā. Ir paši novadi, i vār tā jautos Vāgneram vēl vienā jaunā oper jas dārzos smaidot lapenē pie rozēm, nū veido meldijās pats, ar abiem Emīļien niņš tur, partitūru uz ceļgala, šo to no tās operas! Tad saskatītos Pieci Lielie. Niedra.

Ir noglauditu bārdas: gaišas, biezas!

Tas sapnis.

Bija jau citi sapņaini stāsti. Tos stās Pēterim, priedē sēdot.

*

Dārza viņā galā tāda priede zemzar uzkāpām žuburā paaugstu — līdz bija all radziņi i ar skābu krējumu, medu, ārzc Rūtiņas mati ir priedei miza vizuļoja kā vaŗa fōlijas . . . toreiz nesapratu, tik nul teni neesmu aizmirsis. Vaŗa, sarkana i z valstībā sekojis apmāts, nevis iekārodat Maksis, medinieks — labāk sēdēt starp s

I zīlējot liet laimes.

Nevis lodes. Ailā!

NEREDZAMĀ DIVĪZIJA

PA SLEPENO AĢENTU BISTAMAJĀM GAITĀM.

16. turpinājums

Pavārs ar Veisu bez ierunām pazuda 12. numura tumsā.

„Kad pulkvedis atgriezās pie kamīna, Krēsliņš turpināja:

„Kādēļ gan Kremlis taupījis manu dzīvību? Miniet paši. Vai tikai tādēļ, lai pārbaudītu manu uzticību? Lai izmantotu mani kā labu Rīgas pazinēju? Lai paspiegotu sīkumus kādā Rīgas fabrikā? Nē!"

Brīdi viņš cīnījās pēc elpas:

„Ar šo ieroci, pulkveža kungs, man pavēlēts jūs vēl šonakt nogalināt!"

Pulkvedis Sēlis manīja, ka glāze Krēsliņa rokā trīcēja.

Pulkvedis Laurs mēģināja ātri novākt vēl joprojām galda vidū novietoto beļģu automātisko pistoli.

„Tās nav vajadzīgs. Es to nedarīšu. Mums jāatrod izeja," Krēsliņš laikam bija atradis atrisinājumu. „Pulkvedi, nošaujiet labāk mani!"

„Nē, mīļais draugs, dzīvs tu man esi daudz vairāk vērts nekā dzīvi izbeidzis Kremlī izskolots meistarspiegs. Sāvieni atskanēs pavisam drīz. Tev gan nevajadzēja aizmirst, ka karstos ieročus es nevaru ne acu galā ieredzēt. It sevišķi beļģu pistoles."

Krēsliņš ātri pamanīja jautro dzirksti pulkveža acīs. Brīdi telpā valdīja klusums. Sēlis droši vien bija jau izšķīries par ko neparastu. Viņa nākošie vārdi to apstiprināja:

„Kā būtu, ja mēs pārmaiņas dēļ mēģinātu drusku pamuļķot Maskavu? Tās ēnas, kas tepat Pils laukumā droši vien neganti nosalušas, gaida uz mūsu drauga Krēsliņa šāvieniem. Tās lieliski iederēsies viencēliena joku lugā, ko man patiktos nospēlēt," pagriezies pret igauņu viesi, pulkvedis turpināja.

„Domāju, ka jūsu un pulkveža Veisa ierašanās un tāpat arī Valdemāra vakariņas ar manu sekretāru Virsnieku klubā nebūs pagājušas garām vērīgām Kremļa aģentu acīm tur laukā. Kā būtu, ja mēs, pulkveža kungs, pašu svarīgāko dienas kārtības punktu atliktu uz citu tikšanos? Negribu, lai manā birojā atskanētu šāvieni laba ciemiņa klātbūtnē. Pats galvenais — tas varētu manu plānu drusku sarežģīt. Kā tad tev īsti bija noteikts aizsūtīt mani pie senčiem?" Pulkvedis pavisam jautri pievērsās Krēsliņam .

„Nogaidīt, kad jūs, pulkveža kungs, esat viens, un tad . . . " Krēsliņš ar roku norādīja uz ieroci, kas tagad atradās Sēļa rokās.

„Nu lieliski!" Sēlis bez kavēšanās devās viesnīcas krēslainajā gaitenī.

Dažas minūtes vēlāk viņš atgriezās kopā ar Veisu un Aleksandru Pavāru: „Pulkvedis Laurs ir noguris," viņš nevarēja noslēpt smaidu. „Valdemār, tu pavadīsi mūsu ciemiņu uz viesnīcu. Aleksi, izsauc mašīnu. Varbūt, ka tā būs drusku drošāk. Mīļais pulkvedi," Sēlis atvadoties spieda Laidonera uzticības vīra roku, „ja rītu avīzes raksta par kāda tirgotāja Rauchmana sašaušanu vai nāvi, tad šoreiz neticiet rakstītam vārdam."

„Es saprotu," pulkvedis Laurs apbrīnoja, cik ātri Latvijas pretizlūkošanas dienesta vadītājs pieņēma lēmumus un nekavējās tos tūdaļ reālizēt. „Lai jūsu plāns izdodas! Mēs tiksimies kad un kur?"

„Nekādā gadījumā pilsētas morgā. Lūdzu par visu, kas šeit noticis vai notiks neziņot pagaidām jūsu štābam."

„Variet paļauties," pulkvedis Laurs kopā ar pulkvedi Veisu un Pavāru devās lejā uz viesnīcas tukšo vestībilu. Labajā stūrī pie lielās palmas snauda liels pelēks kaķis. Gaidot izsaukto taksometru, Veiss bija paņēmis rokās no miega iztraucēto peļu karali: „Kaķiem esot deviņas dzīvības?"

„Kaut mūsu pulkvedim būtu tikai septiņas," Pavārs nojauta, ka mazākā kļūme Sēļa reālizējamo akciju var pārvērst traģiskā drāmā.

☆

„Tā, tagad jausim runāt šim ierocim," pulkvedis Sēlis, palicis vienatnē, uzrunāja Krēsliņu. „Ne jau tūdaļ. Pagaidīsim, kamēr atgriežas Pavārs. Izrausim no gultas labo draugu dakteri Mežciemu vai Lediņu. Arī ambulances vāģis mums būs vajadzīgs. Pats galvenais, tev būs jāpierāda savu kāju žiglums. Gribu, lai tu atgrieztos atpakaļ skudru pūznī. Tev būs viņiem jāziņo, ka uzdevums izpildīts. Agri vai vēlu Maskava dabūs zināt, ka tu neesi nekāds šaušanas meistars. Lietas labā es nedēļu vai divas tomēr nogulēšu kaŗa slimnīcā."

„Bet," Krēsliņš protestēja, „neprasiet no manis, lai es jūs ievainoju."

„Nenāk ne prātā," pulkvedis Sēlis ar roku norādīja uz logu virs darba galda. „Vienīgais cietušais šajā gadījumā būs šis aklais logs. Viss pārējais tev būs jāatstāj manā ziņā."

„Tagad saprotu," Krēsliņš paklausīgi saņēma pulkveža pasniegto ieroci. Šajā brīdī Pēterpils viesnīcas vienpadsmitajā numurā atgriezās Aleksandrs Pavārs.

„Vai jūsu joku lugai jau paceļas priekškars?" viņš neizrādīja ne mazāko pārsteigumu.

„Tu uzminēji," pulkvedis Sēlis pavēra loga aizkarus. Ārā vēl valdīja dziļa tumsa. „Varbūt, ka tagad ir īstais laiks. Četriem gariem soļiem viņš sasniedza Krēsliņu. „Ir pienācis īstais laiks! Nekavējies!"

Divi spalgi šāvieni atbalsojās vecās viesnīcas sienās un tūdaļ pāršķēla nakts klusumu sniega pārklātajā Pils laukumā.

Krēsliņš, ne vārda neteicis, izskrēja gaitenī. Dažos lēcienos viņš sasniedza vestibilu. Brīdi vēlāk viņš skriešus devās iekšpilsētas virzienā.

Virietis laukuma galā palūkojās pulkstenī. Kopš pusnakts bija jau pagājušas piecas stundas.

(Turpinājums sekos)

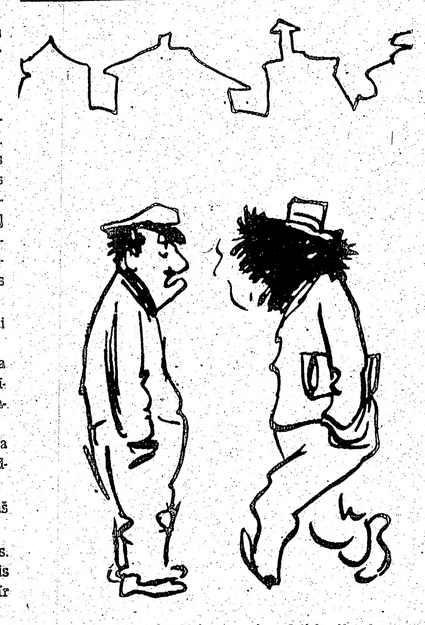

Alfrēds Dainim: „Vai tu mani pazīsti bez bārdas?"

...TĀJU CILTS

...viju ir ie- ...organizā- ...ies uz DV ...dienām, ...sot nepel- ...vadīja ti- ...ai, ko ne- ...s zemes ..., jo pāri ... bet kat- ...nāmā bri ...ticību sir- ...s cīnītāju ...gurt un ... neredza- ...pret mūsu ...visas bri- ...ārīgākiem ...mju impe- ...iecas no- ...ielkus, bet ...un mulķa

Daugavas ...zauga par ...iem, ko ...egaisi, tā ...grūtībām ...usi un iz- ...aulē. Ne ...nav spēju- ...ošanos un ...labākā lie- ...ībai, gara ...iecībai, ka ... brīva un

...nagu rin- ...vietis, kam ...deribu šai ...katrā lidz- ...u lidzgait

...s tieši tai ...irojam lat- ...ciskā turi- ...ēs. ...iem, kas ...ārītātes un ...i uzskatot

...ienīgā pra- ...stājas mū- ...ās kalpot ...ietušo tau-

...ītie dolari, ...pieder pie ...s ieročiem.

...onsuli

...vecākais S. ...r Lietuvas ...su Žmudzi- ...a viņa iecel- ...epriekšējais ...s pirms da- ...lāta adrese ...uania, 153 ...to 9, Ont.,

...kagā Dr. P. ...skatījās uz ...m Lietuvas ...nestā. Kopš Čikagā. Vi- ...as un rak- ...iņš ieguvis ...etuviešu, bet ...tiskā korpu-

kuru morāliskā iedarbība ir reti efektīva un kuru nozīmi vistiešāk izjūt tie, kam DV pasniedz palīdzīgu roku.

Daugavas Vanagu darbs latviešu kultūras laukā nav mazais. Lai tikai minam DV vīru korus, teātŗa trupas, tautas deju pulciņus un citas kultūrālas vienības, caur kuŗām trimdas tautiešī saņem latvisku veldzi un stiprinājumu tumšajām trimdas dienām. DV stāv sardzē arī latviešu valodas un kultūras vērtību saglabāšanai. Tāpat godam mināms DV atbalsts latviešu skolu uzturēšanā un mūsu jaunatnes pasākumu materiālā ur morālī atbalstīšanā.

Darba Latvijas labā nekad nevar būt par daudz, lai tas nāktu no vienas vai otras organizācijas jeb draudzes, bet tas jāveic savstarpējā uzticībā vienam pret otru un saskaņoti.

Mums taču nevienam vairs nav noslēpums, ka, svešuma ceļus staigājot, pamazām viens un otrs mūsu tautas piederīgais izstājas no ierindas un pazūd dzīves labumos. Nereti piemirstas mātes valoda un dzimtenes krasti. No šī stāvokļa nav pasargāta neviena tauta, neviena sabiedrība, jo ne jau katrs var būt ceļa rādītājs, gaišās lāpas nesējs, bet vienu gan šī atkrišana uzliek palikušajiem. Proti, tiem, kas zvērējuši uzticību savai tautai — vēl ciešāk saslēgties savās rindās, vēl vairāk degt savai latviskai piederībai, savam brālim un dzimtenes brīvības stundai.

Šo vienošanas pienākumu visā brīvā pasaulē cieši ir apņēmušies veikt Daugavas vanagi, kuŗu rindās tagad blakus stāv bijušie cīnītāji, aizsautie vanagi un latviešu trimdas sabiedrības tā daļa, kas nešaubīgi tic brīvai Latvijai un atzīst karaviŗu cīņu un to nestos upuŗus pagātnē un nākotnē.

Tāpat ar lielu gandarījumu jāliecina, ka DV mērķu īstenošanā svarīgu vietu ieņem latviešu sieviete - vanadze, kas allaž ir klāt visur tur, kur tauta cieš un staigā savu sāpju ceļu.

Šī lielā ticība un palīdzēšanas griba ir pamats tam, ka DV darbs visur izaug un paplašinās. Ik gadus mūsu pulkiem pievienojas jauni taisnās lietas cīnītāji, kas nešaubīgi tic mūsu uzvarai. Par šiem panākumiem varam pateikties tiem pašaizliedzīgajiem dedzējiem, kas tagad miera apstākļos, tā sakot, cīņu starpbrīžos, nes tālāk mūsu cīņu karogu.

Daugavas Vanagu rindās ir viŗi un sievas, kas nebaidās darbā, grūtību un pretestības, bet droši un taisni iet ceļu, ko mums noliek mūsu latviskā piederība un tautas nebeidzamās ciešanas.

Lai arī viens un otrs apklust, mūžībā aizejot, dzimtenes brīvības rīta nesagaidījis — to vietā stājas jauni taisnības alcēji, kas nāk no mūsu jaunatnes priekšpulkiem un kuŗiem mūsu dzimtenes vārds ir svēts un nemainīgs.

...āršķēla nakts klusumu sniega pārklātajā Pils

...ū, ne vārda neteicis, izskrēja gaitenī. Dažos ...š sasniedza vestibilu. Brīdi vēlāk viņš skriešus ...ollsētas virzienā.

...laukuma galā palūkojās pulkstenī. Kopš pus- ...jau pagājušas piecas stundas.

(Turpinājums sekos)

...s Dainim: „Vai tu mani pazīsti bez bārdas?"

CIEMĀ PIE JĀŅA JAUNSUDRABIŅA

Pēc Kultūras dienu nemiera un drūzmas Minsterē svētdienas pievakarē iegriezāmies it kā miera un klusuma salā pie mūsu rakstniecības seniora Jāņa Jaunsudrabiņa viņa Mēnesezera namiņā.

Zem egļēm paslēpies, pakalnā uzkāpis, mazais koka namiņš ir gluži kluss. Gar vienu sienu zied jau atraitnītes, dzeltenas un mēļas. Paveŗam stikla lieveņa durvis, kas, kā lauku mājās dzimtenē, ielaiž ciemiņus bez atslēgas slēgšanas. Tāpat kā lauku sētā, aiz mājas stūŗa sāk riet šunelis, ne nīkni un bargi, bet tā priecīgi vien. Lieveņī uz galda vāzes puķes, pie sienām pērno Jāņu vainagi.

Pa šaurām koka kāpnēm Jaunsudrabiņa kundzes aicināti, kāpjam augšā. Baltu vieglu matu loks aptver rakstnieka deniņus; uz ciemiņiem paceļas laipns un smaidīgs skats. Pēc pagājušās ziemas slimošanas kājas vēl neklausot, tādēļ ciemiņi jāpieņem pussēdus gultā. Visapkārt grāmatas, laikraksti, gleznas un zīmējumi. Tikai šaurā durvju sprauga savieno šo latviskā gara mītni ar ārpasauli.

Citi ciemiņi apmeklējuši rakstnieku jau vairākkārt, man šī ir pirmā reize kopš tikšanās 1947. g. Vācijā, Blombergas nometnē, kur svinējām Jaunsudrabiņa 70 gadu jubileju. Lai arī toreizējais jubilārs tagad ir kļuvis baltāks un gurdāks, tomēr dzīvais skats un viegla humora piesētā valoda ir tā pati.

Lasīšana pašam lāga neveicoties, bet ar dzīvesbiedres palīdzību visas jaunās latviešu grāmatas izlasoties. Skaidri un tieši skan atsauksme par jaunu romānu, dzeju krājumu vai laikraksta sleju.

Nu jau tuvojoties atkal kāda jubileja, ieminas viens ciemiņš.

„Ko nu jubilierēsim, kad kāpas neklausa!" ar vieglu smaidu nosaka rakstnieks.

Tomēr lielā jubileja tuvojas ar apaļo gadu skaitu — 85. Labāk vedas runāt par zīvīm un ūdeņiem. Pamazām vien raisās makšķernieku stāsti, jo arī viens ciemiņš labprāt cilājot „bada pātagu". Jaunsudrabiņš stāsta par kādu makšķernieku, kas, iekritis ūdenī, vispirms domājis, kā glābt savas acenes, jo tās maksājušas 81 marku. Acenes glābdams, arī pats izrausies sausumā. Zivju lielums stāstos svārstās no pusmārciņas smagām forelēm līdz desmitiem kilogramu lielām līdakām. Makšķere esot kārtībā, arī tārpi augot seviškā audzētavā, tikai tās kājas vēl neklausot. Bet gan jau, kad kļūs siltāks.

Pa to laiku istabā ieskrubinājusi zeltoti brūnā Zuzīte, kas kuplo asti kuldama apsveicinās ar ciemiņiem. Svētdienai un ciemiņiem par godu, mājas saimnieks ļauj atlaist no saites arī rējēju sētā. Kā dzeltens kamols istabā ieveļas Zuzītes dēls Puika, ar lēcienu ir gultā un ieglaužsmailo purniņu saimnieka plaukstā. Sirsnība un mīlestība kāpj vai pa mazajām ačelēm laukā, kad rakstnieka roka glauž suņa mīksto spalvu.

Uz galda zied baltas un sarkanas neļķes — Kultūras dienu dalībnieku sveicieni. Bet manuskriptu kaudzīte turpat blakus jau ilgāku laiku nepieaugot, rakstnieks vēl nejūtoties pietiekami spēcīgs strādāt. Pieradīs visu pats uzrakstīt un uzrakstīto pārstrādāt un izbot līdz pēdējai niansei, Janusudrabiņš arī tagad nedomā piemērot vieglāku mēru saviem darbiem. „Gan jau kādreiz," viņš nosaka.

Pulksteņa dzeguzīte virs gultas nokūko jau trešo pusstundu, kad ceļamies, lai atvadītos. „Ciemiņu mums šonedēļ netrūkst," — saka Nate Jaunsudrabiņa. Mēs zinām, ka arī nākamās dienās tādu netrūks. Kam vien ir iespējams, tas pēc kongresa Minsterē dodas apciemot Jaunsudrabiņu pie Mēnesezera.

Rokas spiediens nedaudzi laipni un labi vārdi, ko atvadām saņemam no sirmā rakstnieka, arī mums iedod daliņu no tās lielā miera un dzīves apliecināšanas izjūtas, kas mīt šajā jumta istabiņā.

Kāpjam lejā pa skujām nobirušo pakalni. Aiz pelēkajiem mākoņiem slēpdamās, saule met sārtu ceļiņu pāri ezera ūdenim. Kāds stars iesities arī mazā namiņa logā. Pie mājas stūŗa savā sargvietā ir atkal Puika un, ciemiņus izvadot, skaļi rej.

A. Ļ.

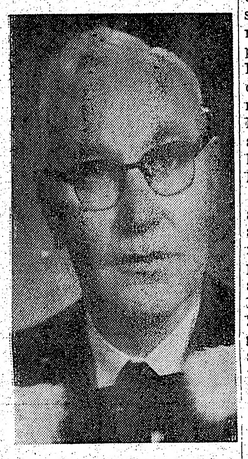

ALEKSANDRS BATIŅA

beidzis Toronto universitātes mākslas un zinātņu fakultāti pie St. Michael's kolledžas ar B.A. gradu krievu literātūrā un filozofijā. A. Batiņa ir iepriekš studējis filozofiju Latvijas universitātē un Getingenā, Vācijā. Studijas atsācis pag. septembrī un pirmo zinātnisko gradu ieguvis nepilna gada laikā.

Jānis Sudrabiņš

BUNKURI

Kur lauks reiz bij un druvas vilni
meta,
Valgs dienvidvējš ko skrejot
skāra liegs
Un liksmē varenā un lielā auga
prieks,
Pilns debess trauks pat pielija
no tā,
Nu bunkuŗi kā milzu ciļņi dēd,
Ko lielgabali nespēj graut un
mīnu kārtas.
Tik vīru acis asi smilšu graudi ēd.
Bet krūtīs spēks tiem briest un
doma cieti kaļ:
Lai pārspēks simtkārt lielāks
preti celtos,
Tas pelnu pilēs sīkās kaujās
jāsamaļ.
Kaut nāves bikeris sauss galā
jāizdzer,
un zeme vietu jauniem kapiem
ver.

„JAUNĀS ŠĶIRAS" AUTORA MEMUĀRI

„Conversation with Stalin" — Milovan, Djilas, Harcourt, Brace & World, Inc. (Kanadā — Longmans Can. Ltd.) izdevums, 211 l.p., cena — $4,95.

Varbūt, ka mēs nodaram autoram pārestību, bet mēs tomēr nevaram noklusēt vispirms visai divaino parādību, ka autoram pie Dienvidslavijas komūnistu režīma ir atkal izdevies sarakstīt un dabūt no savas zemes ārā augšminētās grāmatas manuskriptu. Pie parastās komūnistu čekistu modrības varētu pielaist, ka tam vajadzēja izdoties toreiz, kad tas dabūja ārā uz ārzemēm savu „bestselleri". Jaunā šķira, bet grūti būtu ticēt, ka to čeka pēc atbrīvošanas no apcietinājuma būtu tik nevērīgi uzmanījusi un tam būtu bijusi dota ne tikai iespēja šai laikā sarakstīt apskatāmo grāmatu, bet arī dabūt to ārā uz ārzemēm, lai tā varētu nonākt Amerikas izdevēja rokās. Liekas, ka bez komūnistu partijas klusas piekrišanas tas nebūtu bijis izdarāms. Autors ar savām sensācionālām grāmatām pelna dolārus un tie ir visai noderīgi trūcīgajai Tito valstij. Pakalpojot ar Staļina sarunām Maskavas Staļina nokronētājiem, autors ir nogludinājis arī ceļu uz izlīgumu starp Maskavu un Belgradi . . .

Viss tas dod pamatu zināmām šaubām, jo vairāk tāpēc, ka autors esot atkal notiesāts uz ilgu laiku cietumā, kur gan tam esot iespēja nodarboties ar rakstīšanu . . .

Autors nekad nav noliedzis, ka tas ir un paliek komūnists, bet tikai nostājies pret komūnistu doktrīnas izkropļošanu un komūnistu valsts režīma izviršanu. No tāda viedokļa, liekas, būtu pareizi pieiet arī viņa „sarunām ar Staļinu", kas, cita starpā, atgādina zīmēšana cita autora par citu dižtautu sarakstītas grāmatas virsrakstu — Gespräche mit Hitler. Grāmata, kas patiesībā ir daļa no autora autobiografijas, uzrakstīta visai veikli un labi attēlo pusvājprātīgo Padomju Savienības diktātoru, ar kuŗu autors tiekies, apmeklējot savas Dienvidslavijas valsts uzdevumā Maskavu laikā no kara beigām līdz 1948. gadam, kad notika pazīstamais lūzums Dienvidslavijas un Padomju Savienības attiecībās starpā. Viņa atmiņes gan visai maz ko papildina tanīs materiālos, kas par šo lielāko pasaules politisko gangsteru jau publicēti, bet nenoliedzami veikla rakstnieka roka šo jauno „bestselleri" padaŗis par visai interesantu lasāmvielu rietumniekiem, kam šie jautājumi ir mazāk pazīstami. Interesanti ir tēlotas dzeršanas orģijas Staļina intīmāko līdzstrādnieku un dienvidslavu komūnistu viesībās, dzīve Maskavā un Staļina vasarnīcā u. t. t. Bet tam visam ir vairāk daiļliteratūras vērtība.

AKL

DR. A. BĪSKAPS - DZĪVES VĒJOS

454 LPP., ALFREDA KALNĀJA APGĀDS, 1961.

Gadiem aizejot, ātri sarūk Latvijas aculiecinieku skaits. Tādēļ apsveicamas ir atmiņu grāmatas, kas dod ieskatu nesenajā pagātnē. Kaut subjektīvā skatījumā, tās tomēr atklāj daudz faktu un iespaidu, kas neparādīsies nekādos vēstures dokumentos.

Pēc krietnas rindas rakstnieku, skolotāju un sabiedrisko darbinieku grāmatām ar savu atmiņu stāstu klajā nācis pazīstamais ārsts Dāvids Bīskaps, ilggadīgais Jelgavas apriņķa ārsts, Sarkanā Krusta slimnīcas direktors, medicīnisku grāmatu autors un loceklis neskaitāmās biedrībās.

Viņa 454 lappušu grāmata atklāj latviešu publikai līdz šim nepazīstamu ainu: latviešu ārsta dzīvi no studenta gadiem Tērbatā līdz trimdai Amerikā. Šeit nav literārizētu atmiņu, bet konkrēts darba dzīves stāsts, kuŗu veido ārsta dzīves ikdiena — nesaskaitāmie pacienti ,slimību gadījumi, cilvēku laimes un nelaimes stāsts. Rakstot konkrētā valodā un pieminot lajiem neparastās medicīniskās detaļas un dažādu slimību aistētiskās un neaistētiskās puses, Bīskaps tomēr pratis attēlot un pasvītrot visu šo gadījumu cilvēcisko kopsakaru. Viscaur neviltoti sirsnīgā valodā aklājas viņa darba dzīves vadmotīvs — cilvēkmīlestība un sava pienākuma, ārsta darba izpildīšana. Šī grāmata ir vērtīga un saistīga lasāmviela ne tikai ārstiem vai pagātnes pētniekiem, bet jebkuŗam lasītājam. No šīs grāmatas var mācīties ne tikai par medicīnu un lauku ārsta daudzajiem pienākumiem, bet arī redzēt, kā daudzajās rūpēs un uzdevumos nezaudēt labu un pareizu pasaules uzskatu, praktisku dzīves filozofiju.

Grāmatas pirmajā daļā dzīvi attēlots jaunā ārsta darbs dažādos Zemgales un Vidzemes pagastos laikā ap 1905. gadu. Grūti slimību gadījumi, pacientu neuzticēšanās jaunajam ārstam, dažreiz ļoti primitīvi darba apstākļi, it sevišķi dzemdībās — arī šodienas ārstiem jāsastopas ar tām pašām problēmām, lai gan modernās medicīnas attīstība devusi daudz jaunu ieroču slimības apkaŗošanai. Blakus slimībām un nāvei netrūkst arī jautrāku notikumu, priecīgu svinību un labō skaitā arī medicīnisku anekdošu.

Grāmatā autora personīgās dzīves un ģimenes stāsts vijas cauri darba un apvidus stāstiem. Apprecējis intelliģentu, sirsnīgu skolotāja meitu, viņš dzīvi pavada harmoniskas mīlestības gaismā, un šī mīlestība gadu skrejā atkal un atkal pieminēta kā gaišs, pozitīvs spēks, kas atvieglo grūto darbu.

Pēc vairākiem gadiem lauku ārsta darbā un papildināšanās Berlinē Dr. Bīskaps vispusīgi praksi Jelgavā, kur aiziet nākamie 32 gadi. Nebeidzami gara liekas daudzo pienākumu un amatu virkne šais gados. Šai laikā Bīskapam iznāk satikties ar daudziem tonreiz un vēlāk pazīstamiem cilvēkiem, redzot tos gan stipros, gan vājos brīžos. To vidū sastopam J. Čaksti, Saeimas prezidentu Dr. P. Kalniņu, prāvestu Kuļliti, Annu Brigaderi, publicistu Jāni Lapiņu, Žani Unāmu, P. Dreimani, baskāju gleznotāju Irbi un daudz citu. Kuriozu gadījumu starpā pieminēts kāds slavens tenors, kas Sarkanajā Krustā rīkotajā koncertā, honorāru iepriekš saņēmis, apvainojies, dažiem vieslem vēlāk ienākot, un pusdziesmā aizskrējis. Vēlāk, trimdā, savas atmiņas rakstot, viņš pēc 30 gadiem škendējies par nesaņemto honorāru un rupjo Jelgavas publiku, nepelnīti vainu uzveldams Dr. Bīskapam. No Vācijas laika Bīskaps piemin kādu bezprincipu nometnes komandantu, kas prezidenta Kvieša kundzi turējis kūtsaugšā, saviem draugiem paturot labākās istabas. Šis virs vēlāk kļuva par plaši pazīstamu grāmatu un žurnāla izdevēju, sadedzinot aiz sevis visus tiltus. Pretēji dažiem atminu rakstītājiem, kas izmanto tās kā platformu, no kuŗas slavēt sevi un palāst savus īstos vai iedomātos pretiniekus, Dr. Bīskaps savā grāmatā parāda apbrīnojami maz šī paštaisnības gara, kaut problēmu un konfliktu bijis daudz.

Pēc 1. pasaules kara, kurā viņš kara ārsta darbu veic gan Lietuvā un Polijā, gan Krievijā, iesaistonas ar komūnistiem Jelgavā 1919. gadā, tad bermontiešiem. Vēlāk Dr. Biskaps nepieslējās nevienai politiskai partijai Latvijas demokratijas laikā, bet tomēr saņem nepelnītu apmelošanas kampaņu kā no sociāldemokratiem, tā no Zemnieku savienības. Dažas lappuses grāmatā apraksta tā laika partejiskās preses paņēmienus, sensācionālos avīžrakstus par līķu aplaupīšanu u. t. t. Redzam, cik grūti tais laikos bijis dzīvot bez partiju visvarenās aizsardzības. Jaunākās paaudzes lasītāji bez pašu atmiņām par to laiku lieku reizi šai grāmatā redzēs starpību starp modernās demokratijas ideju un faktisko politisko partiju savstarpīgo ķpkaŗošanos uz atklātās skatuves un aizkulisēs. Tomēr Dr. Biskaps turpina darbu, palīdzot starp citu noorganizēt tuberkulozes sanatoriju Tērvetē ,divreiz Zemgales dziesmu svētkus un laikrakstu Jaunais Zemgalietis.

Ārsta dzīves stāsts turpinās cauri okupācijām. Boļševiku gadā slimnīcas direktora vietu oizņem izpildkomiteja ar jaunāko ārstu un sanitāru; vācu gados zīmīgi attēlotas Mēdena un citu „goldfazānu" izdarības. Skandāls ar Jelgavas atbrīvošanas piemineklī būs labā atmiņā jelgavniekiem. Pēc Jelgavas nodedzināšanas un īsa darba posma Rīgā seko gadi Vācijas bēgļu nometnēs, atkal ne bezdarbībā, bet ārsta un skolotāja pienākumos, par spīti pieaugošam vecumam. Arī pēc pārcelšanās uz ASV no Dr. Biskapa spalvas nāk viņa grāmatu jaunizdevumi, ārstniecības kalendāri un raksti par medicīnu šī laikraksta slejās.

No tīri literārā viedokļa grāmatā sastopams viens otrs valodas negludums, ģermānisms vai rusisms. Taču nevaram aizmirst, ka autors skolojies laikā, kad latviešu valodā dominēja vācu - krievu ietekmes. Modernajam lasītājam var izlikties savāda vietumis veclaicīgā valoda. Atcerēsimies — grāmatas autors sasniedzis cienījamo 83 gadu vecumu. Bagātā viela sakārtota veikli, gan tiešā stāstījumā, gan atskatu veidā; daudz medicīnisku problēmu iztirzājumu, kas interesanti arī šodienas lasītājam.

Jaunatnes svētkos Čikagā redzēsim „Senlatviešu kāzas".

Mīris igauņu pianists

Pazīstamais igauņu pianists Teodors Lemba miris 85 gadu vecumā 16. maijā Longailendā pie Ņujorkas. Viņš apglabāts igauņu kapsētā Kensiko, 50 jūdzes no Ņujorkas. Lemba ir koncertējis gandrīz visās Eiropas zemēs, arī Rīgā. Viņš beidzis Pēterburgas konservātoriju un darbojies tur par profesoru. Viņš bija arī viens no Igaunijas konservātorijas dibinātājiem.

Modris Zeberiņš

SIRSENU ZĪMĒ

NEDARBU GRĀMATA.

14. turpinājums

Turaidas muižas dārzs kādreiz bijis ļoti uzkopts. Vēlāk tak aizaudzis. Bija tur dienvidu nogāze, tur saulē smaržīgas auga rozes; kalnā jasmīnu lapene, pliena galds lapenes vidū, jauki varēja vērot rozes saulē, i zaļumu — par zaļu zaļāku gravā ar strautiņu, kur klimstēja skaļi triece. Ir tā pati dārza baltā māja, kā iedomāju, bijusi viesnīciņa kā malmalās citur: Tīringā, i bavāriešu ķeniņa valstī, sakšu vai švābu apgabalos, jā, lai tie Baltijas kungi, kavalieŗi, matronas ir princeses, hofmeistarienes, prēļenes, jumpravas, baroni - mantinieki, baroni - vecpuiši, literāti un birģeŗi; studiozi, tādi, kuŗiem tālie rietumu novadi tapuši neaizsniedzami, dārgi — tie baudīja romantiku pie Gaujas treju komtūru robežās, saukdami upi mīļā skanīgā vārdā. Ir paši novadi, i vārdi baltiešu valodā tā lautos Vāgneram vēl vienā jaunā operā, bet to lai Elizijas dārzos smaidot lapenē pie rozēm, mūžīgām rozēm! izveido meldijās pats, ar abiem Emīļiem; lai Alfreds Kalniņš tur, partitūru uz ceļgala, šo to notē; ak neuzrakstītās operas! Tad saskaņītos Pieci Lielie. Vītols. Andrievs Niedra.

Ir noglaudītu bārdas: gaišas, biezas!

Tas sapnis.

Bija jau citi sapņaini stāsti. Tos stāstiju Rūtiņai. Pēterim, priedē sēdot.

★

Dārza viņā galā tāda priede zemzare kuplaudze, taču uzkāpām žuburā paaugstu — līdz bija allaž „ciepta ēsma", radziņi i ar skābu krējumu, medu, ārzemju žāvēti augļi. Rūtiņas mati ir priedei miza vizuļoja kā meistara kaltas vaŗa fōlijas . . . toreiz nesapratu, tik nule zinu. Vaŗa meiteni neesmu aizmirsis. Vaŗa, sarkana i zelta caunei meža valstībā sekojis apmāts, nevis iekārodams. Ne jau taču Maksis, medinieks — labāk sēdēt starp septiņu sveču.

I zīlējot liet laimes.

Nevis lodes. Ailā!

★

„Jā, stāsti tagad par Melno Princesi ar orchideju."

„Izdomāts?"

„Melnā Princese valkāja blāvu mežģiņu tērpu. Mežģines kā putas, kā dūmi . . . ar lilā orķideju pie krūtīm, zelta gredzenā.

To orķideju viņai iedevis ministeris Don Probēto, kas uz Atlantīdu orķideju aizveda savā ministeŗa cilenderī.

Galvvidū apslēpdams.

„Vai tu zini paveidu?" vaicāja Pēteris, knibinādams meža zemeni iz vītnes. Rūtiņa ir bija visas savērusi gaŗā diegā — izcēla virknē kā krelles, ievijusi zaros, mums pāri galvām. Lēnām ēdām.

☆

„Orķidejām ir tūkstoši veidu. Nesen Jessssenā — —" Pēteris rūpīgi izrunāja lidzskaņus, teica — — sotsiālismis, kommunismis — — „lasīju stāstu par orķideju vācēju Afrikā. Populārzinīgis."

Turpināju.

Visi zelta lauvēni sanāca, pantera un panteriša. Ar tējas tasēm mīkstās ķepās, ķepiņās. Tējas ceremonija!

„Tēju ar citronu?" — smēja Rūtiņa.

„Tēju ar pienu" — atbildēju, variēdams stāstu, stāstiņus par papagaili, tiģeri.

Pārrunas panterīšām, tiģerīšām dažkārt ņurrīgas, pincīgas, Pēter, tu žāvājies? — nadzīgas.

Par raibām, svītrotām modēm. Un angļu skolotāja divanu loka vidū un Cirka Dīdītājs Pitikanačo lauvēniem — — nūle dala milzīgu zeltainu orandžu. Tūdaliņ šamie redzēs sevi ātrvilcienā, braukdami iz Mendeļmuižas zem lietus šmēkoņa (Rūtiņa lāgiem teica šmēkons, es mēdiju) — uz lotusu valstību."

„Kādai partijai tavs tēvs pieder?" Pēteris vaicāja.

Sastostījos.

„Ko tu vēlētu Amerikā par presi-denetu?" tā Pēteris. „Es gribēju pirmis Hūvēru, bet kad Sotsiāledemokrātā lasīju, ka Hūvērs nava par valstisku sotsiālismu, abet Rouzēvēlts ir par valstisku sotsiālismu, un tad es vēlētu šo minēto."

☆

„Jā, Lācijā tak ir konvenciju diktastūra, bet Lellijā telepātisms," — es atgriezos pie iztēles valstības politiskās iekārtas. Lācijas Pirmais Lielais Lācis tapa divciņā ar lielgabalu aizšauts, Lācijā augstmaņi šāvušies ar dārgakmeņiem rotātiem platinas lielgabaliem, bet nevis i kādām nieka pistolītēm, ekī"

„Dibenu grauž," Rūtiņa teica, uz zara grozoties.

„Stāstu Lellijas viesības."

„Iesāk ar Ledus konfektēm, i tad ēd vafeles ar putu krējumu. Tad Napoleona torti. Tad šokolādes torti. Tad bezē kūkas, morgalviņas, krēmšnītes, vanilas un sviesta cepumus, un „tases nemitīgi pilda ar biezo sviesta tēju" — es citēju Jessena izdoto Svena Hedina Tibetas ceļojumu.

(Ledus konfekti man Jaunāko Ziņu redakcijā iedeva pats šefs — to vairs neatcerējos, tēvs atstāstīja.

Vafeles bija Ziemsvētku tirdziņa atrakcija.

Pārējā Lellijas menū Otto Švarca.

„Iebildumi ir?" Saeimā mēdza vaicāt.)

„Va vells," — Rūtiņa teica.

„Lellijas viesībās piedalās visas izglābtās princeses, varoņi lidotāji, motorlaivu braucēji — tie, par kuŗiem avīzes raksta, ka aizgājuši bojā katastrofās — tie visi ir viesi Lellijā, palīdz Tarzānam atklāt jaunas pasaules."

☆

Skolotāji, skolotājas mauriņā spēlēja kroketu. Spēlē var piedalīties neierobežots skaits. Ja skaits ir liels, tad dīkā stāvētājiem pietiek laika uzpīpēt, dāmām uzkrāsoties.

Starta, finiša mietiņi klāti krāsu gredzeniem, katrs spēlētājs gaida savu krāsas kārtu.

Savu kārtu gaidīdams, Spunteļa kungs nosasēda maurā, tēvs skicēja skolotājus, pilsdrupas, Dina atkal sēdēja blakus. Runāja par gaismu, krāsu pigmentiem.

„Krāsa nav gaisma, jaunkundz, krāsa ir smērs," tā tēvs.

Tāpat kā Vici. Vici tiek uz ādas plānā kārtā uzsmērēts ar mīkstu suku. Spodrināts. Tā rakstīts uz bundžas.

„Lai attiecība būtu pareiza . . . "

„Piedodiet, lūdzu, vai tas ir galvenais — pareiza attiecība, vai izjūtas, ko vēlaties izteikt?"

Es jau labu laiku skatījos, kā mazais Jānītis cilāja lieku kroketa āmuru un aizdomīgi šķielēja uz Spunteļa kunga pusi.

Pats sargājos, bet Spunteļa kungam neteicu ne vārda.

Jānītis nāca klusām, klusām, lēnām, lēnām.

Nostāja Spunteļa kungam pareizi, cieši aiz muguras. Augstu atvāza pār muguru, pavisam tas atmetās maurinā. Tad cēla, lēni, lēni cēla.

(Turpinājums sekos)

VECĀKI!

VAI ARĪ JŪSU MĀJAS LASA

MĒS?

- Jaunatnes audzinātāji un vaditāji ieteic „MĒS"
- Latviešu organizācijas atbalsta „MĒS"
- Jaunieši labprāt lasa „MĒS"

DODIET „MĒS" SAVIEM JAUNIEŠIEM!

Četri dolari par sešiem numuriem.

LATVIAN YOUTH MAGAZINE „MĒS",

2308 Drummond Rd., Niagara Falls, Ont., Canada.

„Mazputniņš", „Mēs" un „Jaunā Gaita" ir apgāda „Ceļinieks" izdevumi.

Latviezi Kanadā

JĀŅU NAKTI NEGULIET...

Mēs, trimdinieki, gandrīz visi esam kļuvuši par pilsētniekiem. Atcerēsimies, ka senajās dienās dzimtenē Jāņi saistījās ar izbraukumu uz laukiem. Kas gan gribēja palikt Jāņu vakarā savā pilsētas dzīvoklī? Domās knaši vien tika sameklēti tuvāki vai tālāki radi, lai sestdienas pēcpusdienā pēc noliktā spalvaskāta birojā vai pēc noslēgtām durvīm veikalā iesēstos vilcienā vai autobusā un izbrauktu lauku plašumā, kur smaržo Jāņu zāles un no kalna uz kalnu jāņugunis spīgo.

Lai kā mūs ilgas nestu uz latviešu sētu pie Jāņu siera un miestiņa, nekur tālu mēs aizbraukt nevāram, jo mūsu radu saknes pārcirstas. Un tomēr mēs esam pratuši uzburt kādu mazu Latvijas stūri, teiksmainu zemi, kur šogad skanēs līgotāju dziesmas — Sidrabeni. Katru gadu te esam jutušies visi vienoti savās dziesmās un līgošanā, satiekoties divām kaimiņu pilsētām — Toronto un Hamiltonas draugiem un paziņām.

Jāņu svētkus Sidrabenes pārvalde rīkojusi jau ar 1958. g., tātad piekto gadu. Esam pateicīgi etnografei Birutai Senkēvičai par sarakstītajām lugām, tautas dziesmu virknējumiem ar piemērotu saturu. Katru gadu uzvedums bijis cits. Tikai vienu gadu esam dzirdējuši koŗus apdziedamies virsdiriģenta J. Norvila vadībā. Birutas Senkēvičas sacerējumi salstījuši sabiedrības uzmanību arī citās zemēs, tā ka tie pat ceļojuši pāri jūrām uz tālo Austrāliju.

Rodas jautājums, kā esam iecerējuši šādu Jāņu uzvedumu un kopīgu svinēšanu plašākai sabiedrībai? Pateicība par to pienākas Sidrabenes pārvaldes sarīkojumu daļas vadītājam E. Freimūtam, kas šo skaisto domu paņēmis līdz no dzimtenes. Ģen. J. Balodis, gribēdams ziedošās latviskās tradicijas iedzīvināt tautā, grandiozu sarīkojumu šādā garā licis rīkot armijai, pirms Alūksnē, arī citos apgabalos, bet pašu pēdējo Daugavpilī. T. Freimūtam kā kaŗavīram bijis uzdevums aktīvi piedalīties šāda sarīkojuma organizēšanā. Viņa pieredzes dēļ mēs tagad varam noskatīties līdzīgā sarīkojumā.

Ko redzēsim Jāņos Sidrabenē? Pats Zemgales valdnieks Viesturs būs mūsu priekšā. Izcīnījis smagas kaujas ar krustnešiem Aizkrauklē, Viesturs kā uzvarētājs atgriežas Tērvetē pašā Jāņu vakarā un savai iecerētajai leišu kunigaites Varidotes meitai Marei uzmauc pirkstā gredzenu par zīmi, ka tā viņam nolemta uz mūžu.

Dziesmas un dejas iepriecinās sirdis. Galvenajās lomās Marisa Vētra audzēkņi Mirjama Bērziņa, Rūdolfs Purvs, kā arī Z. Zeņtiņš. Vēl piedalās Vilkancis un Inta Purva. Līgotāji Sv. Andreja baznīcas koŗa vienība, bet Dižkaŗi redzēsim raitajās dejās. Dziesmas iestudē A. Plampe - Andersone. H. Miķelsona režija.

Par senlatviešu sētu nav nemaz jāgādā. Tā turpat vēl stāv, iepriekšējā gadā māksl. O. Grebžes celta, pārcietusi salus, sniegus un pavasaŗa ūdeņus, nekā nemainījusi no krāšņuma. Cik tā īsteni atgādina lauku sētu, lai liecina šāds piemērs: vecs tēvs viens sēž solos un skatās uz dekorācijām, kad citi līgo kur kuŗais. Jautāts, ko tik neatlaidīgi vēro, viņš atbild — „Atkal jūtos kā savās sen atstātās mājās. Te taciņš, tur klēts, tā dzīvojamā māja." Tik tieši šis šķitums viņa atmiņā bija izraisījis zaudēto istenību.

Māksl. O. Grebže vēl solījis uzburt teiksmainu Viestura pili kalnā.

Lai mēs būtu kopā ar savu tautu, lai paši atritināto mūža kamolu par pārdesmit gadiem atpakaļ un lai jaunajiem rādītu, kādi īsteni izskatās Jāņi, par kuŗiem viņi mācījušies latviešu vakarskolās un kādi tie dzirdējuši vecmāmiņu atmiņās — posīsimies uz Jāņu vakaru Sidrabenē 23. jūnijā.

Pārvalde gādājusi par sausu malku ugunskuriem. Siltās liesmas atraisīs dažu aizmirstu atmiņu stāstu un, kas zina, varbūt arī Sidrabenes kalnos un ielejās kādam uzplauks teiksmainais papardes zieds.

E. Ezera

Toronto latviešu katoļu draudzē pirmo komūniju saņēma: R. Bulla, K. Upeniece, S. Kārkle, I. Bulla un I. Jaksts. Jauniešu vidū prof. Dr. B. Kokins un skolotāja T. Dubrovska.

LASĪTĀJU VĒSTULES

PAR KO BALSOT?

LA 46. num. lasītāju vēstulē Voldemārs Bebris stingri ieteic balsot par konservātīviem, nopelt liberāļus un pārmet LNAK vadībai, ka tā nav jau agrāk šādu ieteikumu devusi Kanadas latviešiem. Ja to LNAK būtu tešām darījusi, būtu izdarīta liela kļūda, jo mūsu centrālā organizācija nav un nedrīkst kļūt par vienas, vienalga kādas, partijas institūciju. Atzīstot konservātīvo nopelnus, nevaram neredzēt arī kļūdas, piemēram, neatlaidīgo tirgošanos ar sarkano Ķīnu un Kubu. Par politisko notikumu norisi pasaulē katram prātīgam cilvēkam jābūt savam spriedumam. LNAK neitrālā nostāja vēlēšanu sacensībā pašreizējos apstākļos ir augstākā mērā apsveicama lieta, un tikai jācer, ka viņa to ieturēs arī uz priekšu.

Laiki, kad balsošanas instrukcijas nāca no oficiālām iestādēm, mums nav palikuši labā atmiņā, un nevajadzētu censties uz to pusi stūrēt atkal. Vispareizāk, laikam, būs, ja partiju izvēli atstāsim katra balsotāja personīgā ziņā. Bet, varbūt, kādam šaubas par latviešu vēlētāju intelligenci?

Jānis Purmals.

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3-2667

Hamiltonas, Sv. Katarīnes un Niagaras DV darbinieki rīko kopīgus Līgo svētkus 23. jūnijā Port Velerā.

TORONTO

Archibīskapa prof. Dr. T. Grīnberga piemiņas dievkalpojums Jāņa baznīcā — ceturtdien, 21. jūnijā, plkst. 8 vakarā.

● Gleznotāja Elmāra Damberga gleznu izstādi DV Toronto nodaļas namā sestdien atklāja DV Kanadas valdes pr-ža vietn. Ilmārs Jankovskis. Mākslinieka draugi un lūgtie viesi pēc skates atklāšanas vēl dažas stundas bija E. Damberga menedžera Ilmāra Batraka viesi. Jau pirmajā dienā pārdoti vairāki darbi. Jāatzīmē, ka vēlēdamies iet tautā, E. Dambergs savām gleznām noteicis visiem pieņemamas cenas. Izstāde DV namā būs atvērta līdz nākamai svētdienai.

● Vecais strēlnieks Rūdolfs Purvs ievietots Toronto veterānu slimnīcā. Ārsti konstatējuši slapjo pleurītu. Paredzams, ka slimnieks Sunnybrook slimnīcu varēs atstāt apm. 2 nedēļu laikā.

● Mariss Vētra vēl atrodas East General slimnīcā. Viņa veselības stāvoklis diendienā uzlabojas. Cerams, ka tuvāko nedēļu laikā mākslinieks varēs atstāt slimnīcu.

● Gleznotājs Dainis Miezāis savā studijā, 75 King St., E. augšējā stāvā rīko gleznu izstādi Toronto mākslas draugiem. Skatē redzami vairāk kā 30 jaunākie darbi.

● Māc. A. Lūsis Gvelfā kristījis Pēteri Eduardu Dāli, Eduarda un Agneses dēliņu; Annu Rasmu Reinbergu, Ernesta un Dainas meitiņu.

Toronto mācītājs A. Lūsis kristījis Ritu Velgu un Kārli Jāni Jansonus, Harija un Velgas bērniņus.

● Mākslinieks Alfrēds Brūveris gatavojas izstādei Saulainē 23. jūnijā. Būs redzami vairāk kā 40 jauni darbi.

● Fotogrāfs V. Skudra 1. jūlijā atjauno savu foto darbnīcu, 2017 Dundas St., W., tālrunis 535-4606. V. Skudra turpat paredzējis iekārtot arī teātŗa studiju.

● Pagājušā nedēļas nogalē Dainas un Sv. Jāņa draudzes koŗi kopā ar Diždanča jauniešiem bija izbraukuši kopīgam sadraudzības vakaram Saulainē. Lielā sirsnībā sarīkojums ieilga līdz agrai rīta stundai.

● Tautieši Kanadā šinīs dienās saņēmuši 14. jūnija atcerei veltītas pastkartes. Šīs akcijas atlikums domāts komūnisma apkarošanai. Katra latviešu pienākums iespēju robežās sekmēt pasākuma labu izdošanos. Komūnismam ir jākrīt, lai Latvija celtos.

NIAGARAS GADSKĀRTĒJĀ ZUŠU DERBIJĀ UZVARĒJA REINIS

Pagājušās nedēļas nogalē Sv. Katarīnes kluba rīkotajā zušu derbijā uzvarēja veclatvietis Ārlijs Reinis. Viņa zutis svēra 5 mārciņas. Otrā vietā palika Fr. Konrāds ar 4 mārc. lomu, bet bronzas medaļu izcīnīja Jānis Zariņš ar 3 mārciņu zuti. Pārsteiguma balvu par 1 unci smagu zutulēnu izpelnījās Aloīzs Kauliņš. Bez balvas nepalika sacensību jaunākais dalībnieks 12 g. v. Jānītis Šimanis. Uzvarētājiem balvas bija dāvinājis daiļamatnieks H. Lapiņš.

DV FUTBOLISTI LABĀ FORMĀ

DV Toronto futbolisti pēdējā spēlē viegli tika galā ar Slovaku sporta kluba vienību. Rezultāts 5:0 (2:0). Mūsu vienība lielāko spēles daļu bija tikai 10 vīru sastāvā.

Nākamā spēle 22. jūnijā, plkst. 8.30, Lansdowne - St. Clair slēgtajā stadionā. Pretiniekos būs spēcīgā YR Wanderer vienība.

ČIK DAUDZ VAR PAVEIKT...

Jaunās, modernās virtuves izbūve Saulainē ir cildena lieciba tam, ko ar pašaizliedzīgu darbu un labu gribu var padarīt nedaudzi cilvēki.

Šo lielo darbu, piepalīdzot dažiem talciniekiem, bez algota darba spēka izmantošanas ir veikuši tikai Saulaines pārvaldes locekļi, galvenā kārtā A. Dobelis, E. Buka, M. Bružis, K. Ozoliņš un J. Skrastiņš; elektrības ievilkšanā piepalīdzīgs bijis V. Grasmanis un V. Liepiņš; visu cauruļu likšanu veikuši J. Jansons un V. Zaķis; krāsošanu — V. Krūgers, V. Jātnieks un P. Pogulis; laiku pa laikam darbam roku pielikuši arī citi talcinieki.

Īpaši jāatzīmē A. Dobeļa virtuves celšanai ziedotās pūles un darbs. Šis vīrs jau desmit gadus, Saulaines pārvaldē strādājot, pārzinājis Saulaines izbūves un remonta darbus, un jau no pag. gada septembŗa gandrīz katru nedēļas nogali pavadījis Saulainē, strādādams pie virtuvei domātās ēkas celšanas un iekšējās izbūves. Tagad lielais darbs padarīts. Vecās, no dēļiem celtās, virtuves vietā tagad paceļas glīta, balti krāsota mūŗa ēka — iekārtota pēc visām modernām prasībām.

Spoži baltas ir jaunās virtuves sienas, kuŗām „pielipuši" daudzi skapji un skapīši, kuŗos paslēpušies trauki, bļodas, pannas un kastroļi. Pārtikas glabāšanai izbūvēta liela, izolēta noliktava, kuŗai durvis ir biezākas kā naudas skapim. Tikai liela restorāna vajadzībām gatavotā gāzes plīts liecina, ka šī plašā, glītā telpa domāta ēdienu gatavošanai Saulaines apmeklētājiem.

„Pag nedēļas nogalē mēs Saulaines jaunajā virtuvē nodevāmies deju priekiem," stāsta kādas korporācijas dalībnieks. Korporācijas locekļi bija ieradušies Saulainē svinēt komeršu un dāmu vakaru. „Jaunā grīda bija īsti piemērota valsēšanai . . . " turpina minētais stāstītājs, „pašreiz virtuve ir glītākā telpa Jāņa draudzes lauku īpašumā."

Šāds vērtējums, laikam, būs pareizs. Nevēloties pārspīlēt, tomēr jāpievienojas kanadietim — būvinspektoram, kas atzinis, ka otras tādas virtuves neesot visā Essas apgabalā.

Daļa no jaunās ēkas izlietota dušas telpu iekārtošanai. Četrās mazgātuvēs tagad putekļus un sviedrus varēs noskalot tie, kam ar upes ūdeni vien nepietiek . . .

„Jaunā virtuve būs Saulaines pārvaldes dāvana, atzīmējot desmito gadskārtu," saka kāds no Saulaines pārvaldes locekļiem. Tiešām — tā būs skaista un vērtīga dāvana — liels ieguvums „mazās Latvijas" saimniecībai.

Būvdarbu vadītājs A. Dobelis — kā parasts, ir diezgan neruīgs tad, kad gribu kaut ko uzzināt par ziedotām darba stundām, izmaksām u. t. t. Domāju, ka darbs runā valodu, kuŗai nekādi paskaidrojumi nav vajadzīgi. Ne Dobelis, ne citi talcinieki stundas nav skaitījuši. Atstājot uz vēlāku laiku savu privāto vasaras mājiņu celšanu, viņi ir ziedojuši darbu un pūles kādam pasākumam vispārības labā. Visi Saulaines draugi par to viņiem teiks sirsnīgu paldies.

ALFRĒDA KĻAVIŅA PIEMIŅAI

Pag. sestdienas pēcpusdienā Sv. Jāzepa slimnīcā pukstēt stājusi krietna latviešu sirds. Dieva mierā aizgājis sabiedrisks darbinieks un rūpnieks Alfrēds Kļaviņš.

Nelaikus dzimis 1889. gada 15. novembrī Nītaures pagasta Lejas Saveļās. Beidzis Rīgā reālskolu. Kā jauneklis 1905. gadā aktīvi piedalījies 1905 gada revolūcijā. Pirmais pasaules karš izjauca jaunekļa nodomu turpināt izglītību augstākā mācības iestādē.

Mūzika Alfrēdam Kļaviņam bija sirds lieta. Lai pieminam, ka mūzika saistījusi gandrīz visus Kļaviņa dzimtas locekļus. Alfrēda tēvs bija viens no pirmajiem latviešu klavieŗu būvētājiem. Nelaikis izskŗēja staigāt tēva pēdās. Tēva un dēla uzņēmums gadu tecējumā ieguva labu vārdu tālu aiz mūsu zemes robežām.

Pēc bēgļu gaitām krievzemē Alfrēds Kļaviņš lika lietā tēva bagāto pieredzi un nodibināja Rīgā savu klavieŗu rūpnīcu. Kļaviņš vienmēr atrada brīvu laiku arī sabiedriskam darbam.

Savā laikā Latvijas Tirgotāju un rūpnieku biedrība Kļaviņa ierosmē radīja sauksmi „Pērciet Latvijas ražojumus".

Aizgājējs bija pazīstams arī kā jaunu latviešu mākslinieku atbalstītājs. Komūnistiem iebrūkot Latvijā, Kļaviņam nācās zaudēt ilgu laiku pūliņos radito uzņēmumu.

Pēc bēgļu gaitām Vācijā Kļaviņš kā sava aroda meistars iecēloja Kanadā.

Pēdējos gados Kļaviņš bija Simpsona firmās konsultants savā aroda nozarē.

Pirms divi gadiem nelaikis pārcieta smagu operāciju. Pagāj. nedēļā viņš pēkšņi saslima. Sestdien vecais klavieŗu Kļaviņš — kā viņu dēvēja draugi — slēdza acis uz mūžu.

Kanadā iecelojot, Kļaviņš piedalījās Toronto Latviešu biedrības un Latviešu skolas dibināšanā. Vairākus gadus viņš bija arī Toronto teātrinieku vidū. Mednieki un makšķernieki viņu atcerēsies kā labu draugu un piedzīvojušu sportistu, mūsu laikraksts — kā mīļu līdzstrādnieku.

Pēc piemiņas brīža otrdienas vakarā Rosar bēru namā māc. A. Lūsis aizgājēju trešdien, plkst. 2 p. p. izvadīs uz Toronto latviešu kapiem.

A. Kundrats

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

23. jūnijā — Līgo svētku uzvedums ar deju Sidrabenē.
23. jūnijā — Jāņu sarīkojums ar brīvdabas teātŗa uzvedumu Saules gredzens — Saulainē.
23. jūnijā — Līgo svētku sarīkojums ar deju Tālavā.
27. jūnijā — plkst. 8.30 vakarā V. Keišs baleta skolas 11. audzēkņu vakars, East York Collegiate New Auditorium, Coxwell - Cosburn Ave.
No 30. jūnija līdz 8. jūlijam — gaidu - skautu 11. lielā nometne.
14. jūlijā — draudzes iesvētīto jauniešu salidojums Saulainē.
15. jūlijā — Saulaines 10 gadu atceres svētki Saulainē.
5. augustā — bērnu svētki Saulainē.
11. augustā — brīvdabas teātŗa viesizrāde (Londonas grupa) Saulainē.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.
22. septembrī — Ītona auditorijā Amerikas ceļojošā teātŗa izrāde K. Lesiņa „Vājuma Spēks" un J. Šāberta 50 skatuves darba jubileja.
27. septembrī — Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
6. oktobrī — DV Toronto gada svētki — Leaside Memorial Gardens.
19. oktobrī — TLB Inženieŗu un tehniķu kopas slēgta balle.
20. oktobrī — DVTK teātŗa pirmizrāde Royal Ont. mūzejā.
3. novembrī — Dainas koŗa koncerts — Parkdale Collegiate auditorijā.
10. novembrī — Mārtiņu balle — Columbus Hall.
24. novembrī — Klīvlendas latviešu teātŗa viesizrāde B. Šova lugā Sokolādes zaldātiņš.
24. novembrī — jauktā koŗa Dziesmu Vairogs koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
1. decembrī — TLB dāmu komitejas balle, Ungāru zālē, 245 College St.
1963. gada 7. februārī — pianista Artūra Ozoliņa koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
1963. gada 7. martā — dziedones Ritas Dzilnas-Zaprauskas koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.

LONDONĀ, ONT.

23. jūnijā — Līgo svētki Dorčestrā, Londonas organizāciju kopīgs sarīkojums.

NIAGARĀ

23. jūnijā, plkst. 7.00 Port Velerā apvienotie DV līgo svētki.
28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

VALTERA ZIEDIŅA SPIESTUVE GREENWOOD PRINTERS

Izpilda augstas kvalitātes drukas darbus latviešu valodā /Letterpress - Offset/. Mūsu darbus atzinīgi vērtējuši daudz latvieši un organizācijas A. S. V. un Kanadā. Ja Jūsu problēma, kur iespiest drukas darbus, kā piem.: vizītkartes, iesvētību, kāzu, jubileju, organizāciju sarīkojumu un cita veida sarīkojumu ielūgumus, programmas, aploksnes, vēstuļu papīru, katalogus, brošūras, kam kvalitāte jāatbilst ši kontinenta prasībām, lūdzam rakstīt: Greenwood Printers, 218 Greenwood Ave., Toronto 8, Canada. Telefons: 65-8646. Pasūtinājumiem no A. / S. V. ceol. Post".

LAIKRAKSTA ABONEMENTU

jūs variet pieteikt arī pa tālruni. Toronto apgāda numurs ir

EM 8-0792.

Skolotāji un absolventi Latviešu skolas Hamiltonā 14. mācību gada noslēgumā. Pirmajā rindā no kreisās: skol. Maija Zemīte, Velta Avena, Dzidra Majoriņa, Lidija Reimane, skolas pārzine Elza Gulbis, LNAK skolu daļas pārstāve Biruta Senkēviča, māc. Eduards Pavasars, Emīlija Fogele, Alīde Januška un Ludmila Bražus. 2. r.: skol. Andīne Miķelsone, Eduards Gulbis, absolv. Ints Miķelsons, Andris Kalupnieks, Laima Burģelis, Maija Blauberga, Gundega Fronckēviča, Dace Reimane, Guntis Saulītis un skol. Laimdota Morusa. J. Līgera uzņ.

Dz

Čik

Bija kāda diezgan tumša diena, kad Sidrabenē simts jaunieši glābās no lietus zem skaļa skārda jumta un izmisīgi gaidīja vakaru ar priekšnesumiem un deju. Tie, kas rīkoja Lieldienas, nākošajā dienā viens otram kāpa uz papēžiem — kāpēc neesot bijis mikrofons? Varēja taču visu dienu spēlēt spēles par spīti lietum . . . Dažī atbildēja — ko nu, ja apvienība sariko — viss ir pareizi, — ja mikrofona nebija, — tas ar nodomu, lai mēs bauditu lietus mūziku, lai būtu pakļauti dabas varenībai.

Paldies apvienībai, bet viens otrs vēl tagad kurn un meklē vainīgo aizmāršu. Tomēr visprātīgāk izteicās apvienības vecākais jaunietis Pēteris Prievīte: „Dēli un meitas, jūs vēl esat jauni. Tie, kas rīkoja — pieaugs, mācīsies, labosies. Tie, kas cieta, — nākošreiz paši arī nesīs idejas spēlēm un nepajausies uz to, ka viss tiks pasniegts programmas paciņā."

Tiešām, pat Konfūcijs saka: „Cilvēks mācās no pieredzes." Jāpiebilst: sevišķi jauns cilvēks, un jājautā, vai tāpēc mēs dzenamies pēc pieredzes? Nu, skaidrs! Katrā ziņā, lai cik labi sagatavojas, neparedzētais tomēr notiek. Pagājušā gadā Skaidrīte gatavojās uz matēmatikas pārbaudījumiem. Cik labi tas iespējams, ja dienu iepriekš sāk mācīties! Aizgāja uz skolu drošī ar pildspalvu rociņā. Izrādījās, ka tajā dienā pārbaudījums nebija paredzēts. Vēl atlika vesela diena mācībām! Lūk, neparedzētais — liktenis — sauc kā gribi. Cerams, visiem sekmēsies ar beidzamiem pārbaudījumiem.

TAS JĀZINA PAR JAUNATNES SVĒTKIEM

Viens no viskrāšņākajiem sarīkojumiem plašajā Jaunatnes svētku sarīkojumu virknē būs Lilijas Gleškes tautisko uzvedumu ansambļa iestudētās Senlatviešu kāzas. Uzvedums, kas sastāv no trim daļām, būs jāuks pārsteigums vecākajiem svētku viesiem, bet īpaši piemērots jaunākajiem, kas maz no mūsu tautas pagātnes redzējuši. Uzvedumā rādīs no Latvijas atvestus cimdus un kokli, bez tam uzveduma vadītājas 88 - gadīgā vecmāmiņa nodījusi 16 pāŗus cimdu un Jaunatnes svētku uzvedumam tamboŗē galdauta ielaidumu. Uzvedums notiks trešdien, 4. jūlijā, Prudential Building auditorijā. Ieejas kartes jau dabūjamas.

★

Jaunatnes svētku daiļamatniecības skates vadītāja Elfa Ozoliņa - Foldi lūdz visus daiļamatniekus, kas skatē piedalīsies „savus darbus iesūtīt jau laikus, jo to izvērtēšana, kuŗu vadīs O. Grīns, paredzēta jau 23. jūnijā. E. Ozoliņas - Foldi adrese: 3806 - 79th Street, Kenosha, Wisconsin.

PĒTERIS VĪKSNIŅŠ

Sabiedriskos darbiniekus var sadalīt divi grupās. Vieni — strauji, skaļi, un viņu esamību mana katru dienu. Otri — klusi, mierīgi un neatlaidīgi kalpo savam mērķim un daudzkārt, paveŗot sveŗot, pārspēj pirmos. Pie otrās grupas jāpieskaita skolotājs Pēteris Vīksniņš, kas nupat Čikagā, Jaunas slimības nomākts, aizgāja aizsaules ceļos 66 gadu vecumā.

Nītaurietis P. Vīksniņš pēc pamatskolas beigšanas iestājās Cēsu garīgā seminārā. Drīz pēc tam to iesauca kaŗa dienestā, no kuŗa viņš iznāca kā virsleitnants. Taču ne militārā karjēra bija padomā šim klusajam darbiniekam. Viņš piekŗās jaunatnes audzināšanas darbam, pie tam nozarei, kuŗā diez kādus laurus nevarēja gūt — defektīvo bērnu mācīšanai. Drīz vien viņš kļuva par 2. īpatnējās pamatskolas pārzini, šai darbā nostrādājot līdz Latvijas okupācijas laikam.

Darba biedri nelaiķi raksturo kā klusu, pacietīgu cilvēku, kas pat skolotāju konferencēs runājis visai maz, kamēr daudzi viņa kollēgas dedzīgi debatējuši stundām.

Pret slimību nelaikis cīnījās

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

KĻAVIŅA PIEMIŅAI

pēcpusdienā pukstēt stā- sirds. Dieva drisks darbi- Alfrēds Kļa-

889. gada 15. pagasta Lejas gā reālskolu. gadā aktīvi- la revolūcijā. karš izjauca rpināt izglītī- s iestādē.

Kļaviņam bi- pieminam, ka ēlēdrīz visus cekļus. Alfrē- no pirmajiem ivētājiem. Ne- t tēva pēdās.

Inženieru un- lēgta balle.

K teātra pirm- nt. mūzejā.

nas koŗa kon- Collegiate au-

ārtiņu balle —

Klīvlendas lat- izrāde B. Šo- s zaldātiņš.

jauktā koŗa gs koncerts, s sarikojums.

3 dāmu komi- gāru zālē, 245

ārī — pianista koncerts. Kon rikojums.

— dziedones prauskas kon- pvienības sari-

. ONT.

svētki Dorče- organizāciju ns.

ĀRĀ

7.00 Port Vel- DV līgo svētki. Draudzības ur s.

Tēva un dēla uzņēmums gadu te- cējumā ieguva labu vārdu tālu aiz mūsu zemes robežām.

Pēc bēgļu gaitām krievzemē Al- frēds Kļaviņš lika lietā tēva ba- gāto pieredzi un nodibināja Rīgā savu klavieru rūpnīcu. Kļaviņš vienmēr atrada brīvu laiku ari sabiedriskam darbam.

Savā laikā Latvijas Tirgotāju un rūpnieku biedrība Kļaviņa ie- rosmē radīja sauksmi „Pērciet Latvijas ražojumus".

Aizgājējs bija pazīstams arī kā jaunu latviešu mākslinieku atbal- stītājs. Komūnistiem iebrūkot Latvijā, Kļaviņam nācās zaudēt ilgu laiku pūliņos radīto uzņēmu- mu.

Pēc bēgļu gaitām Vācijā Kļa- viņš kā sava aroda meistars ieceļo- ja Kanadā.

Pēdējos gados Kļaviņš bija Simpsona firmas konsultants sa- vā aroda nozarē.

Pirms divi gadiem nelaikis pār- cieta smagu operāciju. Pagāj. ne- dēļā viņš pēkšņi saslima. Sest- dien vecais klavieru Kļaviņš — kā viņu dēvēja draugi — slēdza acis uz mūžu.

Kanadā ieceļojot, Kļaviņš pie- dalījās Toronto Latviešu biedrī- bas un Latviešu skolas dibināša- nā. Vairākus gadus viņš bija arī Toronto teātrinieku vidū. Med- nieki un makšķernieki viņu atce- rēsies kā labu draugu un piedzī- vojušu sportistu, mūsu laikraksts — kā mīļu līdzstrādnieku.

Pēc piemiņas brīža otrdienas vakarā Rosar bēŗu namā māc. A. Lūsis aizgājēju trešdien, plkst. 2 p. p. izvadīs uz Toronto latviešu kapiem. A. Kundrats

VALTERA ZIEDIŅA SPIESTUVE
GREENWOOD PRINTERS
Izpilda augstas kvalitates drukas darbus latviešu valodā /Letterpress - Offset/. Ūsu darbus atzinīgi vērtējuši daudz latvieši un organizācijas A. S. V. un Kanadā. Ja Jūsu problēma, kur iespiest drukas darbus, kā piem.: vizītkartes, iesvētību, kāzu, jubileju, organizāciju sarikojumu un cita veida sarīkojumu ielūgumus, programmas, aploksnes, vēstuļu papīru, katalogus, brošūras, kam kvalitatē jāatbilst ši kontinenta prasībām, lūdzam rakstīt: Greenwood Printers, 218 Greenwood Ave., Toronto 8, Canada. Telefons: 65-8646. Pasūtinājumiem no A. S. V. ecol Post".

kam, būs, ja partiju izvēli atstā- sim katra balsotāja personīgā zi- ņā. Bet, varbūt, kādam šaubas par latviešu vēlētāju intelligenci?

Jānis Purmals.

Dzīve Savienotas Valstīs

Čikaga svētku gaidās

Bija kāda diezgan tumša die- na, kad Sidrabenē simts jaunieši glābās no lietus zem skaļa skārda jumta un izmisīgi gaidīja vakaru ar priekšnesumiem un deju. Tie, kas rīkoja Lieldienas, nākošajā dienā viens otram kāpa uz papē- žiem — kāpēc neesot bijis mikro- fons? Varēja taču visu dienu spē- lēt spēles par spīti lietum . . . Da- žī atbildēja — ko nu, ja apvienī- ba sariko — viss ir pareizi, — ja mikrofona nebija, — tas ar nodo- mu, lai mēs bauditu lietus mūziku, lai būtu pakļauti dabas vare- nībai.

Paldies apvienībai, bet viens otrs vēl tagad kurn un meklē vai- nīgo aizmāršu. Tomēr visprātī- gāk izteicās apvienības vecākais jaunietis Pēteris Prievīte: „Dēli un meitas, jūs vēl esat jauni. Tie, kas rīkoja — pieaugs, mācī- sies, labosies. Tie, kas cieta, — nākošreiz paši arī nesīs idejas spēlēm un nepaļausies uz to, ka viss tiks pasniegts programmas paciņā."

Tiešām, pat Konfūcijs saka: „Cil- vēks mācās no pieredzes." Jāpie- bilst: sevišķi jauns cilvēks, un jājautā, vai tāpēc mēs dzena- mies pēc pieredzes? Nu, skaidrs! Katrā ziņā, lai cik labi sagatavo- jas, neparedzētais tomēr notiek. Pagājušā gadā Skaidrīte gatavo- jās uz matēmatikas pārbaudījumiem. Cik labi tas iespējams, ja dienu iepriekš sāk mācīties! Aizgāja uz skolu droši ar pildspal- vu rociņā. Izrādījās, ka tajā die- nā pārbaudījums nebija paredzēts. Vēl atlika vesela diena mācībām! Lūk, neparedzētais — lik- tenis — sauc kā gribi. Cerams, visiem sekmēsies ar beidza- miem pārbaudījumiem.

Bet nu — pie lietas. Nepare- dzētais ir parādījis arī savus ragus jaunatnes svētku programmā. Brīvdienu sākumā skolnieki un visi jaunieši solīja sev 2x2 = 8 dienas jaunatnes svētku mītnē, priecājoties, mielojoties kopā vie- nā. vietā Napervilles North Centra. College telpās un laukos. Te nu, diemžēl, jāziņo, ka neparedzē- tu saimniecisku mezglu dēļ Na- pervillē 2x2 = 0, un 2x2 jāpār- ceļ uz Čikagas centru, kur spil- vens un maize katram jāgādā pašam.

Bet 2x2 kā paškarbības progra- ma paliek, nemainās, un būs tikpat dzīva kā sludinās, ar tau- tas dejām, kori, literātūru, poli- tiku, skaistuma kopšanu, izbrau- kumiem un ugunskuru!

Vai tas maksās vairāk? Pieda- līšanās jebkuŗā pudurī maksās $1,00. Ja tu iepriekš rezervēsi vie- tu „Sheraton" viesnīcā kopā ar diviem draugiem vai draudzenēm vienā istabā (kartītes pie Lienī- tes Rodes, 267 Withrow Ave., To- ronto 6, HO1 - 8478), tu pārgulē- si 8 naktis par $3,00 naktī ($24,00 kopā). Dzīvodams no sajūsmas un draudzības, par ēšanu izdosi tikai $18,00. Pavisam kopā tas būs arvien vēl $45,00. Nu, varbūt, mazliet vairāk, ja tu esi liels gur- mets. Katrā ziņā, tas, ka 2x2 mītnē nebūs kur pārgulēt, tavā maciņā lielu robu neiecirtīs.

Saprotams, naudas jautājumi ir nopietni jautājumi, un ja tu kaut kur varēsi ietaupīt — tas būs ceļā uz Čikagu.

Mēs brauksim ar vilcienu! Visi uzreizi un kopā! Un cik tas maksās? Puse no parastās cenas: turp un atpakaļ par $26,00! Vil- ciens ateis piektdien, 29. jūnijā, vakarā, ieradīsies Čikagā sest- dien, 8-os no rīta. Tajā pašā lai- kā vilciens ateis arī nākošā piektdienā, 6. jūlijā, tiem, kas tiek tikai uz Pausmi. Mājās drīkst braukt katrs atsevišķi, ja vēlas. C.N.R. to atļauj. Paldies, bet droši brauksim kopā — 9-os no rīta, svētdien, 8. jūlijā. Pie- teikšanās pie Ritas Āpšes, 213 Glenlake Ave., Toronto 9, Ont., RO7 - 3589.

Tagad, paklau! Ja tu esi Dar- ba kopā, vai Hamiltonas vai Lon- donas pulciņā, vai Niagarā, vai Montreālā, tu šīs ziņas lasi un re- dzi, cik viegli iespējams nokārtot naudas jautājumus sakarā ar jaunatnes svētkiem. Bet vai visi tavi draugi to zina? Vai visi tavi paziņas to zina? Vai nav kāds jaunietis, kas šīs ziņas nesaņem, bet kam tās vajadzētu saņemt? Pastāsti viņam.

Pastāsti viņam arī par priekšiem un jautrību, par „To skaidro ūdeņ' nejauciet' iepazīšanās vakaru pie peldbaseina, par va- karu uz ezera, par Piecīšu vaka- ru „Mēs beidzam jokot," par fil- mu vakaru, par teātŗa izrādi „Minhauzena precības," par nak- ti septītajā stāvā. Pastāsti par skaistumu daiļamatnieku izstādē, literātu dienā, baleta vakarā, pia- nistu parādē. Pastāsti par sportu, par 2x2 pašnodarbībām dejoša- nā, dziedāšanā, literātūrā, politi- kā un pastāsti par svētku Pausmi.

Un tad sāksies dižā sarīkoju- mu rinda. Jāšaubās, vai kaut kur ir kāds latvietis, kam neinte- resēs vismaz kaut kas no tiem 35 sarīkojumiem, ko rīko svētku rī- cības komiteja, un tām apspriedēm, konferencēm, brokastīm un citām sanāksmēm, ko svētku lai- kā rīko dažādas latviešu organi- zācijas. Ir skaidrs, kāpēc latviešu jaunieši no malu malām brauks uz svētkiem — tie ir viņu svēt- ki. Bet latviešu sabiedrības daļa vēl skaidri nezina, kāpēc svētku rīkotāji gaida visus latviešus, vi- su paaudžu latviešu tautu. Tāpēc, ka šie būs visas tautas svētki, jo nekur nav tāda īsta latvieša, kam neinteresētu tas, ko domā, dara un spēj latviešu tautas jau- nā audze. Un to vislabāk varēs redzēt otros latviešu jaunatnes svētkos.

Mēs ticam, ka nekur un nekad vēl latvieši sevi nebūs tā mani- festējuši kā šajos svētkos, kad Čikagas modernākajā un jaunā- kajā viesnīcā skanēs latviešu va- loda, pa Čikagas „zelta jūdzi" — Mičigenas avēniju ies svētku vie- si ar mūsu nacionālajām krāsām pie krūtīm un tradicijām bagātajā „Orchestra Hall" auditorijā pub- likas vairākums būs latvieši, bet uz skatuves pirmo reizi latvieši - četri pavisam jauni pianisti iz- pildīs programmu. Bez tam 160000 sveštautiešu redzēs latviešu daiļamatniecības labākos sniegu- mus. Šie būs neaizmirstami svēt- ki deviņās dienās, kas paliks atmiņā.

Svētki sākas jau 30. jūnijā — tad redzēsimies.

Laimonis Streips
Ricības komitejas pr-dis.

Viņi dejos Čikagā. Svētku baleta vakarā dejos četri D. Jablokovas - Vorps baletskolas audzēk- ņi. Uzņēmumā no kr.: V. Briede, D. Jablokova - Vorps, V. Rozenbergs, D. Priedite, P. Celma.

TAS JĀZINA PAR JAUNATNES SVĒTKIEM

Viens no viskrāšņākajiem sarī- kojumiem plašajā Jaunatnes svētku sarīkojumu virknē būs Li- lijas Gleškes tautisko uzvedumu ansambļa iestudētās Senlatviešu kāzas. Uzvedums, kas sastāv no trim daļām, būs jauks pārsteig- gums vecākajiem svētku viesiem, bet īpaši piemērots jaunākajiem, kas maz no mūsu tautas pagāt- nes redzējuši. Uzvedumā rādīs no Latvijas atvestus cimdus un kok- li, bez tam uzveduma vadītājas 88 - gadīgā vecmāmiņa noadījusi 16 pārus cimdu un Jaunatnes svētku uzvedumam tamborē gald- auta ielaidumu. Uzvedums notiks trešdien, 4. jūlijā, Prudential Building auditorijā. Ieejas kartes jau dabūjamas.

☆

Jaunatnes svētku daiļamatnie- cības skates vadītāja Elfa Ozoli- ņa - Foldi lūdz visus daiļamatnie- kus, kas skatē piedalīsies ,savus darbus iesūtīt jau laikus, jo to izvērtēšana, kuŗu vadīs O. Grīns, paredzēta jau 23. jūnijā. E. Ozo- liņas - Foldi adrese: 3806 - 79th Street, Kenosha, Wisconsin.

PĒTERIS VĪKSNIŅŠ AIZSAULES CEĻOS

Sabiedriskos darbiniekus var sadalīt divi grupās. Vieni — strauji, skaļi, un viņu esamību mana katru dienu. Otri — klusi, mierīgi un neatlaidīgi kalpo sa- vam mērķim un daudzkārt, pa- darīto sveŗot, pārspēj pirmos. Pie otrās grupas jāpieskaita skolo- tājs Pēteris Vīksniņš, kas nupat Čikagā, jaunas slimības nomākts, aizgāja aizsaules ceļos 66 gadu vecumā.

Ņitaurietis P. Vīksniņš pēc pa- matskolas beigšanas iestājās Cē- su garīgā seminārā. Drīz pēc tam to iesauca kaŗa dienestā, no kuŗa viņš iznāca kā virsleitnants. Taču ne militārā karjēra bija padomā šim klusajam darbinie- kam. Viņš piekērās jaunatnes audzināšanas darbam, pie tam nozarei, kuŗā diez kādus laurus nevarēja gūt — defektīvo bērnu mācīšanai. Drīz vien viņš kļuva par 2. īpatnējās pamatskolas pār- zini, šai darbā nostrādājot līdz Latvijas okupācijas laikam.

Darba biedri nelaiķi rakstu ro kā klusu, pacietīgu cilvēku, kas pat skolotāju konferencēs runājis visai maz, kamēr daudzi viņa kollēgas dedzīgi debatējuši stun- dām.

Pret slimību nelaiķis cīnījās vairākus gadus; tā viņu noveica agrā rīta stundā, 11. jūnijā. Iz- vadīšanā Nielsena apbedīšanas namā prāv. Baginskis norādīja uz Dieva neizdibināmiem ceļiem, kuŗus tikai īsts kristietis grib un spēj izprast. Vainagus un ziedu veltes atvadoties nesa Čikagas latviešu biedrība un daudzie draugi.

Nelaiķis atstāj kundzi, dēlu un vedeklu, kā arī citus tuviniekus sērojam pēc viņa. Vieglas smiltis svešā zemē!

K. K.

Pirmais darba gads

Latviešu svētdienas skolas Nottinghamā gada noslēguma sa- rīkojums, kas notika š. g. 2. jū- nijā All Souls baznīcas zālē, at- zīstams par labi izdevušos, kaut apmeklētāju skaits, sevišķi no Nottinghamas tautiešu puses va- rēja būt krietni lielāks.

Sarikojumu atklāja skolas pār- zinis R. Usans - Erts, īsumā pa- stāstot par pagājušā mācības ga- da sasniegumiem. Skola savu mācības gadu atsāka pag. gada septembrī, darbojoties 2 skolo- tājiem — R. Usanam - Ertam un A. Štākam. Skolu apmeklējuši 14 bērni.

K. Z.

ČIKAGAS IMPRESIJAS

Kārlis Kezbers

Daži Illinojas pavalsts senāto- ri ierosinājuši īpašu sesiju un ie- rosinājums izsaucis interesi arī latviešos. Proti, šoreiz spriedīs, kā paglābt pavalsti no bankrota. Runā par apgrozījuma nodokli (state sales tax) un īpašuma no- dokļu paaugstināšanu. Projekts izsaucis sašutumu republikāņu pārstāvjos, jo vēlēšanu laikā ta- gadējais gubernātors Kerners vairākkārt uzsvēra, ka šādus no- dokļus neuzliks. Iedzīvotāji ne- spēj saprast, kāpēc Čikagā jāat- balsta ap 300,000 trūcīgo, galveno- kārt melnie. Min mātes ar 5-8 ārlaulības bērniem. Šādas „gime- nes" atbalstot, atbalsta arī bērnu tevus, kuŗus tiesu iestādes nevar un arī nemēģina notvert un pie- spiest ģimeni uzturēt. Pēc kritī- zētāju domām ne pabalsts ir at- risinājums problēmai. Jārada li- kumi un jālieto stingri līdzekļi šādu parādību izskaušanai, kaut arī tas kaut ko maksātu. Citi sa- skata vainu ASV tiesu sistēmā, bet tur uzlabojumus ievest nāk- sies grūti ASV Augstākās tiesas īpatnējās nostājas dēļ.

☆

Piemēroti dekorētā zālē Čika- gas latviešu namā 9. jūnijā noti- ka 14. jūnija piemiņas akts, kuŗu ar svētrunu ievadīja māc. K.Kuš- ķevics. „Pašlaik notiek cīņa Kris- tus un Antikrista sekotāju un pie- krītēju starpā," teica mācītājs. „Šai cīņā jāuzvar Kristus sai- mei."

Čikagas latviešu organizāciju apvienības priekšsēdis V. Land- manis aicināja klātesošos iesais- tīties garīgā cīņā par dzimtenes brīvību, tai cīņā, kas notiek ne ieročiem rokās.

Aktā runu teica pazīstamais pretkomūnisma cīnītājs Ēriks Dundurs no Mineapoles, uzsve- rot, ka pagājuši tie laiki, kad sli- gām atmiņās par mums nodarī- tām pārestībām. Tagad jācīnās. Piemiņas aktu uzdevums ir pa- rādīt, ka esam dzīvi un aktīvi, ka līdz ar latviešu tautas brīvību cī- nāmies arī par visu pārējo ap- spiesto tautu brīvību. Pašreizējās administrācijas laikā pārmaiņu ASV ārpolitikā nav. Ārlietu de- partaments cenšas izvairīties no PSRS kaitināšanas, cerot, ka sa- dzīves un izlīdzināšanas politika komūnismu pārvērtīs. Šādu poli- tiku, protams, nedrīkstam uzska- tīt par savējo. Mums divi galve- nie uzdevumi: 1) nezaudēt drau- gus, kuŗu mums ir daudz un ie- spaidīgos amatos, 2) rīkoties, lai tautieši Latvijā zinātu, ka neesam uzdevuši cīņu, bet turpinām to ar vēl lielāku sparu.

Runātājs norādīja, ka no armī- jas iesaukšanas reklāmām nozu- dis ASV karogs un tai vietā pa- rādījies UN karogs. ASV Apvie- notās Nācijās nevēlas pacelt Bal- tijas valstu jautājumu, jo vai- rums dalībnieču valstu tā kā tā balsotu padomijas pusē; tās atzī- nušas Baltijas valstu inkorporā- ciju.

„Ko varam darīt?" jautāja ru- nātājs. Jāizbeidz censties izcelt kādas atsevišķas organizācijas nopelnus, jāatrod veidi sastrādāt ar citiem. Cīņa jāizņem laukā no mūsu vidus — ASV forumā. Mums jāprasa brīvība visai pa- saulei — kur tās nav. Lielākā šī laikmeta nelaime ir — vienaldzī- ba.

Pēc isa starpbrīža akta dalīb- nieki noklausījās svētku koncer- tu. Dienai piemērotas patriotis- ka rakstura dziesmas dziedāja tenors Voldemārs Salna, Garū- tas preludi Nr. 3 atskaņoja pia- niste Zaiga Ore, kas arī pavadī- ja V. Salnas dziedājumu.

Vakarā bija ieradušies ap 80 tautiešu.

☆

Varam droši teikt, ka latvis- kuma saglabāšanā viena no lielā- kām lomām piekrīt latviešu sest- dienas un svētdienas skolām. Či- kagā tāda darbojas jau 12. gadu, tagad prof. Atā Grotāna vadībā. Skolas nodibināšanā un ievadī- šanā vislielākie nopelni piekrīt ilggadīgajam pirzinim Herma- nim Kreiceram, tāpat visiem tiem skolotājiem un vecākiem, kas veltījuši neskaitāmas stun- das, lai skolas audzēkņi izaugtu par krietniem latviešiem.

Noslēguma aktu ar lūgšanu ie- vadīja māc. Gustavs Straumanis, pēc kam skolas pārzinis prof. A. Grotāns sniedza sīku pārskatu par skolēnu sekmēm un panāku- miem mācībās. Skolas vadībai vēl pateicību izteica skolas pa- domes priekšsēdis Legzdiņš un Meivudas nodaļas vecāku pārstā- vis Tolks, kas uzsvēra, ka sko- las apmeklētāju skaits Meivudā pieaudzis. Par darbu bērnu dārzā stāstīja audzinātāja Švānber- ga, salīdzinot mazo latvieti ar lā-ci, kas izgājis pasaulē, tik brī- numainā un neredzētā.

Sekoja apsveikumi, jauniešu pateicība skolotājiem un balvas centīgākajiem skolēniem. Balvas bija ziedojusi Čikagas Akadēmis- kā vienība, Korporāciju kopa, korporācija Gersicana, katoļu draudze, ev. - lut. sv. Jāņa drau- dze, LKSA Dzintars un citi.

Vecāki no akta aizgāja apmie- rināti, zinot, ka viņu bērni skolā ir labi audzināti un tur valda lat- visks gars.

PĀRMAIŅAS JAUNATNES SVĒTKU 2 × 2

Jaunatnes svētku 2 × 2 pro- gramma aktīvajiem jauniešiem nule, trīs nedēļas pirms svēt- kiem, iekļauta daudz ciešāk svēt- ku programmā nekā līdz šim.

Rīcības komiteja atzina, ka vienīgās telpas, kas dabūjamas un piemērotas 2 × 2 izvešanai, ir Sheraton - Chicago hotelī, kur apmešanās 2 : 2 dalībniekiem (un citiem svētku viesiem) paredzēta par loti zemām cenām.

Tāpēc svētku rīcības komiteja uzaicina visus 2 × 2 dalībniekus nekavējoties rezervēt apmešanās telpas Sheraton Chicago hoteli par studentu maksu — $ 3.- dien- naktī. Rezervācijām izmantojo- mas īpašās kartītes, kas dabūja- mas pie svētku sakarniekiem, vai rakstot tieši hotelim (505 N. Mi- chigan Avenue, Chicago, Illinois), pieminot, ka rakstītājs ir Latvie- šu jaunatnes svētku (Latvian Youth Festival) dalībnieks un paziņojot ierašanās laiku.

Lielākā daļa 2 × 2 nodarbību notiks pašā viesnīcā, un 2 × 2 dalībnieki maksās nelielu summu par piedalīšanos nodarbībās. Būs sekojoši pudŗi: literātūras (Vel- tas Tomas vadībā), koŗa dziedā- šanas (Bruno Skultes vad.), tau- tas deju (Valdemāra Dzelmes vad.), kosmētikas un politikas. 2 × 2 ietvaros notiks plašs un in- teresants auto rodeo, bet visi 2 × 2 dalībnieki savu māku varēs rādīt 2 × 2 raibajā vakarā, kas domāts visiem svētku viesiem. Tāpat 2 × 2 tautas deju dalībnie- ki piedalīsies lielajā latviešu tau- tas deju festivālā ASV neatkarī- bas dienas svinībās, 4. jūlijā, Či- kagas Soldier Field, apmēram 80 tūkst. skatītājiem .

Rīcības komiteja 2 × 2 dalībnie- kiem ieteiks ēdnīcas viesnīcas tuvumā par mērenām cenām.

2 × 2 dalībniekus lūdz piete- ikties svētku informācijas centrā, Sheraton Chicago viesnīcas She- raton Room (Upper Lobby), tū- liņ pēc ierašanās. R. S.

NJUORKA

Katru gadu jūnijā DV organi- zācija vāc līdzekļus palīdzībai tautiešiem aiz dzelzs aizkara. DV apvienība Ņujorkā vāc ziedoju- mus pret numurētām kvītīm, kas dod ziedotājam tiesības piedalī- ties gleznu izlozē. Šī gada gleznu dāvinātāji ir Līvija Dāboliņa un 9 Fr. Milta audzēkņi. Gleznu iz- loze 22. septembŗa sanāksmē.

Ņujorkas DV apvienība rīko sestdien, 30. jūnijā, Igauņu izglī- tības biedrības īpašumā, apmē- ram 6 jūdzes no Port Džefersonas, Longailendā, Pēteŗu - Pāvilu sarīkojumu. Apmeklētāju rīcībā 10 akru platība un telpa ar vie- tām 500 cilvēkiem, peldbaseinu un sutu pirti. Par ceptām desi- ņām un citām uzkodām gādās vanadzes, par slāpju dzesēšanu jūgādā pašiem. Sākums plkst. 2 dienā ar skaņu plašu koncertu, beigas ar saules lēktu.

Apvienības Vanadžu kopas valde šogad darbojas šādā sastā- vā: priekšniece A. Skulte, vietnie- ce J. Groskopfa, sekretāre Z. Danke, kasiere E. Pāvele, palīdze G. Kolba, aprūpes daļā S. Kol- ba, saimniecības daļā M. Kics ar palīdzi G. Minku un J. Upmani.

Dziedātāja Ludmilla Sepe - Ese, no Vācijas, Ņujorkā koncer- tēs 3. novembrī, piedaloties igau- ņu pianistei Lidijai Millerei.

V. Ī.

MINEAPOLE

Šinīs dienās 25 gadu laulības jubileju atzīmēja sabiedriskais darbinieks Roberts Vītols ar kun- dzi Veru. R. Vītola sabiedriskais darbs Latvijā bija saistīts ar ag- ronoma darbu, it sevišķi pēc L. universitātes beigšanas 1931. g. Darbojies par agronomu Priekuļē - Vaiņodē vēlāk Kurzemes Lauksaimniecības savienībā par dārzkopības nozares vadītāju, kā arī lauksaimniecības skolas sko- lotāju Sērenes pagastā. Bijis ak- tīvs mazpulka darbinieks, ieņe- mot Kurzemes mazpulka inspek- tora amatu. No 1936. līdz 1944. g. bija par Burtnieku lauksaimnie- cības skolas pārzini, kuŗā pēc Kaucmindes institūta beigšanas par mājturības skolotāju darbo- jās arī viņa dzīvesbiedre. Latvijas neatkarības laikā sarakstījis 3 jaunatnes lugas, kas uzvestas ar labiem panākumiem uz dažādām skatuvēm. Bēgļu laikā Vācijā — stutgartē darbojās par Militārās pārvaldes lauksaimniecības revi- dentu. Pēc iebraukšanas ASV sā- kumā strādājis Aijovas sēklu no- zarē, bet drīz pārcēlies uz Minea- poli, kur strādā International Milling Co. par miltu labumu no- teicēju sakarā ar maizes cepšanu. Mineapolē darbojies aktīvi gan draudzes garīgo lietu valdē, gan par svētdienas skolas pārzini un tagad ir finanču valdes pr-dis. Dzied draudzes korī, kā arī DV vīru dubultkvartetā Latvis. Ir korporācijas Lettonia's loceklis.

Latviešu ev. - lut. draudzes svētdienas skolas izlaidums sākās ar kopīgu dievkalpojumu, kuŗu vadīja draudzes māc. P. Langins. Dievkalpojumu kuplināja vijoles solo, ko izpildīja svētdienas sko- las audzēknis J. Zemjānis. Pēc dievkalpojuma lielajā draudzes nama zālē notika akts, kuŗā klāt- esošos uzrunāja skolas pārzine V. Langina. Absolventu klases pārstāvis Andris Jansons nodeva Latvijas karogu glabāšanā nāko- šās klases pārstāvim Pēterim Lindemanim. Sekoja draudzes pr-ka K. Viganta uzruna un ap- liecību izsniegšana. Apliecības sa- ņēma: Silvija Ābols, Ruta Balt galve, Renāte Eglīte, Ausma Eler- te, Ivars Greiziņš, Andris Jan- sons, Vija Krastiņa, Māra Kiper- te, Imants Kiris, Aldis Lazdiņš, Maija Mizēne, Mārīte Pāvule, Maija Puķīte, Dzidra Ragovska, Ruta Rumpe, Kārlis Šneiders, Il- ze Veckaktiņa, Jānis Zemjānis. Beigušie saņēma arī draudzes dā- vanu — Bībeli un organizāciju un citu personu dāvinātās grāma- tas. Absolventu vārdā Dzidra Ragovska pateicās draudzes un svētdienas skolas vadībai, it se- višķi klases audzinātājai E. Spro- ģei, kas varēja atskatīties uz 30 gadiem skolotājas darbā un kuŗu sveica arī H. Nora no bijušiem audzēkņiem Latvijā un no 1958. gada izlaiduma — Al. Aldermane, un 1962. gada — M. Mizēns, no- dodot dāvanu un ziedus. Savus novēlējumus nodeva skolotāja E. Sproģe un pateicās par apsveiku- miem. Absolventu vecāku vārdā mācītājam, draudzes un svētdie- nas skolas vadībai, kā arī skolotā- jai E. Sproģei ar ziediem un dā- vanu pateicās L. Baltgalvis. Sveic- ca arī 7. klases pārstāve Anna Lindemane. Vēl sveicienus nodeva skolu valdes pr-ks O. Linde, vec. padomes vārdā H. Kiperts, DV apv. pr-ks N. Rasiņš un no Akadēmiskās kopas — M. Rozen- tāle. Aktu noslēdza R. Ksilandes- res klavieru priekšnesums. Pēc akta latviešu valodas papildu grupa uzveda K. Skalbes Pasaku par vērdiņu. Tekstu bija iestudē- juši skolotāja A. Pērkone un E. Šulcs. Dekorācijas gatavojuši A. Pakalns, E. Šulcs un H. Jansons. Uzvedums izpelnījās dzīvu klausī- tāju piekrišanu. Pēc tam visi pa- kavējās pie azaidu galda.

NUDŽERSIJA

Daugavas Vanagu apv. Nudžer- sijā, Latvijas virsnieku apvieni- bas un Elizabetes - Nuarkas lat- viešu ev. - lut. draudzes š. g. 9. jūnija sarīkojums Priedainē, N. J., izvērtās par sirsnības un sa- draudzības vakaru, kur „trim lielajiem" — priekšniekiem V. Zutim, A. Mednim un V. Hāzne- ram — bija dota iespēja drau- dzīgām pārrunām ar ikkatru va- kara dalībnieku.

Priedaines saimnieks — N. J. latv. b-bas pr-ks V. Landsmanis sevišķi sirsnīgi uzrunāja virsnie- ku saimi. Vakara izlozi vadīja V. Neimanis, E. Plēpe, N. Ko- pāns un Maruta Avotiņa, bet laimētāji bija Vāravs un Sk. Ste- gers.

Sarīkojumā kā viesi piedalījās DV Ņujorkas apv. pr-ks J. Lācis un bij. pr-ks A. Valters.

Virsnieku saimi pārstāvēja ģen. J. Lavenieks, plkv. K. Zeniņš, plkv. ltn. O. Neimānis, kapt. H. Liepiņš, kapt. M Robiņš, vltn. A. Karlsons, vltn. A. Gaiķis, ltn. Ž. Jaunzems, kapt. V. Zutis un maj. V. Hāzners.

Sarīkojumā būs arī nelielas at- likums. V. N.

ROČESTRA

No 4 nedēļu ciemošanās Eiro- pā atgriezusies M. Esterlina.

No Austrālijas uz pastāvīgu dzīvi Ročestrā ieradies Jānis Bogdans.

Lilita Dzenis beigusi Ročes- tras universitāti ar bakalaures gradu filoloģijā (franču valodā).

Draudzes izbraukums zaļumos uz Vebstera parku Ontario eze- ra krastā bija pulcējis daudz da- līb nieku, sevišķi bērnus, kas iz- mēģināja arī pirmās peldes un veselīgi pavadīja vairākas stun- das saules un zaļumu skautajā parkā.

ELIZABETE, N. J.

Bijušais Mazzalves pag. vecā- kais Jānis Stiebris š. g. 9. jūnijā savā mājā Elizabetē atzīmēja aiz- vadītos 65 mūža gadus.

Jubilārs dzimis 1897. g. 9. jūni- jā Mazzalves Grīvniekos. Ilgus gadus vadījis savu saimniecību, bijis pag. vecākais, darbojies Zemnieku savienības un lauk- saimniecības b-bas valdēs. Bijis Vācijā Ingolštates nometnē. Ame- rikā ieradies 1950. g., vadījis saimniecību Oklahomā, tad Meri- lendā, tagad dzīvo savā mājā Eli- zabetē un strādā J. Risberga galdniecībā, Longailendā.

Jubilāru apsveica draudzes pr- ks H. Mednis, bij. Mazzalves pa- gasta vec. vietn. Jānis Dārziņš, no Zemnieku sav-bas — V. Nei- manis u. c. Jubilārs saņēma zie- dus un dāvanas. V. N.

ASV BAZNĪCĀS

ŅUJORKĀ

Čikagas latviešu ev. - lut. Cie- nas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

AURORĀ, ILL.

24. jūnijā, plkst. 3 p.p., Mūsu Pestītāja baznīcā, Dawners Place, dievkalpojums. Māc. A. Rauten- šilds.

OKLANDĒ

Oklandes Centrālā ev. - lut. baznīcā, 215 Ridgeway avenijā.

SAKRAMENTO

Sacramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45. un H ielā.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

Dievkalpojumi katru svētdie- nu plkst. 11-os. Svētdienas skola un koŗa ...āšinājums plkst. 9.30. Visi laipni aicināti.

P. Dreimanis.

FAKTU VALODA

Dzīves izstenība ar neizsmeļamo faktu bagātību ir labākā skola, kurā ikviens cilvēks var mācīties no savas bērnības līdz mūža beigām. Agrā bērnībā viņš atrodas ģimenes un tuvākās apkārtnes atzinināšanā, piesavinot'es tās dzīves veidu un citus sasniegumus, kas viņā visumā maz atšķiras no attiecīgās tautas kultūras līmeņa un rakstura. Šai gultnē jaunā paaudze aug un garīgi attīstās. Vecāki un citi šīs apkārtnes iedzīvotāji ietekmē tās garīgās sejas izveidošanos pēc tiem pazīstamiem, kuŗus viņi ir saņēmuši no saviem priekštečiem un pat attālākiem senčiem. Tāpēc bērni un citi viņu dzimts locekļi maz atšķiras vieni no otriem. Bērni tikai pārveido savas dzimts un paraști arī tautas tradicionālās īpašības attiecīgā laikmeta kultūras gaitā nespējot atbrīvoties no iedzimtiem dotumiem. Protams, ir izņēmumi, bet tie negroza vispārējo attīstības gaitu, kas balstās uz reālajiem dzīves pamatiem jeb faktiem, kuŗiem allaž ir bijusi liela nozīme tautu dzīvē. Izņēmumi izskaidrojami ar svešu ideju ieplūdumu, kuŗas veidojušās citās zemēs kur daba un viss dzīves veids ir citādāks vai, varbūt, attiecīgās personas pašas ir nokļuvušas zemēs, kas nav līdzīgas viņu dzimtenei. Tādos apstākļos cilvēks bieži vien nonāk tuvāko un ērtāko faktu iespaidā, kas gan parasti ir novirzīšanās no viņa tautas kultūras, kāpēc šī individa garīgā seja nav viengabalaina un viņa rakstura vērojamas svārstības.

Pieminētie fakti liecina, ka ikvienas tautas garīgā seja nav nejaušība, bet gan balstās uz tādiem faktiem kā daba un sadzīves veids, kā arī vēsturiskiem piedzīvojumiem. Diemžēl, pret šo dzīves īstenību cīnās komūnisti un koloniāltautu ideologi, cenšoties attaisnot tiesības valdīt un ietekmēt vairāku, pat daudzu, tautu attīstību savas nācijas vai ideoloģijas garā un veidā. Viņi apkaro šo tautu tradicionālo kultūru, ieteicot veidot kādu internacionālu dzīves iekārtu, kuŗai faktiski jāatbilst vai nu komūnisma ideoloģijai vai metropoles iedzīvotāju dzīves veidam. Tā kā tautu kultūrālās īpašības ir veidojušās attiecīgās dabas un vēsturisko piedzīvojumu ietekmē, tad viņu centieni ir veltīgi. Ar saviem daiļliterātūras un citiem darbiem viņi padsmitniekus var ievilināt savos tīklos, bet tikai uz kādu laiku. Dzīves tiešamība viņus piespiež izveidot savu uzskatu un rīcības veidu, kas nav brīvi no šo personu tautas tradicionālās kultūras ietekmes. Kādos apmēros tā izpaužas, to noteic dzīves vietas apstākļi. Lai kādi tie būtu, tradicijas viņas ietekmē un ne tikai vienā paaudzē. Un tie individi, kas aug un attīstās savas tautas dzimtenē, paliek uzticīgi tās kultūras pamatiem.

Šī patiesība sevišķi skaidri vērojama tagadējos pasaules notikumos. Boļševiki velti cīnās ar nacionālismu Padomju Savienības nomaļu republikās, kuŗu daba un vēsturiskie piedzīvojumi ir citādāki nekā krievu apdzīvotos apgabalos. Šis nacionālisms nav izskaužams. Koloniju valstīm jāpiedzīvo pārsteigums pēc pārsteiguma. Viņu ideoloģija nav atstājusi nekādu iespaidu uz vietējiem koloniju iedzīvotājiem. Tie raisās vaļā no savām metropolēm un paliek uzticīgi uz vietas izveidotai kultūrai. Metropoles cenšas koloniju tautas piesaistīt sev dominiju vai citādā veidā, bet arī šiem centieniem maza nozīme — ja metropoles mēģina iejaukties šo tautu iekšējā dzīvē, tad tās atdalās no kopvalsts. Piemēri tam Dienvidāfrikas un Alžīrijas notikumi, kā arī citi mazāki fakti. Dzīve iet savu ceļu, neļaujoties ietekmēties ar ideoloģiju teorijām.

Mūsu dienu faktu valoda ir pārāk skaidra. Tāpēc tā]redzīgākie politiķi nepretojas tautu centieniem, atzīstot ASV prezidenta V. Vilsona deklarāciju, ka ikvienai tautai ir tiesības noteikt savu dzīves iekārtu. Latviešu trimdiniekiem, izkaisītiem pa plašo pasauli, jāorientējas faktiskos dzīves apstākļos un jāizveido savs pasaules uzskats un dzīves veids, neaizmirstot, ka vienas paaudzes laikā atsevišķam cilvēkam nav iespējams atbrīvoties no savas tautas īpašībām un izveidot sevī kādas citas nācijas garīgo struktūru. Tās izveidošanai vajadzīgs ilgāks laiks. Daudzi ebrēji vairāku gadu simteņu laikā nav asimilējušies.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI? Vai esat nokārtojuši abonementu?

AUSTRUMVĀCIJAS BĒGĻU SKAITS ATKAL PIEAUG

PADOMJU SAVIENĪBA NESPĒJ PALIDZĒT SAVIEM KOMŪNISTU KAIMIŅIEM. AUSTRUMVĀCIJA MEKLĒ KREDITUS RIETUMBERLĪNĒ.

Mēģinājumā apturēt bēgļu plūdus uz Rietumberlīni Austrumvācijas komūnisti, ar Padomju Savienības svētību, bija spiesti pierādīt pasaulei sava režīma lielāko neizdošanos — nepieciešamību uzcelt Austrumberlīnes sienu, lai aizturētu brīvības tikotājus. Tiesa, kopš sienas parādīšanās pag. gada augusta vidū bēgļu skaits strauji samazinājās. Bet bēgšana nekad neapstājās. Pāri sienai, tuneļos zem tās, pat tieši sienai cauri, peldus pāri Berlīnes kanālim, slapstīdamies pa gruvešiem un ļeçot pa logiem, austrumvācieši vēl vienmēr atrada ceļu, kā izbēgt no komūnisma.

Tagad, kā to liecina nepārtrauktais bēgšanu mēģinājumu pieaugums, Austrumvācijas brīvības tikotāji ar sienu jau apraduši, un tā vairs neliekas tik atbaidoši nepārvarama. Tāpat, iestājoties siltam laikam, populārāka kļūs peldēšana uz brīvību.

Bet, līdz ar bēgšanas mēģinājumu pieaugumu, augusi arī Austrumvācijas policijas modrība un asinskāre. Katru pamanītu bēgli uz Rietumiem pavada ložu lietus, kuŗā viens otrs mirst, citi tiek ievainoti.

Pieaugošā saspīlējuma starp Rietumvācijas un Austrumvācijas policiju iespaidā Sav. Valstu joslas virspavēlnieks iesniedza padomju joslas komandantam asu protestu. Ar Austrumvācijas policiju vai valdības pārstāvjiem, kā zināms, rietumnieki tieši neruna, bet visu domstarpību noskaidrošanai griežas tieši pie krieviem.

Rietumberlīnes vecākais V. Brands izteicās, ka Austrumberlīnes policijai kāre šaut sasniegusi jau tādus apmērus, ka viņš nopietni domā lūgt padomju militāro vadību līdzās vācu policistiem gar Austrumberlīnes sienu stacionēt arī krievu karavīrus.

Ja ar savu izturēšanos pie Berlīnes kauna sienas austrumvācu komūnisti kādam kaitē, tad tikai paši sev. Vispirms nav noslēpjams fakts, ka bēgt gribētāju, lai kāds arī būtu risks, vienmēr vēl diezgan. Tas nozīmē, ka Austrumvācijā dzīve nav uzlabojusies un ka Pankovas komūnistiem tagad būs daudz grūtāk izspiest iecerētos tirdzniecības kreditus no Bonnas.

Tikai piecus mēnešus pēc tam, kad Austrumvācijas Valters Ulbrichts lepni paziņoja, ka uzņems ciešākas saimnieciskas saites ar pārējiem Austrumeiropas komūnistu satelitiem un Padomju Savienību, viņš jau, cepuri rokā, klaudzināja pie Bonnas durvīm, prasot desmitgadīgu tirdzniecības kreditu 687 milj. dolaru apmērā akmeņogļu, mašīnu un pārtikas iegādei. Acīmredzot, ciešākās tirdzniecības saites ar pārējiem komūnistiem nekādus labumus nedod. Ja ne vairāk, tad komūnistu bloka saimniecisko stāvokli lieliski raksturo gaļas 30 proc. un sviesta 25 proc. cenu pacelšana Pad. Savienībā.

Karstāk noskaņotie rietumvācieši domā, ka par tirdzniecības kreditu Austrumvācijai, ja tādu beigās piešķirtu, Ulbrichtam un biedriem būtu jāliek daudz pamatīgāk samaksāt nekā tikai ar parāda atdošanu.

Piemēram, būtu laba doma nejelaisties nekādos tirdzniecības darījumos ar Austrumvāciju, kamēr pēdējā nav nojaukusi Berlīnes sienu un apturējusi bēgļu apšaudīšanu.

Bonna tomēr ir par daudz piesardzīga, lai uzsāktu tik drastiskus gājienus. Rietumvācijas politiskie un saimnieciskie plānotāji paskaidro, ka tikmēr, kamēr Rietumvācija atbalsta Austrumvāciju, pilnīga un galīga Vācijas sadalīšana vēl nav notikusi. Turpretim, ja Rietumvācija pagriežtu muguru Austrumvācijai, pēdējā tiktu pilnīgi uzsūkta komūnistu blokā un evt. Vācijas apvienošanas cerības beigtu eksistēt.

KAS JĀDARA JAUNATNEI

INTERESANTU RUNU NESEN UPSALĀ TEICIS PAZĪSTAMAIS LATVIEŠU TAUTSAIMNIEKS PROF. A. AIZSILNIEKS.

Profesors, gan iebilzdams, ka viņš — par laimi — neesot speciālists politikas jautājumos, tomēr savu referātu iesāka ar pasaules politiskās situācijas analīzi, to kvalificēdams par labilu, lai gan valstu vadītāji grib panākt, lai tā būtu stabila, un tādēļ cenšas pēc līdzsvara stāvokļa. Bet līdzsvara stāvoklis ir visai nenoteikta pozicija un no tā notikumi var viegli izsviest. Labīls stāvoklis ir arī Padomju Savienībā kā ekonomiskā ,tā politiskā ziņā. Ja pēdējā boļševiku kongresā ar tādu intensitāti tika runāts par destaļinizāciju, tad tam ir dziļāki iemesli — tas zemūdens leduskalns, uz kuŗa padomju varasvīriem jābalansē. Viens no vissvarīgākiem iemesliem ir tas, ka Padomju Savienībā viss dibināts uz IERĒDNIECĪBU, bet nekas nav tik konservātivs kā ierēdnis, — to grūti iekustināt. Un padomju valsts vadītājiem jāizdara nepārtraukti eksperimenti: pēdējo 5—6 gadu laikā notikušas neiedomājamas iestāžu maiņas, te tās paplašinot, te norādot un atkal pārkārtojot. Kad nodibināja 105 augstākās saimniecības padomes, tūkstošiem ierēdņu aizsūtīja uz jaunām darba vietām un uz laukiem, ko šie ierēdņi sajuta kā neaizmirstamu apvainojumu, kas gruzdēs ilgi.

Ne mazāk svarīgs iemesls ir NEKRIEVU IEDZĪVOTĀJI. Padomju Savienībā tikai nepilna puse ir krievi. Nekrievu apdzīvotās territorijās tādēļ vienmēr jāizdara visādas vadītāju personu tīrīšanas.

Un, beidzot, ļoti smagie apstākļi saimniecībā, vispirms jau lauksaimniecībā, kur draud katastrofa: trūkst lopbarības, trūkst pārtikas produktu. Lai stāvokli uzlabotu, jāpārkārto rūpniecība, bet tur padomju saimnieki nekā nedrīkst grozīt.

Padomju valsts labīlitāti padziļina arī pārmaiņas Rietumeiropā, vispirms saimniecības laukā. Eiropa radīja ārkārtēji svarīgu institūtu — Eiropas tirgus apvienību, jo jaunās ražošanas metodes tikai tad var sekmēties, ja ir nodrošināti preču tirgi, kapitāla un darba spēka brīva kustība. Eiropieeši to ir sapratuši un atraduši arī atrisinājumu, kas jau rāda teicamus panākumus. Ja Eiropa ir saimnieciski vienota, tā būs spēcīgāka par Ameriku. Arī Anglija jau ieskatījusi, ka nevar palikt ārpusē, lai neaizkavētu savas valsts attīstību. Tas pats notiek Dānijā, Norvēģijā. Un politiski vienotā Eiropa būtu milzu lielvalsts — iedzīvotāju būtu vairāk kā Padomju Savienībā un saimnieciski tā pārspētu Ameriku.

Tāda attīstība ir MILZU DRAUDI PAD. SAVIENBAI, kaut arī šī lielvalsts dzimst ne bez sāpēm: daļēji jāatsakās no savas suverēnitātes. Ja ir vienota naudas sistēma, ja ir muitas ūnija, tad no šiem komponentiem izaug valsts, tāpat kā savā laikā pazuda mazās feodālās valstiņas.

Vai Pad. Savienība spēs pret tādu notikumu attīstību pastāvēt?

Un ja notiek pārmaiņas Pad. Savienībā, KAS TAD BŪS AR LATVIJU?

Profesors Aizsilnieks paredz 4 atbrīvotās Latvijas nākotnes variantus.

Par izdevīgāko profesors atzīst Baltijas valstu ieslēgšanos Eiropas savienotās valstīs, lai gan grūts būs pārejas laiks, jo krievi ir pārtraukuši mūsu sakarus ar Eiropu.

Kas latviešiem būtu jādara gaidāmā X dienā? Vispirmā nepieciešamība ir skaidra mērķa apziņa, un tas var būt tikai mūsu tautas saglabāšana: bez tautas nekāda brīva Latvija nebūs iespējama. Profesors raksturo, kā savu tautību saglabājuši žīdi, pat bērniem ābeci mācīdami ar medus maizītēm: saldumu baudot, bērns iemācās pazīt burtus uz šīm maizītēm.

Un kas trimdā BŪTU JĀDARA JAUNATNEI? Arī viņai jāseko tam pašam pamatmērķim — saglabāt tautu. Jāmācās darīt arī mazus darbus šī mērķa labā, atmetot visu nereālo . . . Jāradinās sabiedriskam darbam, jāmācās LATVIEŠU VALODA. Vecākiem un skolotājiem jādomā, kā to darīt. Kur jauktas laulības, abi laulātie jāiesaista mūsu tautā, jārunā latviski, kaut sākumā neietu gludi. Bet mums nav pat īsti praktiskas valodas mācības grāmatas. Tā būs, ja radīsies pieprasījums.

Un ko ņemsim no trimdas līdzi uz Latviju, kad atnākusi būs X diena? Cik trimdā ir jauniešu, kas, izvēlēdamies nākošo aroda speciālitāti, domā par to, ko ņemšu līdzi uz Latviju? Cik ir to, kas izvēlas arodus, kādi varētu būt derīgi brīvā Latvijā? Piemēram, mums ir celuloze, bet cik ir, kas šodien šo ķīmijas objektu pētī?

(Nobeigums 8. lpp.)

ATBILDE NODEVĒJAM

(Pārnesums no 2. lpp.)

uzskata par lielāko nodevēju, kādu ilgos gadsimtos mūtu tautai gadījies pieredzēt;

2) daudzu latviešu prātos jau agrāk pastāvējušās aizdomas un šaubas par Muntera uzticību;

3) Munters ir kalpojis sarkanā armijā un nav pie tam īsti zināms, kādā kapacitātē;

4) pēc izcelsmes V. Munteram nav ne mazākā sakara ar latviešu tautu;

5) ir fakts, ka visi Munteram padotie ārlietu ministrijas augstākie un zemākie ierēdņi, kuŗus 1940. gadā lielinieki paspēja arestēt, ir cēkas pagrabos nomocīti vai uz spaidu nometnēm ziemeļos izsūtīti, kur, ar visai maz izņēmumiem, tie gājuši bojā.

Munters turpretī tanī pat laikā gandrīz gadu ilgi ieņem Voroņežas ģimnazijas valodu skolotāja vietu.

Šāda uzticības un žēlastības izrādīšana no Staļina puses nevar būt bez pamata un bez sevišķiem Muntera pakalpojumiem un nopelniem komūnistu priekšā.

Tas, ka vācu - krievu karam izceļoties, Munters zaudē savu privilēģēto stāvokli un arī viņu iebāž cietumā, neapgāž iepriekš teikto.

Arī vēlākie ieslodzījuma gadi cietumos ir savā ziņā žēlastības izrādīšana Munteram. Tūkstošiem un atkal tūkstošiem citu latviešu tanī pat laikā izsūtīja uz tālo ziemeļu vergu nometnēm iznīcināšanai.

6) Rīkojumi, kas izdoti pirms krievu ienākšanas Latvijā un kas nav sastādīti bez Muntera izšķirīgā iespaida, pēc sava satura un mērķa atbilst Maskavas vēlmei sagrābt Latviju ar visām mantām, kapitāliem un nepielaižot jebkādu tautas emigrēšanu.

Atļaujos lūgt ALA's valdi dot V. Muntera uzsāktai nekritrai aģitācijai pret Latvijas valsts patstāvību piemērotu un iespaidīgu prettriecienu.

Kapt. P. Sēlietis

Nama mātei

RUPJO KVIEŠU MILTU RAUŠI

Cik labi gan pārmaiņas pēc garšo rupjo kviešu miltu rauši! Miltus var dabūt ikvienā lielākā pārtikas veikalā ar nosaukumu „Whole Wheat Flour", un cepšana neprasa nekādu lielu mākslu. Raušus var cept bez kā, var pārlikt ar biezpienu, medu un riekstiem, āboliem, vai ko citu, var arī gatavot speķa raušus. Pamatā — gatavo parasto rauga mīklu:

2 paciņas sausā rauga izšķīdina ½ tasē silta ūdens, kam pievienotas 2 tējkarotes cukura. Ļauj stāvēt apm. 10 minūtes. Pa to laiku tasi šķidruma (piens, paniņas, sūkaliņas) sasilda (ne par karstu!), pievieno 1 tējkaroti sāls, ¼ tases cukura (vēlams brūno), 4 unces sviesta un pa daļām 3½ — 4 tases rupjo kviešu miltu (nesijātus). Raugu mīklai pievieno, kad pievienota apm. puse miltu. Ar koka karoti labi sakuļ. Kad 3 — 3½ tases miltu iekults, pārējos (½ - 1 tasi) pārkaisa uz mīklas dēļa vai galda, kur mīklu mīca (apm. 1 — 3 minūtes), kamēr tā nelīp pie rokām. Pārsegtu uzraudzē, veido, uzraudzē vēlreiz un cep pie apm. 400° F. Cepšanas ilgums atkarīgs no raušu veidojuma.

No minētiem samēriem iznāk 14 — 16 apaļas maizītes, kuŗas veido kā ķimeņmaizītes — apaļas un uzrūgušas pirms cepšanas pārsmērē ar sakultu olu. Cep pie 400° F apm. 20—30 minūtes.

MEDUS PLĀCENIS

Medus plācenim pamatā ņem parasto (iepriekš aprakstīto) rupjo kviešu miltu mīklu, ņemot 3 — 3½ tases miltu, t. i. gatavojot to mazliet mīkstāku. Labi izraudzētu mīklu liek apm. pirksta biezā kārtā uz apaļām, iepriekš labi ar sviestu vai taukiem izsmērētām pannām. (Labi noder t. s. raušu cepamās pannas). Vēlreiz uzraudzē un pārliek ar medus - riekstu masu, ko gatavo sekojoši:

4 unces medus kopa ar 4 uncēm sviesta uzvāra, mazliet atdzesē un sajauc ar 4 uncēm sasmalcinātiem lazdu riekstu kodoliem un 1 sakultu olu. Cep pie 350° — 400° F.

RUPJU KVIEŠU - BIEZPIENA PLĀCEŅI

Gatavo pusporciju mīklas, ko sadala apm. 10 vienādās daļās un izveido apm. pirksta biezus plācenus, ko uz sagatavotas plāts vēlreiz' uzraudzē un pārliek ar biezpiena maisījumu, ko gatavo šādi:

¼ mārc. biezpiena sajauc ar 2 ēd. kar .sviesta, ļēd. kar. skāba krējuma, 1 tējk. ķimeņu, ½ — 1 olu un ½ tējk. sāls. Cep pie 350° — 400° F apm. 15 — 20 minūtes. Labi garšo silti, tikko cepti.

SPEĶA RAUŠI

No sagatavotās mīklas veido raušus, pildījumam ņemot:

½ mārc. žāvēta speķa (sīki sagrieztu), ½ vidēja sīpola, ½ tējk. ķimeņu, 1 naža galu piparu.

Sagatavotos raušus uzraudzē un pirms cepšanas pārsmērē ar sakultu olu. Iznāk apm. 20 rauši. Cep pie 400 — 450° F. 15 — 20 min.

Marku krājējam

CĒSU APRIŅĶA PASTMARKAS 100 GADU ATZĪMĒ

Latviešu filatelistu apvienība izdevusi Cēsu apriņķa pastmarkas 100 gadu piemiņas marku. Tā ir melnā krāsā un attēlā redzama Wenden pirmā marka ar uzrakstu „100. Anniversary". Wenden pirmā pastmarka gan nav laista apgrozībā un lai gan vairākos katalogos tās izdošanas gads minēts 1862. g., krievu filatelijas biedrības mēnešraksts „Rossica" kā izdošanas laiku atzīmē 1863. g. 1. janvāri.

100 gadu piemiņas marka iespiesta pa 27 markām loksnē un tās cena ar piesūtīšanu $ 1.00. Markas pieprasāmas A. Greblin, 705 Saraguay Blvd., Pierrefonds, Que., Canada.

JAUNATNES DIENU PIEMIŅAS MARKA

2. Latviešu jaunatnes dienu Ziemeļamerikā piemiņas markas zīmējumu sacensības noslēgušās, un 1. vieta un $ 50,- balva piešķirta P. Purmalim no Vācijas. Markas iespiestas pa 50 loksnē un loksne maksā $ 1.00; tās pieprasāmas Dzidrai Salkai, 3232 W. Crystal Avenue, Chicago 53, Ill. Cik zināms, dalībnieku skaits šīs markas sacensībām bijis ļoti nieciģs.

WENDEN MARKA MINĒTA SAV. VALSTU LAIKRAKSTĀ

Western Stamp Collector 22. maija numurā ievietots H. C. Zinsmeisteres raksts ar ierosinājumu krāt pasta motīvu kollekcijas - markas ar pasta ēku, pasta ministru, pasta emblēmu u. t. t. attēliem. Pārskaitījumā par valstīm, kuŗas 1962. gadā var atzīmēt savas markas 100 gadus, minēta arī Wenden.

SKAUTIEM VELTĪTAS MARKAS

Linn's Weekly 28. maijā apskata skautismam veltītas markas un norāda, ka pēc 2. pasaules kara Baltijas un citu tautu bēgļu izveidotās nometnēs skautu grupas izpildījušas ziņnešu un sakarnieku pienākumus gan pašās nometnēs, gan starp citām nometnēm. Sevišķas izdotas markas garantēja sūtījumu nogādi. Dažos gadījumos šādas markas izdotas arī pēc to vajadzības izbeigšanās. Ja šāda izdota marka ir uz aploksnes ar kādas nometnes pasta zīmogu, tā rāda, ka ir izmantota pasta nogādei, un uzskatāma kā filatelijas materiāls. Uzņēmumā parādīta marka ar uzrakstu „Estonian boy - scouts 1913. — 1948. Camp Post" ar ugunskuru un skautu nozīmi attēlā. Kāds raksts veltīts krievu skautu sakarnieku darbībai UNRRA's laikā Vācijā un to darbības atzīmei izdotām markām. Vēl citā rakstā pārskats par viltotām skautu markām, kādas izdotas peļņas nolūkos, sakarā ar uzmanību, kādu izpelnījušās īstās skautismam veltītās markas visā pasaulē.

IZMANTOJIET IZDEVĪBU IEPRIECINĀT TUVINIEKUS UN DRAUGUS NOSŪTOT SAŅĪŠUS CAUR

IMANTA PARCEL SERVICE A/S

PĀRTIKAS PREČU JAUNAIS SARAKSTS

Sūtot pārtikas saiņus saviem piederīgajiem un draugiem uz okupēto Latviju vai arī Krieviju, varat paši kombinēt šo sūtījumu saturu no zemāk minētajām precēm pēc savas patikas. Mēs nosūtām kvalitātivi labākās preces par zemākajām cenām. Pārliecinieties un salīdziniet.

Sastādot šādu individuālu saini, iesaiņojumam jārezervē: sainim līdz 5 kg — 1 kg; sainim līdz 10 kg — 1,5 kg; sainim līdz 15 kg — 1,5 kg; sainim līdz 20 kg (maksimālais atļautais bruto svars) — 2 kg. Lūdzam to respektēt, jo pretējā gadījumā mums jātaupa iesaiņojums vai preces svars.

Tālāk — individuālo saiņu priekšmetu vai produktu cenām jāpieskaita šādi izdevumi licencei, apdrošināšanai un pārsūtīšanai (iesāktus 5 kg, rēķinot par pilniem 5 kg): par saini līdz 5 kg — $6.95 (uz Ādžas Krieviju $7.95); 5—10 kg — $8.95 ($9.95); 10—15 kg — $10.75 ($11.95); 15—20 kg — $11.95 ($14.75).

Pārtikas saiņiem atļauts pievienot cigaretes un ziepes, kā arī atsevišķus darba rīkus (piem. stikla griežamo u. c.), bet ne citas t. s. rūpniecības preces (drānas, apavus u.t.t.).

PĀRTIKAS PRODUKTI UN KOLONIĀLPRECES (krievu muitu ieskaitot).

Aboli, žāv., 1 kg	$1.65	Marmelāde, dažāda, 450/800	0.95
Aprikozes, žāv. 1 kg	1.10	Medus, bišu, 454/850	1.25
Augļi, žāv., 1 kg	1.25	Milti kviešu, baltie, 1 kg	0.50
Auzu pārslas, 1 kg	0.50	Olu dzelt. pulv. 500	3.50
Augu tauki (Palmin), 1 kg	0.90	Olīveļļa, 385/500	1.05
Bēkons, 1 kg	2.40	Ovomaltīns, 227/350	1.20
Biskvīti, 200 g n/250 g b	0.50	Paprika, 100 g	0.35
Biskvīti, pildīti 370/420	0.85	Piena pulv. bundžā, 500/600	1.15
Buljona kubi, 50 g	0.25	Pipari, melnie vai baltie, 100 g	0.45
Cepamais pulveris, 30 g	0.10	Piparkūkas, 500 g	1.15
Citroneļļa, pud. 10/75	0.20	Plūmes, žāv. pac. 250/300	0.40
Cukurs, smalkais / graudu, 1 kg	0.50	Plūmes, žāv., vaļējas, 1 kg	1.15
Cūku tauki, pac., 1 kg	1.65	Raugs, sausais, 250/330	1.15
Dateles, žāv. 170/200	0.35	Raugs ,parastais, 100 g	0.25
Dūmdesa īstā, Salami, 1 kg	2.95	Rīsi, 1 kg	0.80
Kafija, malta vai pupiņās, 1 kg	3.95	Rieksti, daž. (lazdu u.c.) 1 kg	1.25
Kafija bundžā (Maxwell) 454/620	2.15	Rozīnes, Kalif., pac., 340/390	0.40
Kafijas konc. Neskafé, 50/125	0.75	Rozīnes, Kalif. vaļ. 1 kg	0.95
Kakao pac., 1 kg	3.95	Safrāns, pul. 5 g /100	1.65
Kakao bundžā, 454/630	1.95	Siers, kausēts, 6 daž., 170/270	0.65
Kakao bundžā, 225/300	1.20	Siers ,Maribo" u.c.,500 g	1.15
Kanēlis, standz. vai pulv., 100 g	0.25	Sinepju pulv., 112/160	0.55
Karameles (īrisi) bundžā, 225/350	0.75	Speķis, žāv., 1 kg	2.20
Karameles (īrisi),454/650	1.45	Stērķele, 1 kg	0.55
Karameles (luksa, pild. šok.) 454/750	1.95	Sviests. pac., 500 g	1.25
Karbonāde, žāv. 1 kg	3.30	Šķiņķis, spec. sāl., žāv., 3 kg	8.70
Kardemons, graudos / malts, 100 g	0.85	Šokolāde, daž., 100 g	0.50
Konfektes bundžā, 240/350	0.55	Šokolāde, Šveices vai Holandes (krēj., rūgtā, riekstu) 100 g	0.65
Krējuma pulv., 40%, 112/190	0.45	Tēja, pac. (Ridgway), 100 g	0.70
Krustnagliņas, 100 g	0.35	Tēja bundžā, 454/650	3.25
Košl. gumija, 250 gab. 400 g	1.45	Vaniļas standz., 100 g	2.95
Lauru lapas, 100 g	0.15	Vīģes, žāv., 1 kg	1.15
Makaroni, 1 kg	0.45	Vīnogu cukurs, pac., 400 g	0.75
Mandeles, 1 kg	2.25	Virces, 100 g	0.35
Mannā, 1 kg	0.45	Zupas konc. pac., 50 g daž.	0.30
Margarīns, vitaminizēts, 500 g	0.80	Zivju eļļa, 150/200 u.t.t., u.t.t.	1.70

Pieprasiet mūsu katalogu!

Šeit minēsim tikai dažu saiņu piemērus (visas nodevas ir ieskaitītas):

C—9 — 9 kg smalkā vai graudu cukura, mannas vai miltu (svars pēc pasūtinātāja vēlēšanās) un 40 cigaretes. Svars 10 kg $13.90

C—18 — 19 kg smalkā vai graudu cukura, mannas vai miltu (svars pēc pasūtinātāja vēlēšanās). 20 kg br. $22.40

Mēs sūtām arī drānu komplektus uzvalkiem, kostīmiem, mēteliem, kleitām u.t.t. Mūsu rīcībā ir simtiem dažādu audumu, krāsu un kvalitāšu drānu. Pieprasiet paraugus! Nosūtām veļu, lakatus, gatavus apģērbus, segas, ādas, apavus, tualetes piederumus, kažokus, medicīniskus piederumus, darba rīkus, pulkstenus, mūzikas instrumentus, mājturības piederumus, medību bises, velosipedu / motociklu / mazauto riepas un „šlaukas", rokas un kājminamās šujammašīnas u. t. t., u. t. t. Tuvākas ziņas par visu mūsu katalogā, kas sastādīts latviešu un angļu valodā.

Atsevišķo preču svaros, ja nav īpašu atzīmju,neto svars ir arī bruto svars. Tālāk tekstā pirmais skaitlis nozīmē neto, otrs — bruto, g = grami.

Nosūtām iepriekš minēto arī uz Poliju, Vāciju, Ungāriju u.c.

IMANTAS PĀRSTĀVIS
Daugavas Vanagu sainīšu nodaļa,
123 Huron St., TORONTO 2-B, Ont., Canada.

APVI
LĪGO
notiks sestdien, 23. jūnijā,
GARDEN CITY BEAC
pie S
Piedalās Hamiltonas u
VISAS LĪGO SVĒTKU IZDA
SIERS u. c. PILNA BUFETE
LABA
Ieeja: $ 1.50, jau
Apmeklēt lūdz: SV. KAT
Lai noklūtu uz Līgo svētkiem, jāb
Niagaras celu jānogriežas uz On
ieļa izbeidzas. Tad jānogriežas pa
Bū

23. JŪNIJ
JĀŅU SARĪK
ar etnografes B.
VIESTURA JĀŅ
Galvenās lomas tēlo: dziedoņi M
un aktieri: A. VILKANCIS,
koristiem un deju kopai DIŽ
Izrādi vada H. MIĶELSONS. Dzī
Par krāšņām dek
Svētku sākums plkst. 16.00 ar m
Pēc tam latviska mūzika. Pēc u
pie m
UGUŅOŠANA.
Visa Sidrabenes t
Gādāts
Visus la

AT
WA
2 un
noga
vietā
atva
J. B

DAŽĀDAS
ATTĪSTĪŠA
ĀTRA UN PIRMKĻ
PIENEM:
DV. GRĀMATNIC
Darba laiks no pl. 9—5, s

WEST TORONTO T. V.
Izīrē televīzijas aparātus kop
LIELA IZVELE LIETOTI T.
T. V. un RADIO labo
924 College St., Toronto.
LE 5-9646. E.

DĀMU FRIZIERSALO
3 Westmoreland Ave. (Bloc
Tel. LE 6-9544, To

LATVIJAS
AMERIKĀ
M
S
T
PIENEM VISĀDA VEI
IESPIEDUMDARBU P
LAULĪBU un IESVETĪBU IEL
VIZĪTKARTES,
DOKUMENTUS BIEDRIB
KONCERTU PROGRAMM
SARĪKOJUMU BILETE
PLAKĀTUS, DZIESMU
GRĀMATĀS un ZU
VESTUĻU VEIĻ
u. c
PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELA
ONT., CANADA.
Pasūtinājumus lūdzam n

NEI

OF. A. AIZSILNIEKS.

ši žīdi, tā, jārunā latviski, kaut sākumā
lami ar neietu gludi. Bet mums nav pat
u bau- īsti praktiskaș valodas mācības
burtus grāmatas. Tā būs, ja radīsies
pieprasījums.

JĀDA- Un ko ņemsim no trimdas līdzi
iņai jā- uz Latviju, kad atnākusi būs X
mērķim diena? Cik trimdā ir jauniešu,
s darīt kas, izvēlēdamies nākošo aroda
a labā, specālitāti, domā par to, ko ņem-
Jāradi- šu līdzi uz Latviju? Cik ir to, kas
, jāmā- izvēlas arodus, kādi varētu būt
. Vecā- derīgi brīvā Latvijā? Piemēram,
omā, kā mums ir celuloze, bet cik ir, kas
aulības, šodien šo ķīmijas objektu pēti?
isu tau- (Nobeigums 8. lpp.)

IZDEVĪBU IEPRIECINĀT
KUS UN DRAUGUS
T SAŅĪŠUS CAUR

IMANTA PARCEL SERVICE A/S

ĀRTIKAȘ PREČU
AUNAIS SARAKSTS

us saviem piederīgajiem un draugiem
arī Krieviju, varat paši kombinēt šo
āk minētajām precēm pēc savas pati-
itātīvi labākās preces par zemākajām
n salīdziniet.
iduālu saini, iesaiņojumam jārezervē:
g; sainim līdz 10 kg — 1,5 kg; sainim
inim līdz 20 kg (maksimālais atļautais
ūdzam to respektēt, jo pretējā gadīju-
iņojums vai preces svars.
o saiņu priekšmetu vai produktu ce-
izdevumi licencei, apdrošināšanai un
5 kg, rēķinot par pilniem 5 kg): par
(uz Āzijas Krieviju $7.95); 5—10 kg
kg — $10.75 ($11.95); 15—20 kg —

lauts pievienot cigaretes un ziepes, kā
kus (piem. stikla griežamo u. c.), bet
s preces (drānas, apavus u.t.t.).

DUKTI UN KOLONIĀLPRECES
evu maiņu ieskaitot).

$1.65	Marmelāde, dažāda,	
1.10	450/800	0.95
1.25	Medus, bišu, 454/850	1.25
0.50	Milti kviešu, baltie, 1 kg	0.50
0.90	Olu dzelt. pulv. 500	3.50
2.40	Olīveļļa, 385/500	1.05
0.50	Ovomaltīns, 227/350	1.20
0.85	Paprika, 100 g	0.35
0.25	Piena pulv. bundžā,	
0.10	500/600	1.15
0.20	Pipari, melnie vai baltie,	
u-	100 g	0.4$
0.50	Piparkūkas, 500 g	1.15
1.65	Plūmes, žāv. pac. 250/300	0.40
0.35	Plūmes, žāv., vaļējas,	
	1 kg	1.15
	Raugs, sausais, 250/330	1.15
2.95	Raugs ,parastais, 100 g	0.25
	Rīsi, 1 kg	0.60
3.95	Rieksti, daž. (lazdu u.c.)	
	1 kg	1.25
2.15	Rozīnes, Kalif., pac.,	
	340/390	0.40
0.75	Rozīnes, Kalif. vaļ. 1 kg	0.95
3.95	Safrāns, pul. 5 g /100	1.65
1.95	Siers, kausēts, 6 daž.,	
1.20	170/270	0.65
	Siers ,Maribo" u.c.,500 g	1.15
0.25	Sinepju pulv., 112/160	0.55
	Spekis, žāv., 1 kg	2.20
0.75	Stērķele, 1 kg	0.55
1.45	Sviests. pac., 500 g	1.25
	Šķiņķis, spec. sāl., žāv.,	
1.95	3 kg	8.70
3.30	Šokolāde, daž., 100 g	0.50
	Šokolāde, Šveices vai	
0.85	Holandes (krēj., rūgtā,	
	riekstu) 100 g	0.55
0.55	Tēja, pac. (Ridgway),	
	100 g	0.70
0.45	Tēja bundžā, 454/650	3.25
0.35	Vaniļas standz., 100 g	2.95
	Vīģes, žāv., 1 kg	1.15
1.45	Vīnogu cukurs, pac.,	
0.15	400 g	0.75
0.45	Virces, 100 g	0.35
2.25	Zupas konc. pac., 50 g	
0.45	daž.	0.30
	Zivju ēļļa, 150/200	1.70
0.80	u.t.t., u.t.t.	

alogu!

lažu saiņu piemērus (visas nodevas ir

ā vai graudu cukura, mannas vai mil-
sūtinātāja vēlēšanās) un 40 cigarešu.
$13.90
lkā vai graudu cukura, mannas vai
asūtinātāja vēlēšanās) 20 kg br. $22.40

komplektus uzvalkiem, kostīmiem,
Mūsu ricībā ir simtiem dažādu au-
u drānu. Pieprasiet paraugus! Nosū-
s apģērbus, segas, ādas, apavus, tua-
us, medicīniskus piederumus, darba
as instrumentus, mājturības piederu-
pedu / motociklu / mazauto riepas
kājminamās šujammašīnas u. t. t..
ar visu mūsu katalogā, kas sastādīts

os, ja nav īpašu atzīmju,neto svars
tekstā pirmais skaitlis nozīmē neto.

arī uz Poliju, Vāciju, Ungāriju u.c.

S PĀRSTĀVIS
anagu sainīšu nodaļa,
RONTO 2-B, Ont., Canada.

APVIENOTIE
LĪGO SVĒTKI

notiks sestdien, 23. jūnijā, pl. 7.00 vakarā PORT WELLER'Ā, GARDEN CITY BEACH PARKĀ, Ontario ezera krastā, pie Sv. Katarīnēm.

Piedalās Hamiltonas un Sv. Katarines jauktie koŗi.

VISAS LĪGO SVĒTKU IZDARĪBAS UN PIEDERUMI, KĀ ALUS, SIERS u. c. PILNA BUFETE. ● DEJA ĀRĀ UN TELPĀS. ● LABA DEJU MŪZIKA.

Ieeja: $ 1.50, jauniešiem puscena, bērniem brīva.

Apmeklēt lūdz: SV. KATARĪNES, NIAGARAS un HAMILTONAS DV.

Lai nokļūtu uz Līgo svētkiem, jābrauc pa QE ceļu līdz Sv. Katarīnēm, kur pa Niagaras celu jānogriežas uz Ontario ezera pusi (Z) un jābrauc līdz Niagaras iela izbeidzas. Tad jānogriežas pa kreisi pà Lakeshore Rd. līdz Port Weller'ai.

Būs arī ceļa zīmes.

---

23. JŪNIJĀ TRADICIONĀLAIS

JĀŅU SARĪKOJUMS SIDRABENĒ

ar etnografes B. SENKĒVIČAS jaunsacerēto

VIESTURA JĀŅA NAKTS TĒRVETĒ

Galvenās lomas tēlo: dziedoņi MIRJAMA BĒRZIŅA, R. PURVS, Ž. ZENTIŅŠ un aktieŗi: A. VILKANCIS, A. BENCONE, I. PURVA u. c., piedaloties koristiem un deju kopai DIŽDANCIS Z. MIEZĪŠA vadībā.

Izrādi vada H. MIĶELSONS. Dziesmas iestudē A. PLAMPE - ANDERSONE.

Par krāšņām dekorācijām rūpējas O. GREBŽE.

Svētku sākums plkst. 16.00 ar mākslinieka O. GREBŽES izstādes atklāšanu.

Pēc tam latviska mūzika. Pēc uzveduma DEJAS bez pārtraukuma pie modernas mūzikas

UGUŅOŠANA. **Ieeja bērniem brīva, pārējiem $ 1.-**

Visa Sidrabenes territorija ir sarīkojuma vieta.

Gādāts par malku ugunskuriem.

Visus laipni ielūdz SIDRABENES PĀRVALDE.

ATKLĀŠANA AR LĪGO SVĒTKIEM AR 23. JŪNIJU.

WASAGA BEACH — ROSEBUD COTTAGES

LATVIEŠU PASĀKUMS ATVĒRTS VASARNIEKIEM

2 un 3 istabu kabīnes un atsevišķas istabas izīrējam nedēļu nogalēm un nedēļām. Ēdienu pargatavošana. Lieliska atpūtas vieta: peldēšanās - makšķerēšana. Reģistrējieties laikus jūsu atvaļinājumam! ● Brīva laivu lietošana. ● Ielūdz J. BAJĀRS — ROSEBUD COTTAGES, MOSELEY STREET (tuvu FINA benzīna satcijai).

DAŽĀDAS KRĀSU FILMAS

ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI

ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS

PIENEM:

DV. GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B.

Darba laiks no pl. 9—6, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

WEST TORONTO T. V. RENTALS

Izīrē televizijas aparātus kopš 1954. gada.

● LIELĀ IZVELE LIETOTI T. V. APARĀTI. ●

T. V. un RADIO labošana.

924 College St., Toronto.
LE 5-9646. E. BĒRZPUMPURS

DĀMU FRIZIERSALONS VENTA'

3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

LATVIJAS AMERIKĀ

MODERNĀ

SPIESTUVE TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:

● LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES.
● VIZĪTKARTES,
● DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
● KONCERTU PROGRAMMAS,
● SARĪKOJUMU BIĻETES,
● PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
● GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
● VĒSTULU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, 2-B, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792.

● *Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.*

PĀREJIET UZ CANADIAN LABĀKAI GARŠAI

PĀREJIET UZ CANADIAN PAVISAM

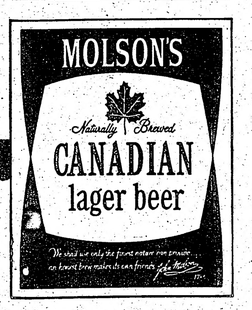

TRANSPORTA FIRMA

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Dr. ROMAN PNEWSKY

Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveice.
Specializēts iekšķigās, slieviešu un veneriskās slimībās.
3537 PARK AVE, MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

Pieņemam pieteikumus populārajā
ATPŪTAS UN MAKŠĶERĒŠANAS VIETĀ

NOMETNĒ RĪGA

6 jūdzes ziemeļos no Port Severnas, 103. ceļa malā.

Cenas: nedēļā — pāriem $20.00, vieniniekiem $ 14.00 ar brīvu laivas, ledus skapja, veļas un trauku lietošanu.

O. Zvirgzdgraunds,
50 Carrick Ave., Hamilton, Ont. Tel. LI 9-8782.

KRĀSOTĀJS

Zema cena — augsta kvalitāte.

CL 5-6451

Vass & Rendek

ADVOKĀTS — NOTĀRS

455 Spadina Ave., Apt. 403,
College un Spadina ielas stūrī).
Tel. birojā — WA 2-6111,
WA 2-6112, TORONTO.

BRĪVDIENĀM piedāvājam

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

A. Voitkus — SPOGULIS — humoreska	$ 5.60
A. Johansons — VĒJU MEZGLI — esejas	$ 2.80
A. Daugule — SADEDZINĀTIE TILTI — romāns	$ 3.00
A. Čika un A. Šmits — — SPORTA SMAIDS — atmiņas	$ 3.00
T. Zeltiņa redakcijā — DZEJAS UN SEJAS — antalog.	$ 7.50
J. S. Turģenevs — DŪMI — romāns	$ 3.85
Guntis Zariņš — VARONIBAS AUGSTĀ DZIESMA — stāsti	$ 3.80
Ilze Šķipsna — VĒJA STABULES — stāsti	$ 3.80
Dr. D. Biskaps — DZĪVES VĒJOS — ārsta dzīves un darba atmiņas	$ 5.50
TILTS Nr. 42./43. — žurnāls	$ 2.00
TILTS Nr. 44./45. — žurnāls	$ 2.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 41	$ 1.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 42	$ 1.00
Irma Grebzde — KALNI KĀPJ DEBESĪS — noveles	$ 3.60
J. Klidzējs — JAUNIEŠI — romāns	$ 3.80
Marg. Kovaļevska — POSTA PUĶE — romāns	$ 4.00
F. E. Tamsāre — VELNS AR VILTOTU PASI — romāns	$ 3.40
V. Kārkliņš — VAKARA ZVAIGZNES — romāns	$ 4.00
Francis Molnārs — PĀVILIELAS ZEŅI — jaunatnes romāns	$ 3.00
V. Krāslavietis — AR LAIKA DEGLI — dzejoļi	$ 3.00
A. Eglītis — DIVI KĀPIENI — ar autora zīmējumiem	$ 2.80
S. Lazdiņa — SADEGUŠIE SPĀRNI, II daļa — romāns	$ 3.90
E. Dārziņš — PAVASARA STRAUMES — dienas grām.	$ 3.50
Andr. Eglītis — LĀSTS — dzejoļi	$ 4.25
LATVIJAS ATBRĪVOŠANAS KARA VĒSTURE, II d.	$ 8.00
K. Kurbads — SILU ŠALKAS — dzejoļi	$ 2.80

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont., Canada.

ONTARIO

LEĢISLĀTĪVA SAPULCE

Komiteja darba spēka apmācībai

PIEŅEM ĪSUS ZIŅOJUMUS.

1962. g. 18. aprīlī Ontario Leģislātīvā Sapulce iecēlusi komiteju, lai izpētītu un ieteiktu varbūtējus grozījumus:

1. Mācekļu apmācības likumā un attiecīgos noteikumos;
2. mācekļu apmācības sistēmā, kāda tā darbojas Ontario, it īpaši attiecībā uz kvalificēta darba spēka sagatavošanu celtniecībai un rūpniecības uzņēmumiem;
3. strādnieku apmācībā arodzināšanās un to pavairošanā,
4. valdības, rūpniecības un strādnieku lomu šajā nozarē.

Atklātas, publikai pieejamas sēdes notiks septembrī un oktobrī Parliament Buildings, Toronto.

Personas vai organizācijas, kuŗas būtu ieinteresētas iesniegt priekšlikumus komitejai, lūgtas sazināties ar komitejas sekretāru ne vēlāk kā līdz 15. jūlijam. Komitejai izstrādātas veidlapas par šiem jautājumiem, par kuŗiem ierosinājumi ļoti vēlami, kā arī informācija un ieteikumi, kas varētu palīdzēt interesentiem jaunu ierosinājumu sagatavošanā un iesniegšanā.

J. R. Simonett, M.P.P. Priekšsēdis.

T. M. Eberlee, Sekretārs, 262. istabā, Parliament Buildings, Toronto (tel. 365-1946).

NOTIS —

V. Dārziņa	— 200 latviešu tautas dziesmas I-IV a	$ 3.50
"	— 200 latviešu tautas dziesmas II d	$ 6.00
"	— Sonata No 2 Klavierēm	$ 2.50
"	— Treludes "	$ 2.00
"	— Sonatina G "	$ 2.50
"	— Sonatina F "	$ 2.50
"	— Mazās svītas "	$ 2.50
"	— Divas Prelūdes G "	$ 1.50
"	— Tiade de Preludes "	$ 2.50
"	— Trittico Barbaro "	$ 2.50
"	— Suite A "	$ 2.50
"	— Spēlējiet pirkstiņi I-II klavierēm	$ 2.50
"	— 25 latviešu tautas dz. vieglā apstrādājumā	$ 1.20
E. Dārziņa	— Melancholiskais valsis — klavierēm	$ 0.70
Jēkabs Poruks	— Es dziesmu meklēju I	$ 2.50
Valdemārs Ozoliņš	— Sarmotai dvēselei — solo dz.	$ 5.00
A. Jurjāna	— Kantāte	$ 2.00
"	— Lūgšana un E. Dārziņa Rezignācija	$ 1.20
"	— Jel nevaicā	$ 1.20
E. Melngailis	— Latviešu tautas dziesmas — solo balsij ar klavieru pavadījumu	$ 2.00

Dabūjamas

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,

123 HURON STREET, TORONTO, 2 - B, Ontario.

Lūdzam nošu pasūtinājumiem pa pastu pielikt 10 ¢ pasta izdevumiem.

Vajadzīga
TELPU TĪRĪTĀJA
latviešu vasarnīcai
Muskokā.

Alga $ 200,00 mēnesī, brīva telpa un uzturs.

Rakstīt: I. FRICBERGS, BOX 910, GRAVENHURST, Ont.

Zvanīt MUrray 7-3001.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.

Tel. LE 4-1403.

NOSŪTĀM DĀVANU SAIŅUS

uz

PADOMJU LATVIJU un CITĀM ZEMĒM.

(PARASTIE NOTEIKUMI)

PIEPRASIET CENRĀŽUS.

DV SAINĪŠU NODAĻA,

123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

TEL. EM 8-0792 no plkst. 9.00 — plkst. 18.00.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada.

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi.

Adrese: .....

Mr., Mrs., Miss .....

Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 122 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar pārstāvjiem.

Latvijas Ev. - Lut. baznīcas

ARCHIBĪSKAPS PROF. DR.

Teodors Grinbergs

aizgājis Dieva mierā 1962. gada 14. jūnijā. Guldīts zemes klēpī 20. jūnijā Vācijā.

Labo cīņu esmu izcīnījis . . .

Daugavas Vanagu Kanadas valde.

Mīļais labais dzīvesdraugs un tēvs

Jānis Alfrēds Klaviņš

dzimis 1889. gada 15. novembrī Nītaures pagasta Lejas Saveļās, miris 1962. gada 16. jūnijā Toronto.

Izvadīšana trešdien, 20. jūnijā, plkst. 2.00 p. p. no Rosar bēru nama uz latviešu kapiem.

PIEDERĪGIE.

PDAOMJU SAVIENĪBA NEDOMĀ PĀRTRAUKT AUKSTO KARU.

(Pārnesums no 1. lpp.)

Pagājušā nedēļā, sastopoties jau sesto reizi, prinči varēja atskatīties uz noteiktu progresu. Sav. Valstu atbalstītais princis Boun Oums un viņa aizsardzības ministrs ģen. Foumi beidzot piekāpās un atsacījās no aizsardzības un iekšlietu ministru postenjem koalicijas valdībā.

Neitrālists Suovanna Fouma savukārt paziņoja, ka aizsardzības un iekšlietu ministri lēmumus pieņems vienīgi saziņā ar pārējām divām koalicijas valdības partijām. Šai brīdī vēl nevienam neienāca prātā ievaicāties, kā kaut kas tāds praktiski iespējams.

Pēc vairāku dienu sarunām ģen. Foumi akceptēja finanču ministra portfeli un komūnistu princis Soufanovangs tika saimniecības un plānošanas ministra amatā. Konference nonāca nopietnā sastrēgumā, un to pārtrauca, kad prinči nespēja vienoties par ārlietu ministra amata kandidātu.

Priekšā stāv vēl daudz citu grūtību, kas bez domstarpībām un asumiem nebūs pārvaramas. Vispirms, trīs princu bruņoto spēku apvienošana, apvienoto spēku vadīšana un tādu apstākļu radīšana, lai apvienoto spēku starpā nesāktos tūlītēja kaušanās. Otra problēma būs ārvalstu spēku izvākšana no Laosas. Pēc Ženēvas nolīguma tam jānotiek ne vēlāk kā 75 dienas pēc koalicijas valdības nodibināšanas. Sav. Valstīm Laosā ir ap 300 militāro padomnieku, kamēr komūnistu prinča pusē rēķina ap 5000 ziemeļvietnamiešu, kuŗu izvākšana jau būs grūtāka.

ANGLI MĒĢINA ATRUNĀT INDIJU NO TIRGOŠANĀS AR KOMŪNISTIEM

Anglijai, kas sevi vēl šodien uzskata par Indijas padomnieku visos militāros jautājumos, kā ļoti nepatīkams pārsteigums nāca ziņa, ka Indija meklē lidmašīnu tirgu Pad. Savienībā.

Indijas vēlēšanās iepirkt kaŗa lidmašīnas Pad. Savienībā radīja dažādas reakcijas. Komūnistu Ķīna, labi zinādama, ka Indija lidmašīnas meklē savu robežu aizsardzībai un event. kaŗam tieši ar komūnistu Ķīnu, nereaģēja nemaz. Arī Pad. Savienība nepamirkšķināja ne aci domai, ka tā pārdos ieročus Indijai sava sabiedrotā apkaŗošanai. Ar lidmašīnu darījumu komūnisti bija iecerējuši izraut Indiju no Rietumu ietekmes un pielikt punktu gadu simtiem ilgai tradicijai, ka militāri Indija ir otra Anglija. Tas Pad. Savienībai likās tik svarīgi, ka tā pat bija ar mieru apbruņot Indiju ciņai pret komūnistu Ķīnu. Pekinga to saprata un klusēja.

Rietumu lielvalstīm, kas līdzšim Indiju apgādājušas ieročiem un nemitīgi, lai arī nesekmīgi, mēģina iesaistīt Indiju kādā no brīvās pasaules militāriem blokiem, Indijas valdības taustiņās Maskavas virzienā nāca kā liels pārsteigums un smags apvainojums.

Agrākais aizsardzības un tagadējais kopvalsts attieksmju ministrs Dankans Sands nekavējoties izlidoja uz Jaundeli, kur sarunās ar aizsardzības ministru Menonu un ministru prezidentu Nēru mēģināja atrunāt Indijas valdību no kaŗa lidmašīnu iepirkuma Pad. Savienībā. Pagaidām vēl nav zināms, vai angļu ministram tas arī izdevies. Ja viņam darīšana būtu bijusi vienīgi ar Menonu, tad viņa misiju varētu norakstīt zaudējumos jau tagad.

KLUSĀ OKEANĀ SPRĀGST ATOMBUMBAS

Kopš šā gada aprīļa beigām, kad Sav. Valstis atsāka mēģinājumus Ziemsvētku un Džonsona salu tuvumā Klusā okeanā, amerikāņu zinātnieki atmosfairā jau izspridzinājuši deviņpadsmit atombumbu. Pēdējais sprādziens notika 15. jūnijā.

Tikai ar dažiem izņēmumiem, kad sprādzieni bijuši megatonu apmērā, izmēģinātās atombumbas reti kad radījušas sprādzienu, kas pārsniegtu vienu miljonu tonnu dinamīta.

Ar savu tagadējo mēģinājumu sēriju Sav. Valstis nemēģina baidīt pasauli. To nesāka, lai atspēmēlētos Pad. Savienībai. Kā amerikāņu zinātnieku, tā militāristu uztverē sērija bija nepieciešama atomieroču modernizēšanai un jau modernizēto ieroču pārbaudei. Kamēr Pad. Savienība drenināja pasauli ar vēl neredzēta un nedzirdēta apmēra sprādzieniem, Sav. Valstis daudz izšķirošāku nozīmi saskata nelielās, taktiskās atombumbās ar pēc iespējas maz radioaktivitātes. Tieši šādā virzienā notiek pašreizējā mēģinājumu sērija.

KAS JĀDARA . . .

(Pārnesums no 6. lpp.)

Tātad viens no trimdas uzdevumiem ir gatavot speciālistus. Šajā sakarā būtu, piem., vērtīgi pētīt, ko mūsu trimdas jaunieši studē. Mācīties var arī pozitīvās diskusijās, semināros u. tml.

Trimdiniekus kā kungus pārbraucam neviens negaidīs, mūs pieņems par tik, cik katrs varēsim dzimtenei dot — melnā darbā. Lai nedomājam mājā braukt kā soģi, bet arī ne ar saraudātu nēzdodziņu. Un cik būs to, kas brauks? Tas atkarāsies no tā, kā nokārtosies Eiropas jautājums. Pozitīvā gadījumā brauks trīsceturtdaļas. Mums neatlaidīgi jādomā par Latvijas rītdienu un par to, kā un ar ko mēs varēsim tai derīgi būt.

Ja Latvija pieslēgsies Eiropas jaunai ūnijai, viņai tiks sniegta vislabvēlīgākā ūnijas palīdzība, jo tās rīcībā būs milzu līdzekļi, ko redz jau tagad, piem., Itālijā. Patlaban Latvijā ir tikai valsts uzņēmumi, bet tie var pastāvēt tikai kā monopoli, bet ne brīvā saceņsībā. Eiropas ūnijā valsts uzņēmumu nebūs. Tātad mums jāgatavo nevis ierēdņi, bet lietpratēji brīviem uzņēmumiem. Arī uzņēmumu dibināšanā, vadīšanā un nostiprināšanā būs lielas grūtības, — daudzi gribēs tikai izmēģināt laimi, nezinādami, kurp ceļš ved, bet bez grūtībām nekas nepiedzimst.

„Latvju Vārds"

„KARL MARX — MASTER OF FRAUD"

by S. M. Riis, Robert Speller & Sons, Inc. izdevums, 116 lpp. cena — $ 3.00.

Kaut gan autors esot visu savu mūžu veltījis marksisma pētīšanai, tomēr tikai pēc aizsniešanas atpūtā tam ir bijis laiks piestrādāt pie savu atziņu pārlikšanas uz papīra. Arī viņš pasvītro, ka „tīro marksismu" sakroplojuši un piemērojuši savām patīgām varas iegūšanas un paturēšanas vajadzībām Ļeņins, Staļins, Chruščevs un viņu līdzgaitnieki. Šai ziņā marksista Fromm'a uzskati saskan ar anti-marksistu Riis'u. Tagadējos Pad. Savienības „marksistus" autors raksturo ar lielā angļu valstsvīra Disraelija kādreiz par komūnistiem vispār teiktiem vārdiem: „Tie iesāk ar brālību un nobeidz ar slepkavību" . . . Autors, cita starpā, saka: „Es strīdos ar krimināliem konspirātoriem un moderna tipa pseudokomūnistu blēžiem, kas, soļojot zem komūnisma karoga, izmanto šo ideju, lai verdzinātu tautu un iekaŗotu veselas valstis".

Kaut gan šīs grāmatas apmēri ir visai pieticīgi un tās lielāko daļu aizņem pielikumos pievienotie iesniegumi ASV prezidentiem, tomēr tanī ir sastopamas dažas ziņas par Marksa dzīvi un viņa „filozofiju", kas visu marksismu nostāda pārsteidzoši nelabvēlīgā gaismā. Tāpēc to ir vērts ieteikt tiem, kas cīnās kā pret „ļsto". tā arī „neļsto" Maskavas markas marksismu.

AKL

AUSTRUMJORKĀ VEIDOJAS FUTBOLA (SOCCER) LĪGA ZĒNIEM

Austrumjorkas Kiwanis kluba aizbildniecībā organizējas eiropiešu futbola (soccer) vienības. Vingrināšanās paredzēta otrdienās, plkst. 6.45 p. p. Cosburn jun. vidusskolas laukumā, Cosburn ielā, rietumos no Coxwell avenijas.

Vienības vadīs bijušie profesionāļi, kā Džeks Parnels, Džordžs Nīls, Džeks Kollins u. c.

Jaunā līga domāta zēniem no 10—16 gadiem, kas dzīvo Austrumjorkā.

Visi jaunkanadiešu zēni, kas vēlas mācīties futbolu, sirsnīgi aicināti iestāties līgā.

Informācijai zvaniet YMCA'i — 900 Coxwell Ave. — telefons: HO 1-7597.

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE St., Toronto
WA 1-3924.

INDIJA TIRGOJAS AR KOMŪNISTIEM

ANGLIJA UN FRANCIJA PIEDĀVĀ IEROČUS INDIJAI. KOMŪNISTU ĶĪNA NEPROTESTĒ NĒRU LIDMAŠĪNU TIRDZNIECĪBAI AR MASKAVU. SĀK NODIBINĀTIES LAOSAS KOALICIJA. SAGAIDĀMA ASINSIZLIEŠANAS ATSĀKŠANA ALŽIRIJĀ.

Indija jau kopš tās neatkarības laikiem atrodas dziļā naidā ar Pakistanu. Jo sevišķi Kašmiras dēļ, no kuŗas daļu jau paspējusi okupēt komūnistu Ķīna. Vēl dziļākā naidā Indija atrodas ar komūnistu Ķīnu. Lai aizsargātos pret iedomātu Pakistanas agresiju, Indija meklē militāru palīdzību Pad. Savienībā. Pakistana sastāv Dienvidaustrumvācijas aizsardzības organizācijā un to atbalsta Sav. Valstis. Komūnistu Ķīna apdraud Indiju un pēdējā meklē palīdzību Maskavā. Anglija un Francija piedāvā Indijai palīdzību pret Pakistanu, — ja tas izrādītos nepieciešams. Bet ne pret komūnistu Ķīnu, — kas ir nepieciešams.

Kopš militāro bloku un Indijas neatkarības sākuma pēdējā liegusies iestāties jebkādā militārā blokā. Tagad tas var kļūt par nepieciešamību. Pakistanas nostāja pret Indiju nenozīmē neko. Komūnistu Ķīnas gadījumā stāvoklis ir daudz savādāks un nopietnāks.

Amerikāņi savā laikā apgādāja Indiju ar zināmu skaitu modernu iznīcinātāju. Tagad, atsaucoties uz Pakistanas agresijas draudiem, Indija kaut ko tādu meklē Pad. Savienībā.

Lai arī patiesais Indijas ienaidnieks ir komūnistu Ķīna, Indija ārēji meklē palīdzību ciņai pret Pakistanu un to dara Pad. Savienībā.

Sav. Valstis, kas palīdzējušas Pakistanai, no darījuma izslēgtas, palikusi vienīgi Anglija un Francija, lai pārliecinātu ministru prezidentu Nēru neiesākt tirgu ar padomju bloku.

Gadu simteņus Indijas militāro dzīvi vadījusi Anglija. Kas tā gan būtu par izdevību Pad. Savienībai, ja to izdotos pārtraukt!

PAR UN PRET MARKSU

„MARX'S CONCEPT OF MAN" by Erich Fromm, Frederick Ungar Publishing Co. izdevums, 260 lpp., cena — $ 1.75.

Autors ir Meksikas valsts universitātes tagadējais un bijušais Jēlas un citu Amerikas universitāšu lektors, kas savu filozofijas doktora gradu ieguvis Heidelbergas universitātē. Viņš pieder pie, tā saukto „tīro marksistu" aprindām, visai uztraucās par Marksa doktrīnu nepareizu interpretāciju kā Rietumu pasaulē, tā arī Pad. Savienībā. Lai atvērtu acis Rietumiem, šīs grāmatas lielāko daļu aizņem Marksa „ekonomisko un filozofisko manuskriptu" Londonas tautsaimniecības un politisko zinātņu skolas prof. T. B. Bottomores angliskie tulkojumi, un autors pats savu apcerējumu iespiedis pirmajās 83 grāmatas lapas pusēs. Protams, tik īsā darbā nav iespējams M. nomazgāt pilnīgi . . . no boļševisma lipīgās asinssarkanās krāsas. Mums tomēr jāatzīst, ka autoram ir taisnība, ka Maskavas boļševiki nav nekādi īsti Marksa patieso mācību apustuļi, bet gan ciniķi, kas valsts varas iegūšanai un paturēšanai nelielas „profesionālo revolūcionāru" kliķes rokās ir veikli izmantojuši marksismu. Varbūt būtu politiski ziņā tālredzīgāki, ja rietumi arī boļševikus neatzītu par īstiem marksistiem?

SAVIENOTĀS VALSTĪS

KALAMAZŪ

● Kalamazū latviešu ev. - lut. Sv. Jāņa draudzes jaunceltajā dievnamā pirmo reizi notika jauniešu iesvētības. Vasarsvētkos ļaužu pārpilnā dievnamā draudzes māc. J. Turks iesvētīja: Ritu Austriņu, Rozmariju Solveigu Blunavu, Astrīdi Ilgu Butneri, Māru Šmitu, Juri Freimani un Jāni Jēkabsonu. Iesvētīšanas dievkalpojumā spredīķi teica bij Doles draudzes mācītājs N. Reinsons no Kansas pavalsts. Prof. V. Rušēvics dievkalpojumu kupliņāja ar vijoles solo. Sava dēla iesvētīšanas dienai K. Jēkabsons bija veltījis īpaši šim gadījumam sacerētu dziesmu. Sv. Jāņa draudzes locekļi veikuši lielu darbu, uzceļot dievnamu trimdā ar krišīga cilvēka sirdi tīkamu izdomu.

● Rozemarija Solveiga Blunava kā vienīgā latviete šogad ar uzslavu beigusi Kalamazū centrālo vidusskolu. Viņai piešķirta $600-stipendija studiju uzsākšanai. Rozemarija studēs Lansingas universitātē zīmēšanas un gleznošanas kursu.

FILADELFIJA

● Ka Filadelfijas latviešu trimdinieku saimes nozīmīgāko kultūrālo pasākumu vidū arvien rezdamāku vietu ieņem Vaidas Sīles klavieŗu studija, par to jo pārliecinošu liecību guva ikviens klausītājs gadskārtējā audzēkņu koncertā š. g. 9. jūnijā Abingtonas Draugu skolas telpās. Koncerta programmas sakārtojums sniedza ieskatu par mācību gaitu un panākumiem jauno pianistu sagatavošanā.

Viens aiz otra sekoja aizvien grūtāki gabali. Programmas kāpinājumā audzēkņi jau uzrādīja it lielu spēles veiklību, atskaņojot diezgan komplicētus koncertgabalus. Atzīmējamas Linda Venuto, Ligita Rītiņa un Zinta Fītiņa, klausītājus zināmā mērā pārsteidzamas un iepriecināmas ar tīru un smalki izjustu spēli.

Priekšnesumos noklausītie klavieŗu darbi rāda, ka mācības Vaidas Sīles klavieŗu studijā norit stingrā, sistēmatiskā kārtībā.

Priekšnesumos izpaudās arī „mūzikālās domas" un mūzikālās izjūtas skaidrais risinājums, sākot ar uzsvariem un beidzot smalkākām niansēm.

Vaidas Sīles gadskārtējais audzēkņu koncerts atstāja ļoti patīkamu un iepriecinošu iespaidu. Par to atzinīgi runāja arī citu tautu piederīgie. Filadelfijas latviešu kolonija tiešām var lepoties, ka tai ir sava, tik augstā līmenī ieturēta mūzikas skola.

● Filadelfijas Brīvo latvju biedrībai no Pensilvānijas pavalsts valdības piesūtīts 1962. gada 22. maija apkārtraksts, kuŗā atgādināts aizliegums izsniegt reibinātājus dzērienus mazgadīgiem, t. i. jaunākiem par 21 gadu. Biedrība tad nu arī ieturēs apkārtrakstā ieteikto kārtību, izsniedzot jaunākajiem bāra apmeklētājiem, par kuŗu vecumu varētu šaubīties, īpašas vecuma pierādīšanas zīmes. No ādīts, ka gadījumā, ja izceltos domstarpības par kāda apmeklētāja pilngadību, dzērienu izsniedzējs, šai gadījumā biedrības oikonoms neatzis nekādus citus pierādījumus, kā vien šo P.L.C.B. Identifikācijas karti. Kartes saņemamas pie biedrības oikonoma, norādītā kārtībā parakstot deklarāciju par vecumu.

● Filadelfijas Brīvo latvju biedrība savstarpējās sadraudzības veicināšanai paredzējusi svētdien, 29. jūlijā, kopīgu izbraukumu zaļumos, pulcējoties biedrības sekretāres Ērikas Neimanes mājās, Ņudžersijā. Paredzētas kā dējas, tā sporta spēles un visāda veida atspirdzinājumi. Tuvāki paskaidrojumi sekos. Rx

GRAND RAPIDĪ

● Aizvesto piemiņas dienas sarīkojums, ko organizāciju padomes uzdevumā rīkoja Daugavas Vanagu apvienība, notika sieviešu literārā kluba telpās š. g. 9. jūnijā, piedaloties latviešiem, lietuviešiem un igauņiem. Sarīkojumu vadīja inž. Uldis Plāte, kas teica uzrunu angļu valodā un aicināja ar īsu klusuma brīdi godināt visus tos, kas aizgājuši un miruši moku ceļos vai atdevuši savas dzīvības par Latvijas brīvību. No latviešiem runāja Daugavas Vanagu apvienības valdes loceklis K. Volkovskis, tāpat lietuviešu un igauņu tautību pārstāvji, liekot runu beigās skanēt šo tautu himnām.

Koncerta daļā piedalījās solists E. Reinvalde no Kalamazū un pianists Egils Ozoliņš, klavieŗu pavadījumu veicot Ed. Grīnvaldam. Mākslinieku sniegumi iepriecināja klausītājus un tie labi iederējās šī vakara noskaņā. Apmeklētāju bija pamaz, galvenā kārtā latviešu tautības. Latviešiem vēl 14. jūnija vakarā notika kopējs dievkalpojums Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. lut. baznīcā, kuŗā plkst. 8 vakarā piedalījās abu draudžu mācītāji.

● Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. lut. draudzē uzsaukta inž. mežkopja G. Cepuriša un viņa dzīves biedres meita Māra ar Stepenu Craigu Reynoldu un laulības ar sekojošām kāzu viesībām paredzētas 30. jūnijā. Māra apmeklējusi mākslas skolu Bostonā un Ņujorkā, arī viņas līgavainis nāk no līdzīgu interešu apvidām.

● Grand Rapidu pilsēta straujā attīstās un aug, centrā vairākas lielas ēkas tiek nojauktas, radot vietas parkošanas laukumiem un lielie veikalu centri pārvietojas uz citiem rajoniem. Līdzīga kustība notiek ar dzīvokļu mājām, kas galvenā kārtā tiek tagad būvētas ārpus pilsētas un lielo satiksmes ceļu tuvumā. Arī latvieši „laužas" uz āru un ceļ mājas pie tuvējiem ezeriem vai citās vietās, lai tur dzīvotu cauru gadu un ierastos pilsētā tikai uz darbu. Glīta savrupmāja pie Bostvika ezera jau gandrīz nobeiguma stāvoklī ir J. Prūsim, māju zem jumta dabūjis A. Čugarovs, turpat apbūves gabalu iepircis Ad. Kīburis, bet zemes gabaliņa īpašnieks pie Mičigenas ezera kļuvis E. Bleiders.

MINEAPOLE

● DV Apvienības Minesotā valde aizrāda tautiešiem, ka Daugavas Vanagu ASV zemju valde uzsākusi jaunu grupu organizēšanu DV biedru un pārējo Minesotā dzīvojošo tautiešu apdrošināšanai Amerikas Latviešu palīdzības fondā. Paskaidrojumus šajā lietā sniedz un reģistrēšanu kārto Amerikas Latviešu palīdzības fonda pārstāvis Mineapolē T. Brīvkalns. Brīvkalna adrese ir šāda: 1220 — E., 22-nd St., Minneapolis 4, Minn., tel. FE 3-1807. Pieteikšanās izdarāma līdz š. g. 30 jūnijam. (et)

KLĪVLENDĀ

● Klīvlendas Latviešu biedrības valde uzaicina visu organizāciju un draudžu pārstāvjus š. g. 27. jūnijā, plkst. 7.00 vakarā, ierasties DV mītnē uz apspriedi sarīkojumu kalendāra sastādīšanai 1962. gada otram pusgadam. Ja kāda organizācija vēl nebūtu iesniegusi sarīkojumu pieteikumus, KLB laipni lūdz to izdarīt nekavējoties.

● Džona Karola universitātes institūts Pad. Savienības un Austrumeiropas stundjām rīko jau trešo gadskārtējo priekšlasījumu ciklu š. g. 22. un 23. jūnijā. Starp vairākiem referentiem no Vašingtonas ieradīsies mūsu sūtniecības padomnieks Dr. Anatolijs Dinsbērgs un referēs par padomju kolonialismu Latvijā. Klīvlendas Latviešu informācijas kopa uzaicina apmeklēt šos vērtīgos priekšlasījumus ar diskusijām.

● Klīvlendas Latviešu nama komiteja izbeigusi darbību un tās vietā stājusies 30. maijā ievēlētā Klīvlendas Latviešu nama apvienība Dr. V. Straubes vadībā. Turpina pienākt ieguldījumi nama fondā un tautieši cer drīzumā tikt pie sava īpašuma.

●DV apvienība sakarā ar Čikagā notiekošiem Jaunatnes svētkiem atvēlējusi $45,- M. Zanbergam ceļa izdevumiem uz Čikagu š. g. 30. jūnijā.

LOSANDŽELOSA, Kal.

● Aizvesto piemiņas dienu š. g. 9. jūnijā Patriotu zālē kopīgi rīkoja baltiešu komiteja, kuŗā prezidēja latvieši.

Aktu ievadīja O. Celle, pēc tam īsus dievvārdus angļu valodā teica Dienvidkalifornijas draudzes mācītājs E. Caune. Sekoja apsveikumi. Gubernātors Brauns bija sūtījis rakstisku sveicienu, bet pilsētas galva savu pārstāvi. Vēl runāja Apspiesto nāciju ligas prezidents.

Dziļu vilšanos klātesošiem sagādāja Kalifornijas valsts deputāta Th. M. Rees'a runa. Ņemot vērā, ka minētā nedēļā Kalifornijā bija priekšvēlēšanas, rīcības komitejai radās grūtības ar prominenta runātāja - politiķa sagādāšanu. Bija jāņem kāds no tiem, kas neatteicās. Th. M. Rees's, diemžēl, atnācis baltiešu sarīkojumā, apzināti vai neapzināti aizmirsā, kur atrodas. Viņš sevi parādīja par ļoti liberālu demokratu partijas pārstāvi un izmantoja izdevību, lai sēru sapulci padarītu par politisku tribīni. Viņš uzbruka amerikāņu labā spārna politiķiem, kas ir mūsu patiesie draugi. Baltiešiem veltītie līdzjūtības vārdi, tai pašā laikā vēršoties pret tiem, kas ar pretkomūnistu skolām cenšas modināt amerikāņu sirdsapziņu, likās neīsti un nepārliecināja.

Runas veids un saturs bija tāds, ka gribējās gandrīz pieceltīes un atstāt zāli.

Tik nelaimīgu apstākļu sagadīšanos līdz šim Aizvesto piemiņas dienā nekur nebiju vērojis. Atliek cerēt, ka līdzīgi gadījumi nekad vairs neatkārtosies.

Akta otrā daļā latviešu, igauņu un lietuviešu mākslinieki sniedza jaukus priekšnesumus. No latviešiem piedalījās baritons Andrejs Kurmiņš, pianiste Velta Barvika un dzejnieks Olafs Stumbrs. Šajā sajūta tomēr palika.

E. Caune

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331. Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

24. jūnijā dievkalpojuma nebūs.

1. jūlijā, plkst. 11 no rīta jauniešu iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris.

Māc.A. Lūsis, 50 Dewson St. Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

24. jūnijā dievkalpojuma nebūs.

1. jūlijā, plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

8. jūlijā, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

LONDONA, ONT.

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

8. jūlijā ,plkst. 1.30 p .p, dievkalpojums. Māc. J. Prauliņš.

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

Svētdien, 24. jūnijā, plkst. 5 p. p. dievkalpojums. Mācītājs E. Pavasars.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C. tel. RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Volfkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

24. jūnijā, plkst. 7.00 vak. Jāņa dienas dievkalpojums.

8. jūlijā, plkst. 7.00 vakarā dievkalpojums.

Māc. Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viatevr ielu stūrī.

23./24. jūnijā — Jāņu sarīkojums Tērvetē

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un treškdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 14 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.